

Ivančna Gorica (domoznanstvo)
sp 908(497.4)
KLASJE
2007
352(497.4 Ivančna Gorica)
120070168,10 COBISS

Knjižnica Ivančna Gorica
Cesta II. grupe odredov 17
1295 Ivančna Gorica

Klasje

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica
Številka 10 letnik 13 december 2007

ALKEMIST
EUROPEAN TRANSLATION AGENCY

- prevajanje v 80 jezikov
- sodno overjeni prevodi
- tečaji tujih jezikov
- priprave na maturo za angleški in nemški jezik

www.alkemist.si 080 23 03
B/S/H/ Johnson-Johnson DeLonghi ilirja

Vesel božič, srečno in uspešno leto 2008 vam želijo

Občinski svet, župan in uredništvo Klasja

Umrli je Andrej Agnič, novinar in fotoreporter ter dolgoletni urednik Klasja

Delo glavnega in odgovornega urednika je opravljal ves čas obstoja Klasja, to je od leta 1995. Njegova življenjska pot, ki ga je pred desetletji pripeljala v našo občino, se je končala 25. novembra.

TRGOVINA & SERVIS

LaMaS

RAČUNALNIŠKI INŽENIRING d.o.o.
Sokolska ulica 5, 1295 Ivančna Gorica
TEL: 01/7869-040, FAX: 01/7869-045
lamas@lamas.si

IZDELAVA IN MONTAŽA

SENČILA OVEN

- ŽALUZIJE
- ROLETE
- TENDE
- LAMELNE ZAVESE
- PLISE ZAVESE

Tomaž Oven s.p.
Pot v resje 1, 1295 Ivančna Gorica
GSM: 031/679-079
Tel./fax: 01/7878-266

ignac.cugelj@siol.net

CUGELJ
PVC OKNA

IGNAC CUGELJ s.p.
Stična 102, Ivančna Gorica
tel./faks 01/7878 535
gsm: 041 757 055

NOVO! RAZSTAVNI SALON
BTC Ljubljana/PTC Diamant, 2. nad., tel.: 01/54 76 526

INTERALTA
PVC OKNA IN VRATA

Interalta d.o.o.,
Stegne 21c, Ljubljana, tel.: 01/511 16 24
PE Novo mesto, tel.: 041/846-034

AKCIJA: STARO ZA NOVO
Od 15.11.07 do 31.12.07 vam za vsako
zamenjano staro okno ponujamo do 50 EUR

www.interalta.si

V SPOMIN ANDREJU AGNIČU

V nedeljo, 25. novembra, je na svojem domu na Lučarjevem Kalu preminil dolgoletni odgovorni urednik našega časnika Andrej Agnič. Po rodu je bil Dolenjec, Novomeščan, študijska leta in leta aktivnega službovanja pa je preživel v Ljubljani. Z našimi kraji se je seznanil že zgodaj, ko je za različne časopisne hiše nabiral gradivo za novinarske objave. Pred tremi desetletji ga je časnikarska pot zanesla na Lučarjev Kal. Kraj se mu je tako priljubil, da je tam kmalu potem kupil manjšo domačijo in si v njej uredil nov dom. Takoj po preselitvi se je dejavno vključil v življenje vasi in širše okolice. Z njegovim prihodom se je začelo komunalno urejanje kraja, zaživele so kulturne dejavnosti, turizem in splošno izobraževanje. Njegovo največje delo pa je bila postavitve časnika Klasje, glasila občanov občine Ivančna Gorica, ki ga je urejal malone vse do svoje smrti.

Andreja smo občani dobro poznali, saj je bil s svojim delom v vasi, ki ga je sprejela za svojega, in predvsem z delom, povezanim s Klasjem, nenehno v stiku z ljudmi, bralci in soustvarjalci časnika. Pa vendar marsikaj o njem ni znanega, saj je bila v njegovem značaju skromnost pogosto prisotna.

O Andreju Agniču, novinarju in uredniku, turističnem delavcu in mecenu v kulturi in izobraževanju bomo v Klasju gotovo še pisali. Marsikaj o njem in delu z njim smo zapisali v tej prav posebni številki Klasja, s katero se želimo sodelavci uredništva, zdajšnji in nekdanji, z napisanimi spomini posloviti od našega urednika. Andreju v spomin objavljamo tudi reportažo o življenju na našem Korinju, ki jo je pokojni Andrej zasnoval skupaj z novinarskim kolegom Ferijem Zerdinom. Članek je izšel pred skoraj pol stoletja v Mladini in ima zategadelj že etnografsko raziskovalno vrednost. Na žalost takratna tiskarska tehnika ni omogočala kvalitetnega prenosa fotografije na časopisni papir. Nekaj pa je k današnji slabši podobi prispeval tudi zob časa. Nadvse zanimiv članek je dolga desetletja hranil nekdanji Korinčan, zdaj Ambrušan Jože Zajc, ki nam ga je odstopil za objavo. Za prijaznost se mu ob tej priložnosti lepo zahvaljujemo.

Leopold Sever

V PAJKLJU SE JE SPAJKLJALO KLASJE

Z Andrejem smo se prvič srečali v naši občini, ko je pred davnimi leti prvič v objektiv ujel vesele šentviške pevce na Taboru slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični. Veseli obrazi, ljudskost in pesem so kar izžarevali iz najrazličnejših naslovnih pomembnih in manj pomembnih časopisov.

V svojem bogatem življenju je Andrej vedno iskal pravi trenutek s sinhronizacijo prsta – sprožilca in prijetnega ali manj prijetnega aktualnega dogodka. To vedno počne dober profesionalni fotograf, ki so mu le ujeti trenutki življenja delo in poplačilo. Edini trenutek, ki ga že ni več zaznal, je čas med življenjem in smrtjo. Prst na sprožilcu vedno uporabnega fotoaparata mu je obstal brez giba. Telesne funkcije in življenjska moč je brezkompromisno obstala v času in kraju. Ostali so le lepi spomini, nam, ki še čakamo trenutka resnice z burno domišljijo in preživeta leta z njim daleč nazaj.

Andrej Agnič se je rodil leta 1933 v Novem mestu, v družini, kjer je z lastno usodo delil v razponu dobrega in privilegirane, pa vendar ostal trden pri svojih odločitvah in dejanjih. Dodobra pa smo ga spoznali, ko je prišel k nam v kraj in občino, ki sta ga kar vsrkala, saj je prišel kot naročen, vaje kot del avanture, ki si jo je v mladostniških letih skupaj z vrstniki v togem svetu nadgradil z idejo svobode. Lučarjev Kal in Ivančna Gorica sta potrebovala človeka, polnega idej, delavoljnega in sprejemljivega ter razumevajočega. Vas gori na hričku se je ravno začela prebujati, da ne rečem iz zaostalosti, temveč iz tipičnosti nerazvite slovenske vasi, kjer so ljudje kar iskali svežih obrazov in novih idej.

Andrej se jim je kot večni iskalec trenutka in časa znal približati in prisluhniti prav zaradi lastne skromnosti in vrednot, ki so se poistovetile z vaško sprejemljivostjo. Lahko bi rekli, da so bili ljudje narejeni za njegovo podobo, saj je domala v vsakem izmed njih videl priložnost kot pomemben člen v majhni navezi starodavnih družin na vasi. Z zaupanjem so vaščani iskali njegovo bližino, ki so odprto dodajali svoj izraz in možnost, da je lažje zaključeval na novo rojene ideje, ki so se kot po tekočem traku spreminjale v prirčen dogodek ali dejanje. Take slučajnosti je lahko sprejemal le neobremenjeni človek razuma in vrednot, ki so bile v nasprotju z vaškim Berlusconiem usmerjene vse v podrejenost kolektivnemu duhu.

Vse to je naš novinar znal vstaviti v Pakelj, časopis kraja, kjer se je vse spajkljalo in dobro premešalo, da je družno priletelo zrnje, ki je bogato obrodilo in pognalo v Klasje. Klasje je tako postal naš lokalni časopis, za nas največji oglaševalec, informator in podeljevalec vednosti in znanj. Na Paklju ni bilo ne plevela in na Klasju ne snetja, saj je naš Andrej vse to z budnim uredniškim očesom, s svojo modrostjo in odgovornostjo ter bogatimi izkušnjami nalagal izhajajoč iz tedanjih poznanih medijev Tedenske tribune, Mladine in Delavske enotnosti.

Ob sapi, ki jo ustvari Pakelj, je spregovorila celotna vas, kar v tekmovalnem vzdušju pomeni, kdo bo več opravil za športne, turistične in druge kulturne prireditve, kjer je svojo možnost in potrditev v delu našel vsak vaščan pri gradnji cest, vodovodov, smučarske vlečnice, izgradnji igrišča in skupnega družabnega prostora, kjer so na mizah bile dobrote vaških gospodaric.

Priti v vas kot vikendaš in oditi kot buditelj in graditelj kraja in občine, je bila Andrejeva življenjska zgodba. Bil je mentor, odločen oče in darežljiv mecen. Ob pogovoru je večkrat dejal, da če bi komu zameril, prav gotovo ne bi mogel nobenemu iz tega kraja, ker se je negotovost rodila le za skupen napor in »dril« za boljše. Vse je imel rad, delil je svojo pokorščino in veliko srce, vse za približanje mogoče celo avanturističnemu cilju, ki mu je ostal še iz študentskih let, ko je skupaj s prijatelji po naravnih potepih gradil svoje človeške vrednote in osebnost.

Pomembno vlogo mu pripisujemo tudi pri oblikovanju novonastale občine Ivančna Gorica, kjer ni bil le urednik, temveč tudi povezovalac med ljudmi, društvi in institucijami ter prišepetovalec dobrih idej, vse za novo pripadnost občini. Taka sporočila je prinašal Andrejev časopis ljudem na domača ognjišča, za vsakega po meri občana in njegovih potreb. Že skoraj pred desetletjem je prejel tudi laskavo občinsko priznanje, ki mu pa verjetno ni pomenilo nič več kot izdaja uspelega izvoda Klasja.

Pisana beseda je nam Dolenjcem že v genih, to sporočilo so nam pisali zdaj poznani pisatelji. Andrej nam je zapustil časopise, ostal nam bo lep spomin, ki ga bomo nosili s seboj kot darilo novinarja, ki se je kot rojen Dolenjec prek spoznanja mestnega življenja vrnil in domačo dolenjsko idilo z ženo Jelko v naročje nam Dolenjcem.

Jernej Lampret, župan

NOVINARSTVO JE POSEBNA ODVISNOST

Z Andrejem sva se spoznala nekaj let pred tem, ko sem kot absolventka novinarstva prišla na Klasje. Vsak za svoj časopis sva fotografirala neki športni dogodek, mislim, da je bil to rokometni dan. Takrat me je pogledal izpod očal in nagovoril: »Ti bi pa lahko kaj za Klasje napisala, da veš!« Zdel se mi je tako resen in strog gospod, da niti pomislila nisem, da bi lahko kdaj postal moj šef. Vendarle je naključje nanese, da sem prišla na Klasje in kaj kmalu sem spoznala, da je bil moj prvi vtis o njem napačen. Za mogočno zunanostjo gospoda v zrelih letih se je skrivala čisto drugačna osebnost, kot sem najprej mislila – domiseln, duhovit, razigran, načelen in po načinu razmišljanja večno mlad Andrej.

Z njim ni bilo težko delati, saj je v tistem času dobro delovala »vodnarska naveza«, poleg tega pa se je vedno zavzel za svoje novinarje, kadar se je kdo poskušal kaj preveč vtikati v naše delo. Ko se je novinarski trojček Klasja – Andrej, Ksenija in jaz – nekega dne proti koncu mojega dela v Ivančni Gorici peljal na testno vožnjo z novim avtomobilom – vsi trije smo bili odločeni, da novinarskega dela ne bomo opravljali niti sekundo več, ker se vedno najde kdo, ki vse popljuje, poleg tega pa je še preveč stresno –, smo na turistični tabli v Šentvidu zagledali tudi reklamo za pogrebne storitve. Takrat smo se spogledali in vedeli, da je ironično zadevo treba fotografirati in ljudem povedati, kakšne turistične znamenitosti imamo v občini. Tako so se končale naše sanje, da bi zapustili novinarske vode, ugotovili smo, da je to delo ena od hujših oblik zasvojenosti.

Janja Ambrožič

TAK, FAJN, JE BIL ANDREJ

Z Andrejem sem pri časopisu sodelovala skoraj deset let. Bil je vse življenje novinar, zdaj urednik, jaz pa sourednica, urejala sem stran o kulturi, dovolil mi je pisati tudi uvodnike. Upam si trditi, da je bil pod njegovim vodstvom časopis precej alternativen in smel, kljub temu je ohranil domačnost. Andrej nikoli ni dovolil, da bi se v delo vmešavala politika. Menda le časopisnega imena nismo izbrali sami, vse drugo pa je bilo pod Andrejem nekako v rokah Resnice. Andrej je imel poseben čut za motivacijo, bil je malo odštekan in marsikdaj pred časom kljub svojim letom. Nešteto ur sva se pogovarjala tudi o knjižnici, ki smo jo prav takrat tudi ustanavljali. Imela sva skupno predstavo o nastanku informacijskega centra. Knjižnici je podaril tudi sredstva za računalniško opremo in pohištvo ter o tem ni pustil preveč razlagati naokoli.

Bil je strasten kadilec, hkrati občudovalec narave, nemirna duša, nekonvencionalnega videza, malo smo vedeli o njem, recimo to, da je imel težko otroštvo, da je imel nezansko rad svojo ženo Jelko, da si je malo odštekan in marsikdaj pred časom kljub svojim letom. Nešteto ur sva se pogovarjala tudi o knjižnici, ki smo jo prav takrat tudi ustanavljali. Imela sva skupno predstavo o nastanku informacijskega centra. Knjižnici je podaril tudi sredstva za računalniško opremo in pohištvo ter o tem ni pustil preveč razlagati naokoli.

Bil je bolj ali manj prva garnitura klasjevcov zaradi različnih pritiskov zapustila uredništvo, je Andrej kot odgovorni urednik vztrajal do konca. Zavedal se je svojega vpliva nekakšne starešine in prav do zadnjega diha je branil objektivno pisanje. Večkrat smo rekli, da imamo vsega dovolj s tem občinskim »cajtngom« in da ne bomo več pisali. A že za prvim vogalom je Andrej vzklikal: »Ustavi! To moram poslikati!« Upam, da se bo pri nadaljnjem delu uredništva ohranilo vsaj delček njegovega duha.

Ksenija Medved

VSE JE ODVISNO OD DOLŽINE

Moje prvo srečanje z Andrejem spada v čas, ko sem med študijem zgodovine na Filozofski fakulteti pripravljala daljšo nalogo o ljubljanskem škofu Jegliču. Jeglič je z našo krajevno zgodovino povezan tudi zato, ker je zadnja leta pred smrtjo preživel v stiškem samostanu. Ob 150. obletnici njegovega rojstva se mi je zdelo primerno predstaviti čas njegovega bivanja v Stični tudi bralcem Klasja. Z Andrejem zaradi obsežnosti prispevka takrat nisva našla skupnega jezika, in tako je moja prva izkušnja z urednikom Klasja minila predvsem v znamenju ugotavljanja (ne)primernosti dolžine prispevka. Usoda je hotela, da sem se nekaj let pozneje po zaključku študija zaposlil na Občini Ivančna Gorica kot sodelavec za stike z javnostmi, oziroma kot pomočnik glavnega urednika Andreja Agniča. Z Andrejem v preteklih treh letih nisva v pogovorih nikoli prišla do najine prve skupne izkušnje, sva se pa velikokrat ustavljala pri temi, o dolžini prispevkov. Andrej je namreč zagovarjal tezo, da dolgih prispevkov nihče ne bere. Dolgost članka je bila »dovoljena« pravzaprav samo v posebnih primerih, ko je tema besedila to omogočala in dajala smisel. Z avtorji, občani ali člani uredniškega odbora ali kar s samim seboj nisem imel takšne strogosti kot Andrej, tako da tega osnovnega pravila vedno nisem zmožal uresničiti. Prepričan sem, da je v tem našem časopisu še vedno dovolj zlahtnega in vrednega, da ga naši občani ne boste prenehali brati – kljub (pre)dolгим prispevkom.

Matej Šteh

SPOMINI, UTRINKI ...

Andrej je bil izreden človek. Poznala sem ga od ustanovitve naše občine oziroma od izhajanja našega časopisa. Velikokrat sva se srečevala, se pogovarjala o marsičem, največkrat pa je pogovor tekel predvsem o kom oziroma čem vse bi lahko pisali v našem Klasju. Andrej je imel izreden čut do narave, še zlasti do gozdov. S posebno ljubeznijo je skrbel tudi za svoje gozdove v Novem mestu. Čuteč je bil tudi do drugih kmetov. Tudi zato je bila v Klasju vedno kmetijska stran. Spominjam se, ko sva bili v juniju 2006 s sodelavko službeno na Krki. Vaščani so mi povedali, da iz Krške jame bruhala voda, kar ni ravno pogost pojav. Ker so me taki in podobni naravni pojavi vedno zanimali, sva se s sodelavko odpeljali do izvira reke Krke. Bila sem brez fotoaparata, takoj sem poklicala Andreja, češ da bi bilo to dobro fotografirati za Klasje. Andrej, ki je bil ravno na poti v Novo mesto, v svoje ljubljene gozdove, je takoj obrnil in se pripeljal na Krko. Skupaj smo se trudili po mokri brežini ob vhodu v jamo, da smo s težavo iz skoraj nemogočega kota uspešno naredili nekaj lepih posnetkov mogočne in deroče Krke, ki je bruhal iz jame. Za take in podobne akcije je bil Andrej vsem vedno na voljo. Tudi zato je naš skupni časopis zmeraj našel prijazen odziv pri bralcih.

Milena Vrhovec

ANDREJU (NOVINARJEVEMU Z LUČARJEVEGA KALA) V SLOVO!

Spoznala sem ga pred 21. leti, ko sem prišla za tajnico redakcije v Delavsko enotnost, ki je takrat domovala še na Celovski cesti in imela zaposlenih okrog petnajst novinarjev. Bilo je še v času tozdog pod okriljem časopisne hiše Delo. Bil je visokorasel pokončen mož, s košato sivo grivo, debelimi naočniki s črnimi roževinastimi okvirjem, cigareto v rokah in fotoaparatom. Pisalo se je leto 1986. Takrat je bil delovno orodje še čisto navaden pisalni stroj, le tu pa tam so bili že tisti električni, z dodatnimi nekaj vrsticami spomina, narejeni tako,

da si lahko napačno zapisano črko celo zbrisal. Nekateri novinarji so svoje članke zapisovali in popravljali sami, nekateri so narekovali meni in kolegici Meri. Andrej je bil posebej. Svoje prispevke je praviloma oddajal zadnji, saj je poleg dela na terenu moral fotografije v svojem laboratoriju narediti za kopico drugih edicij, ki so takrat izhajale v okviru tozda: Naša žena, Delavec v obrti, Revije za razvoj, Vzajemnost, Utrip in še in še, vseh se niti ne spomnim več.

Spominjam se svojih prvih dni v redakciji. Pridrvel je v pisarno z

rokopisi v rokah. Kolegica Meri je vstala, pograbila svoj pisalni stroj in skupaj z njim odšla v drugo prazno pisarno.

Pozneje mi je zaupala, da je Andrej pač navajen, da mu tipka ona in da najraje vidi, da ni nikogar drugega zraven. Pa se je to po nekaj mesecih temeljito spremenilo. Ko je bila Meri za dalj časa odsotna, se je hočeš nočeš moral navaditi tudi na mene. Bil je prijeten, prijazen gospod z dobrim srcem in izrednim poslušom za ljudi. Njegovi portreti so bili živi in videz portretiranja ni bil takšen, kot da

bi ga pravkar postavil pred zid za streljanje. Vsak obraz je povedal svojo zgodbo, vsak motiv je ostal živ, ujet v Andrejevem trenutku. Bil je fotoreporter z dušo. Fotografiranje je bilo njegovo življenje.

Hkrati je bil človek velikih idej. Nenehno je načrtoval kaj novega. Njegov um je bil ves čas na preži. Ko so zlati časi dela na Celovski minili in je Delavska enotnost, bolj rečeno tisto, kar je od nje ostalo, prišla nazaj v sindikalno domovanje, je bil ravno on pobudnik za izhajanje Sindikalnega zaupnika.

To je bila priloga Delavske enotnosti, ki je takrat še imela obliko časopisa. Želel je sodelovati in pomagati zaposlenim na svoj način. S kratkimi in jasnimi informacijami v Zaupniku ali zgolj s fotografijo, ki je povedala več kot besedilo.

Še danes me vonj po kokosovi čokoladi spominja nanj. Ja, kolegici in meni je prinašal čokolado za drobno pozornost, za lepši dan, za kar tako. To je bil Andrej, Človek z veliko začetnico. Z njim je odšel eden od redkih, ki so še ostali.

Sredi devetdesetih je odšel v pokoj in se s svojo Jelko preselil na Lučarjev Kal pri Ivančni Gorici, v sožitje s tamkajšnjimi vaščani in bližnjimi cigani. Pa ni miroval. V svojem slogu je združil prebivalce in začel izdajati časopis občine Ivančna Gorica z imenom Klasje, ki brez njegovega entuziazma zanesljivo ne bi doživel današnjih časov, današnje oblike in vsebine. Ko smo se tisti, ki smo z njim obdržali stik, odpravljali k njemu, nam je dal navodila, ki jih je za vsakogar uporabil namesto naslova: »Ustavite se v gostilni Obrščak na Muljavi, kaj dobrega spijte in povprašajte, kje je pri novinarju na Lučarjevem Kalu, pa vam bodo vse razložili.« In res je bilo tako. Poznali so ga vsi s tistega konca.

Poleg stare hiše je začel graditi novo, veliko domovanje. Bil je poln načrtov o tem, kako bo preživljal dneve, ko bo vse narejeno. Nazadnje sem bila pri njem s prijatelji na obisku lanske poletje. Bilo je tik pred dopusti. Z Jelko sta nam postregla z gobami, nabranimi v bližnjem gozdu. Bila sta obdana s srečo, s svojimi mačkami in velikim plišastim psom, ki je čuval njuno domovanje. Ni mogel iz svoje kože. Kar tako vmes je naredil nekaj dobrih fotografij s svojim digitalnim fotoaparatom in nam jih ob odhodu izročil za spomin. Niti približno nisem slutila, da sem ga videla zadnjič in niti približno nisem verjela prijatelju, da je res tako bolan. Andrej pa že ne, on ima še toliko načrtov!

Smrt ima tisoč obrazov. Tokrat je bila kruta in posmehljiva. Vzela nam je človeka, ki je bil vse življenje zvest sebi in človeškim vrednotam. Za njim ostaja praznina in bolečina, ki nam jo lahko lajša le spomin nanj in njegova dela, ki ostajajo živa.

Jožica Anžel

ANDREJEVO KLASJE

Andreja Agniča sem spoznal leta 1995, ko je zbiral pisce za Klasje. Od vsega začetka sva pri časopisu dobro sodelovala, lahko rečem, da sva bila »na isti valovni dolžini«. Pri njem sem zelo cenil njegov stalni trud za to, da bi bil časopis čim boljši, takšen, da bi bil zanimiv za vse občane, ne le vsebinsko, tudi oblikovno. »Pišite kratko, a o vsaki pasji procesiji v občini.« to je bil njegov pogosti stavek na sestankih uredniškega odbora.

Sam se dobro zavedam, da brez njegove poklicne usposobljenosti, znanja, izkušenj, priпадnosti kraju, občutka za delo z ljudmi pri Klasju in ne nazadnje njegovih lastnih denarnih prispevkov časopis Klasje ne bi bil to, kar je. A tega nikoli ni obešal na veliki zvon. Sam dolgo časa nisem vedel, da se je odpovedal honorarju, sejinam, da sam daje sredstva za to, da bi bil časopis boljši, lepši.

Naj ti stavki ne izzvenijo kot slavospev, a meni je bil Andrej v več ozirih za zgled. Veliko pozornosti je namenjal okoljevarstveni problematiki, znal je prisluhniti drugačnim in pomoči potrebnim ljudem, veliko je prispeval kraju, v katerem je bival, cenjen je bil celo pri naših nesrečnih Romih. V spominu mi je ostala njegova zgodba o vrnjeni zlatnini, ki mu je bila doma ukradena, a so mu jo, verjetno po navodilih pokojnega poglavarja Mihe, vrnili nazaj. Bil je eden od redkih občanov, ki je bil dobrodošel v njihovem taboru. Prav ta zgodba mi veliko pove o njegovi človeški širini in sprejemanju drugačnih.

Kolikor sem ga poznal, bi mu bila ideja, da bi mu po smrti kdo postavil »spomenike« za zasluge, precej neumna. A vendarle mislim, da si ga je, sicer ne kamnitega, pač pa malo drugačnega postavil kar sam. Časopis Klasje je v občini Ivančna Gorica postavil na noge predvsem Andrej, zato bi mu mirne duše lahko rekli tudi Andrejevo Klasje.

Pa srečno Andrej!

Simon Bregar

Kot vsak večer pri Anzetovih: izdelovanje zobotrebec, kar bi lahko imenovali tudi sestanek

Brata in obenem sosedo Janez Hribar ter Jože Zajc sta tistega dne že petkrat prepelela les iz vasi Korinj v Suhli Krajini do ceste med Ambrusom in Zagradcem. Konji so bili še krepko oznojani, ko sta se po končanem delu — od šestih jutranj do šestih večer — vračala domov.

Prav takrat, bilo je pod večer, ko v zimskih mesecih take poti niso preveč priporočljive, smo se napotili v Korinj. Pot v vas so bile pod snegom in vzhodni s svojimi 20 km ni zmogel ledenih klancov. Jože in Janez sta se omenjenim vzhodnim posodila še dve pravi konjski moči in tako smo olajšano mahali v vas nad Ambrusom.

Nekdo mora ostati doma

Privezali smo avto za sani in čez slabo uro smo bili v vasi. Mimogrede še to, da sta Korinja dva: Veliki in Mali, s tem, da

to je naš kruh!«

je Mali Korinj večji od Velikega!

— Brata in sosedo sta obenem? Sta postala sosedo zato, ker se je brat poročil? — sprušujemo Janeza, ko stopamo za vprego po klanecu navzgor.

— Ne, ni tako. Brata Jožeta so posvojili pri sosedu, ker ni bilo nikogar, ki bi prevzel posestvo in tako je prevzel tudi sosedovo ime.

Globoko spodaj je Ambrus. Električne luči blestijo od tam.

— Hm, elektrika! — zamrmra Janez. — Vsega tega ne boste našli v naši vasi. Ne elektrike, ne vodovoda. No, vode imamo kljub temu dovolj, saj jo dobimo s streljem.

— Zakaj sem ostal na kmetiji? Nekdo vendar mora ostati doma! Že veliko jih je odšlo s Korinja in tudi sam sem se razmišljal o tem, da bi se kje zaposlil. Tovarne ni v bližini in tako bi se vračal z dela pozno, posestvo pa bi mi propadlo. V nekaj urah doma gotovo ne bi mogel vsega opraviti.

— Pomeni to, da si zadovoljen na kmetiji?

— Zadovoljen? Moram biti, saj drugače izhoda ni. Z bratom naju rešujejo konji. Vsak redi svojega konja, skoraj vsako jutro pa zapreževa oba in prevažava les v dolino. S tem kar dobro zaslužava. Celo več kot v tovarni! Tu pa morate računati še na to, da vzdrževanje konj veliko stane!

Bili smo pred vasio. Kljub pozni uri so bila okna še razsvetljena.

Zobotrebec do zobotrebeca

Zimski večeri minevajo na Korinju ob kmetijskih pečeh. Dolgo v noč gorijo petrolejke, kajti večer je delovni dan, je tisti del dneva, ko ljudje zares zaslužijo gotov denar. Opravijo okrog živine in začne se njihovo delo — izdelovanje zobotrebec. Izdelujejo jih pri vsaki hiši, delajo stari in mladi, tisti z večjimi polji in tisti, ki imajo le kakešno krpjo, kakršnih je na Korinju največ. Polja so skopa, zato je leskova palica prinesla v vas rešitev. Iz nje namreč izdelujejo zobotrebec.

Kamorkoli stopimo, povsod zobotrebec. Na vsakem koraku lahko občutiš, da pomeni leskova palica tu nekaj čisto drugega kot v mestu. Otroci se je kvečjemu veselijo, ker jih nihče ne straši z njo. Leskova palica je namreč preveč dragoceno blago, da bi z njo strašili otroke.

Stari Zgajnar ali uradno Novak nam je to takole pojasnil:

— Leskova palica? To je vendar naš kruh. Kako bi živeli brez nje, brez zobotrebec?

Zakrivljeni noži režejo nasekano lesko pozno v noč. Zadrugi v Ambrusu in Zagradcu odkupita v zimskih mesecih več stoletov butaric, letošnjo zimo pa bodo izdelovali menda celo posekali vse rekorde.

Pri Zgajnarjevih dela stari in mladi par, drugje so zbrane ženske, ponekod delajo možje, vsaki fantje spet posebej.

— Gotovo mislite, da je to lahko delo? — povpraša mladi Novak. — Tesal sem prave za progo in povem vam, da se nisem toliko utrudil kot pri izdelovanju zobotrebec. Pa tudi zaslužek je bil boljši. Pri pragi se vsaj razgibaš, tu pa si sklonjen in sključen, da te ves dan boli v hrbtu.

— Leskove palice vam še ne bo zmanjkalo?

— V začetku smo izbirali le ravne palice, zdaj pa so dobre že vse — pravi naslednik starega Zgajnarja.

Če delajo krepko, naredijo tudi po 200 butaric na dan. Zadruga odkupuje butarico po sedem dinarjev in pol in tako se ljudje vsaj še ob zobotrebcu spominjo, da ima dinar tudi petdeset par! Zaslužek ob zobotrebcu torej ni podarjen, toda za Korinj je to zares edini izhod.

Solska trinajsterica

Stari Zgajnar je takoj vzel v roke palico, ko smo omenili šolo na Korinju. Opejal nas je k učiteljici Pavlini Klančnik, ki je v Korinju že štiri leta in šteje zadnje mesece pred upokojitvijo. Šola je velika in lepa, kolikor se vidi v mesečini.

— Le trinajst otrok imamo. Štirje v eni izmeni, to sta osmi in šesti razred, ostalih devet pa je v drugi izmeni.

Suha leta v korinjski šoli se bodo nehala že letos, saj bodo dobili štirinajst novincev in tako ne bo več vprašanja, ali je šola vredna obstoja.

Potem poslušamo razgovor med vaško učiteljico in starim Zgajnarjem. Čisto vsakdanji pogovor, za marsikoga pa vendar tako daljen in tuj.

— Lep električni likalnik imam, prinesla sem ga s seboj, toda kaj, ko pa ga ne morem uporabljati?

— Bo, bo, kmalu bo, še letos bomo napeljali v vas elektriko.

Tako so govorili že lani, že nekaj let ponavljajo tako. Toda vas se pri tej odločitvi ne more zediniti. Električna stane veliko in nihče se je ne brani, branijo se le velikih stroškov ob napeljavi, ki jih ne bodo mogli kriti.

— Zdaj je zares težko! — pripoveduje spet učiteljica Pavlina Klančnik. Nič težje kot dobiti cilindar za petrolejko št. 8.

— Tisto o likalniku pa ... K meni pridi! Okrog 2.000 kilogramov ogla imam, sam sem ga izdelal. S tistim boste lepo likali.

In spet pogovor o šoli, o šolskem obisku, ki je precej dober, čeprav imajo otroci

— Vesela sem, če kaj lepega preberem v časopisu, če kaj lepega slišim v radiu, če dobro rešim križanko ... In zadovoljna sem, če otroci lepo naredijo domače naloge!

Vas brez deklet

V vasi je tiho. Večeri v Korinju minevajo namreč brez vasovanj, brez fanfar, brez petja. Le v kmetijskih hišah, katerih okna skromno razsvetljejo petrolejke, je glasno in živahno. Anzetova hiša je skorajda premajhna, kajti tja najraje zahajajo. Tam se zberejo ob večerih vsi vaški fantje in vsak prinese s sabo nasekano lesko. Kaj bi čepel vsak zase doma, ko pa je veliko bolje, da pridejo skupaj, da se pomenijo.

Izdelovanje zobotrebec pri Anzetovih, to je kot sestanek vaškega mladinskega kluba. Vsakih nekaj sekund zleti izpod zakrivljenega noža nov zobotrebec, vmes pa je dovolj časa za pogovore. Lahko bi to srečanje imenovali tudi zobotrebecsko srečanje, kajti vmesnih pripoveduje kdo vse bino knjige, ki jo je prebral, pomenijo se o davkih, ki so za višinske kmetke zdaj ukinjeni, zato pa jih je bolj prišlo socialno zavarovanje, pogovarjajo se o vseh, ki jih v vas prinašajo transistorski sprejemniki. Zares, kot sestanek brez zapisa in govora brez tujke.

Jože Zajc, Franc Šinkovč, Jože Spolar, Vinko Zajc, Jože Vidic in Alojz Hočevar, ki se skoraj vsak večer zberejo pri Anzetovih Jožetu, imajo tudi druge skrb. Vas je ostala brez deklet. Fantje so prevzeli doma posestvo, kot je pad na kmetih navada, dekleta pa so se odselila v mesto. Tako živi v vasi deset fantov, vsa dekleta pa delajo v mestih kot gospodinjske pomočnice ali delavke v tovarni.

— Hm, dekleta so bila pametnejša in so odšla v službo — pripomni eden izmed zbranih ob mizi, polni zobotrebec. — Zakaj neki bi se ubijale z delom na kmetiji?

Kaj imajo ti fantje še razen dela doma in razen izdelovanja zobotrebec? Težko, da še kakšno drugo delo razen nedeljskega polja, ki ga spijejo po masi ali namesto maše v Ambrusu. To je vse!

Ko povprašamo po zaslužku, pokažejo vsi na Jožeta Zajca.

— Koliko?

— Njega vprašajte, on zasluži največ.

— Če delam zares ves dan, lahko naredim tudi do 350 butaric. Koliko je to?

Vsaka butarica sedem dinarjev in pol ...

In ko se pogovarjamo o zaslužku, drugi spet pol v šali, pol zares pripomni:

— V dveh mesecih zaslužimo toliko, da bi lahko v eni noči zapravili v ljubljanskem hotelu ...

Smeh prisotnih pri tem niti ni zvenel preveč veselo.

Janez Hribar in Jože Zajc, fanta, ki sta posodila še dve konjski moči

ci daleč do šole. Razgovor o sedanji šoli je orel tudi vaškega očanca Zgajnarja, ki se je ob tem spomnil svojih otroških let.

— He, ko sem bil jaz mladi! Namesto pouka smo seraje disali po studenih blizu Krke, poleti pa smo lovili polhe. Učiteljici nekam ni bil preveč pogodu ta pripoved, zato je kmalu povprašala: — Brati in pisati pa ste se kljub temu naučili?

— Kar pridite po ogled, res ga imam veliko! — je preslišal vprašanje stari Zgajnar.

Učiteljica Pavlina Klančnik je zadovoljna v hribovskem kraju. Rada ima mir, rada je sama, zato se prav nič ne pritožuje zaradi oddaljenosti.

Zunaj je stari Zgajnar spet spregovoril:

— Težko je za fante pri nas. Njihova zabava in njihov zaslužek je izdelovanje zobotrebec. Poročijo se težje kot kdajkoli poprej. Nekdo se je težko poročil fant, ki ni imel posestva in je delal v tovarni, zdaj pa so davki vse spremenili. Nobena noče na kmetijo in zato se mora fant zaposliti, če hoče dobiti ženo.

Korinj je tako blizu, da se ob lepem vremenu z bližnjega hriba lepo vidi do Ljubljane. Pa vendar skorajda ne poznamo življenja te vasi. Pot od Ljubljane do Korinja je precej krajša kot obratno!

Tekst: FERI ZERDIN

Foto: ANDREJ AGNIČ

Iz Jernejeve malhe

Ob koncu leta delamo obračun naše uspešnosti in nova videnja za vnaprej. Pomen našega dela na Občini je najbolj viden ob preseku letnega skromnega proračuna v obveznostih in naših velikih potrebah. Leto, ki je minilo, zapuša pri vseh nas sledi v življenju, veliko novega in novonastalega, ki bo počasi postalo tudi staro v novih pogledih z novimi izzivi.

Pa pogledjmo občinska vrata, ki so se ob letu zaprla in se bodo ob novem letu spet odprla.

Na njih trka dolga vrsta zakonskih dokumentov, ki posledično vabijo občane in krajanje, da zadostijo uslugam, ki naj bi jih nudila občinska uprava in občinski svet z vsemi javnimi gospodarskimi, društvenimi in drugimi posledicami, za primerno oziroma udobno življenje v lokalni sredini.

Na vratih srečamo mlado družino s svojim sinčkom, ki se mu bo pot najprej odpirala v vrtec in šolo, ki jo bo kot mladostnik zaključeval s srednjo šolo ter prostočasnimi in družabnimi aktivnostmi. Delavec bi si želel ob svojem domu tudi delovno mesto, do katerega naj se popelje po lepo urejeni in vzdrževani cesti do vseh središč, ki mu odpirajo potrošniško in kulturno življenje. Še krepak pa vendar nič več roso mlad občan si v zrelih letih išče prijeten kotiček za mirno uživanje sadov svojega preteklega dela. Naloge so obsežne in nikoli dovolj dobro uresničene, da ne bi bile lahko še boljše.

Zelo preprosto je bilo vse to risati ilustratorju, umetniku, ki je na najbolj optimističen način izrazil podobo časa in prostora. Naš slikar Gaspari je to znal prikazati v 19. stoletju na koledarju, ki nam pričara čas božiča in novega leta. Iskalci večne sreče bodo svojo potešitev našli šele čez desetletja, ko bo čas že obledel z vsemi slabostmi, ostale pa bodo le sledi sreče in zadovoljstva, kot nam kaže slika na koledarju izpred dolgih let.

Zato spoštovani občani, prepričujem vas in tudi sebe, da smo v obdobju tega leta skupaj storili veliko. Želje so gotovo večje. Vendar ko celostno pogledamo naše možnosti in velike zahteve, ne moremo končati na koledarskem zapisu, saj nas življenje pelje naprej v predvidenem in tudi v nepredvidenem toku. Nepredvideno je največkrat tudi odzivno ustvarjalno, saj zmaga naša iznajdljivost. Zagotovljeno in determinirano pa nas največkrat pušča na pol poti.

Zato spoštovani občan in krajan, naši programi kar kličejo po vašem sodelovanju. V prihodnjem letu bi želeli še več naših skupnih srečanj, nastopov, akcij, ki bi izražali kolektivna in skupna hotenja v duhu dobrega gospodarja in obvladovanja napetosti in trenj z mirnim, duhovnim in telesnim ravnotežjem. Zadovoljstvo naj prevlada. Pogledjmo svet iz sončne plati. Svoje sreče kovači smo sami. Pomagajmo tudi drugim, ki jim je sreča obrnila hrbet in težko najdejo sami izhod. Skupaj smo močnejši in prepoznavni z besedo in dejanji.

Naj vam tisk roke da obljubo, želje se naj vam uresničijo, v kolikor pa ne, je to realni pogled; kot z vremenom, ko nam pratikar pravi: »Če bo sonce tale dan, ko je dež prerokovan, bo narava kriva in ne pratika lažniva!« Torej, srečno v pripravljenosti na vse, kar nas v letu 2008 doleti.

Vaš župan

OBČINA IVANČNA GORICA
IN ZVEZA ŠPORTNIH ORGANIZACIJ
V SODELOVANJU Z
JSKD IVANČNA GORICA

vabijo na

SVEČANOST

OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI
S PODELITVIJO PRIZNANJ ŠPORTNIKOM
OBČINE IVANČNA GORICA ZA LETO 2007

**PRIREDITEV BO V SREDO,
26. DECEMBRA 2007, OB 18.00 URI
V KULTURNEM DOMU IVANČNA GORICA.**

SLAVNOSTNI GOVORNIK:
Župan Občine Ivančna Gorica, Jernej Lampret

V PROGRAMU SODELUJEJO:
• Šentviški Slavčki
• Plesna skupina Guapa
• Otroški pevski zbor OŠ Stična podružnična šola Višnja Gora
• Anja in Sergeja
• Nika in David

PRIJAZNO VABLJENI!

SPREMEMBA V VODSTVU UPRAVNE ENOTE GROSUPLJE

Ministrstvo za javno upravo je z 9. 11. 2007 za načelnico Uprave enote Grosuplje imenovalo NEVENKO GOREC, univ. dipl. prav. Dosegljiva je na tel. št. 01/781 09 04 ali na elektronskem naslovu ue.grosuplje@gov.si.

UPRAVNA ENOTA GROSUPLJE

Ustanovitelj časopisa KLASJE je Občinski svet Občine Ivančna Gorica. Sedež uredništva: Ivančna Gorica, Cesta II. grupe odredov 17, telefon: 781 21 30, fax: 781 21 31, e-mail: klasje.casopis@siol.net, spletna stran: www.klasje.net. Uredniški odbor: Matej Šteh, v.d. glavnega in odgovornega urednika, Leopold Sever (zadnja stran), Maja Ficko, Lojze Grčman, Simon Bregar (šport), Milena Vrhovec (kmetijstvo), Nataša Erjavac (gospodinjstva stran), Sonja Maravič, Petra Butkovič, Silvo Berdajs. Oblika: Andrej Verbič; Računalniška priprava: AMSET d.o.o., Grosuplje, Pod gozdom c. 3/9; Tisk: KOCMAN Grafika d.n.o., Grosuplje, Jerova vas 10. Časopis KLASJE izhaja v 4.800 izvodih mesečno in ga prejema vsa gospodinjstva v občini brezplačno. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo. Prispevke sprejemamo do 20. v mesecu.

9. seja OS Ivančna Gorica

MINILO JE ENO LETO OD IZVOLITVE

Leto dni po prvi konstitutivni seji našega novega Občinskega sveta so se 3. decembra svetniki in svetnice zbrali na 9. redni seji. Za tokratno sejo, ki se je sicer začela z nekaj trenutki tišine v spomin dveh osebnosti, ki sta v preteklem mesecu preminuli; dolgoletni urednik občinskega časopisa Klasje Andrej Agnič in nekdanji predsednik grosupeljske skupščine Janez Lesjak, je bila zaznamovana tudi z burnimi razpravami, ki so pripeljale do tega, da je vodenje seje proti koncu seje župan Jernej Lampret predal podžupanu Dušanu Strnadu.

Prva razprava je sledila že pri potrditvi zapisnika prejšnje seje, saj je svetnik Igor Bončina ugotovil, da je bil postopek sprejemanja stališč do pripomb z javne razgrnitve osnutka bodoče obrtne cone v Ivančni Gorici nepravilen. Zaradi te ugotovitve bo tako osnutek, ki svetnikom še ni bil posredovan, na mizah naslednje seje. Na prejšnjo sejo pa se je navezoval tudi predlog Milene Vrhovec, ki je bil tokrat le dorečen, in sicer, da se v prihodnjem letu poskuša zagotoviti sredstva v proračunu za sofinanciranje cepjenja deklek starosti 11–15 let proti raku na materničnem vratu. Seveda bo ta možnost prej še strokovno proučena.

Aktualna dogajanja, vezana na delovanje grosupeljskega centra za socialne zadeve, so svetnika Nikolaja Erjavca spodbudila k predlogu, da se direktorico Centra povabi na eno izmed prihodnjih sej, prav tako pa bi bilo treba zagotoviti stalno mesto predstavnik naše občine v svetu zavoda.

Na tokratni seji pa je bil prisoten tudi direktor Javnega komunalnega podjetja Grosuplje Tomaž Rigler, ki je sicer na sejo prišel v zvezi s sprejemanjem osnutka odloka o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne in padavinske vode na območju naše občine. A je bila obravnavna osnutka že na začetku seje umaknjena z dnevnega reda, saj ga ni predhodno obravnaval pristojen odbor občinskega sveta za gospodarstvo, komunalo in varovanje okolja. Kljub temu je bilo od svetnikov posredno in neposredno zastavljenih nekaj vprašanj direktorju komunale oziroma županu. Tako je Jožeta Golfa zanimalo, kakšne so možnosti za začetek gradnje vodo-

voda za visoko cono v Čagošah. Sonjo Maravič je zanimalo delovanje vaških vodovodov, Jože Adler pa je spraševal, ali se načrtuje uvedba individualnega odvoza smeti tam, kjer so zdaj v uporabi skupni vaški zabojniki. Ti marsikje ne opravljajo zadovoljivo svoje funkcije zaradi vse večjih količin odpadkov tudi na vasi. Župan pa je zaradi težnje države, da se ustanovijo regijske deponije odpadkov, odprl razpravo o naši deponiji za odlaganje odpadkov v Špajji dolini, kjer se zbirajo in predelujejo odpadki iz treh občin: Ivančna Gorica, Grosuplje in Dobropolje. Evropske direktive so na tem področju zelo stroge, zato bo morala Slovenija v prihodnje na tem področju izpeljati preoblikovanje organiziranosti deponij tako, da bo v Sloveniji v prihodnje delovalo približno 15 deponij. Med njimi je tudi deponija Špajja dolina, s tem da država predvideva vključitev v to »smetarsko« regijo še Kočevje in Ribnico. O prihodnosti deponije bodo morale zavzeti stališča tudi občine – zdajšnje uporabnice.

POTRJEJ REBALANS IN SPREJETE ŠTIPENDIJE

Glavna točka dnevnega reda je bila sprejemanje odloka o rebalansu letošnjega proračuna Občine. Sama razprava ni odpirala večjih vprašanj in rebalans je bil sprejet. Sledilo je sprejemanje sklepa o višini in številu štipendij iz občinskega proračuna za šolsko leto 2007/08. Po obravnavi 138 vlog, ki so prispele na prvi tovrstni razpis naše Občine, je bilo sprejeto, da se podeli 20 štipendij v višini 40 evrov za posameznega štipendista. Štipendije bo v šolskem letu 2007/08 dobivalo 10 dijakov in 10 študentov. Skupaj je v le-

tošnjem letu zagotovljenih deset tisoč evrov sredstev, ki se bodo po besedah župana Lampreta v prihodnjem šolskem letu še povečala.

Zadnji vrhunec seje pa je bila obravnavna osnutka Pravilnika o plačah in drugih prejemkih občinskih funkcionarjev, članov raznih delovnih teles in organov Občine in članov svetov krajevnih skupnosti. Poglavitna novost, ki se v pravilniku kaže, je ta, da bo pravilnik zajemal tudi člane raznih delovnih teles, projektivnih skupin in komisij, ki se imenujejo ali od Občinskega sveta ali župana. Izhodišče za izračun višine sejin je plača župana, svetniki in svetnice pa imajo z zakonom zagotovljeno možnost določitve višine deleža županove plače, po kateri se izračuna njihovo nadomestilo. Razprava na osnutek je bila dokaj živahna, končni predlog omenjenega pravilnika pa bo obravnavan že na naslednji seji.

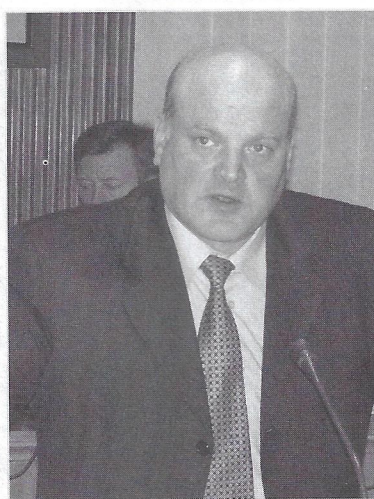
Na predlog Komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja je Občinski svet potrdil mesto v omenjeni komisiji svetnici Sonji Maravič, s čimer je bil izvršen sklep iz prve seje novega Občinskega sveta. Takrat je bilo sklenjeno, da je v vseh delovnih telesih Občinskega sveta zagotovljena zastopnost vseh političnih strank, udeleženi lanskih lokalnih volitev. Šele po spremembi poslovnika, ki je povečal število mest v komisiji, je bilo potrjeno članstvo dveh svetnikov, in sicer Nikolaja Erjavca ob prvem glasovanju in Sonje Maravič po drugem glasovanju.

Svetniki in svetnice se bodo srečali na predpriznični in zadnji seji letošnjega leta v petek, 21. decembra, o kateri pa bomo lahko poročali šele v prvi številki prihodnjega leta.

Občinski svet me je na 9. redni seji na predlog Komisije za mandatna vprašanja, imenovanja, volitve in priznanja imenoval za vršilca dolžnosti glavnega in odgovornega urednika časopisa Klasje. Komisija je tudi predlagala, da se javni razpis za novega urednika ponovi in izvede v roku šestih mesecev, saj je prispela na javni razpis, objavljen v mesecu novembru, samo ena vloga. Zaradi dejstva, da je dosedanji urednik Andrej Agnič v tem času umrl, razpis pa se podaljša, je bil sprejet predlog o imenovanju vršilca dolžnosti. Kot dosedanji pomočnik glavnega in odgovornega urednika, zaposlen v občinski upravi občine Ivančna Gorica, se bom tudi zdaj zavzemal, da bosta delovanje uredništva in priprava Klasja potekala nemoteno.

v. d. glavnega in odgovornega urednika Matej Šteh

IMAMO DVA DRŽAVNA SVETNIKA

Cvetko Zupančič

Verjetno marsikdo ne ve, da je po slovenski ustavi poleg Državnega zbora odločujoč organ pri vodenju države tudi Državni svet. Verjetno marsikdo ne ve, da je občina Ivančna Gorica imela v zadnjem mandatu od 2002–2007 v Državnem svetu svojega občana, Cvetka Zupančiča iz Vrha nad Višnjo Goro. In verjetno marsikdo še ne ve, da bosta v novem mandatnem obdobju v Državnem svetu sedela kar dva naša občana.

Parlament Slovenije je dvodomna politična ustanova, ki je sestavljena iz Državnega zbora (spodnji dom) in Državnega sveta (zgornji dom). Največjo moč pri zakonodaji ima Državni zbor, medtem ko ima Državni svet svetovno vlogo, a ima tudi možnost veta. Pristojnosti državnega sveta so, da predlaga Državnemu zboru sprejem zakonov, daje državnemu zboru mnenje o vseh zadevah iz njegove pristojnosti, zahteva, da državni zbor pred razglasitvijo kakega zakona o njem še enkrat odloča, zahteva razpis referendumov in zahteva preiskavo o zadevah javnega pomena. Državni svet ima 40 članov, ki so nosilci socialnih, gospodarskih, poklicnih in lokalnih interesov. Sestavljajo ga štirje predstavniki delodajalcev, štirje predstavniki delojemalcev, štirje predstavniki kmetov, obrtnikov in samostojnih poklicev, šest predstavnikov negospodarskih dejavnosti in dvaindvajset predstavnikov lokalnih interesov. (ffm)

Poleg Zupančiča, tokrat prvič tudi naš župan Jernej Lampret.

Cvetko Zupančič, kmetovalec in član Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije je torej že drugič izvoljen v državni svet kot predstavnik kmetov, skupaj s predsednikom KGZS Petrom Vrskom. Župan Lampret pa je v primerjavi z Zupančičem, ki je predstavnik interesne skupine, kandidiral kot predstavnik lokalnih skupnosti. In sicer ga je za kandidata soglasno izvolil naš občinski svet na svoji 8. seji 8. oktobra. Na isti seji je občinski svet tudi izglasoval tri elektrorje iz naše občine. Ti so skupaj z drugimi elektrorji v volilni enoti Grosuplje 22. novembra izvolili iz-

med šestih kandidatov za predstavnika lokalnih skupnosti, občin Dobropolje, Grosuplje, Ivančna Gorica, Kočevje, Kostel, Loški Potok, Osilnica, Ribnica in Sodražica Jerneja Lampreta. Lampret je dobil na glasovanju elektrorjev deset glasov, njegov edini protikandidat Vincenc Janša pa dva manj.

V naslednjih petih letih bosta torej v tem posvetovalnem organu našega slovenskega parlamenta sedela in delovala tudi dva naša občana, ki neposredno zastopata tudi naše interese. Obema državnima svetnikoma čestitke in uspešno delo.

Matej Šteh

N.Si

Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka

»Toplini vsa vrata naj božič odpre, naj obdobje se srečno prične!
A leto prihodnje naj zdravja vam da, obilja, ljubezni pa v čaši brez dna.«

ŽELIMO VAM BLAGOSLOVLJENE IN
DOŽIVETE BOŽIČNE PRAZNIKE,
V PRIHAJAJOČEM LETU 2008 PA
OBILO MIRU, ZDRAVJA, LJUBEZNI,
TER ŽIVLJENJSKE MODROSTI!

HKRATI PA HVALA ZA SODELOVANJE
IN ZAUPANJE V PRETEKLEM LETU,
TER ČESTITKE OB DNEVU
SAMOSTOJNOSTI.

Občinski odbor N.Si Ivančna Gorica
OO Msi (podmladek N.Si) Ivančna Gorica

**Človek ne more voščiti toliko želja,
kot jih zmore uslišati življenje.
Preproste stvari,
majhne pozornosti delajo čudeže.
Naj jih bo v letu 2008 čim več.**

**Vesel božič in srečno novo leto želimo
vsem občanom občine Ivančna Gorica.**

Slovenska ljudska stranka
Občinski odbor Ivančna Gorica

Vsem ljudem, za vse dni,
za vse praznike
želimo zdravo in srečno

2008!

LDS
LIBERALNA DEMOKRACIJA
SLOVENIJE

Le nekaj vročinskih decembrskih dni
je še do božiča in novega leta;
v tem času si vsak le najboljše obeta
in vse kar je dobrega, drugim želi,
naj v vas bo svetloba božične noči,
v prihodnosti pa naj le sreča žari!

**Vesel božič in srečno novo leto vam želi
Občinski odbor Socialnih demokratov Ivančna Gorica!**

SDS

Vsem občankam in občanom Občinski odbor Slovenske demokratske
stranke Ivančna Gorica čestita ob dnevu samostojnosti in enotnosti ter
vošči vesele božične praznike in srečno novo leto 2008.

OO SDS Ivančna Gorica

OBVESTILO OGLAŠEVALCEM

ZAKUP OGLASNEGA PROSTORA NA NASLOVNICI KLASJE

Uredništvo sporoča vsem podjetnikom – potencialnim
oglaševalcem naslednje:

Prostor za oglaševanje na naslovnici časopisa Klasje je
omejen, in sicer so na voljo naslednji oglasni prostori:

- dimenzija 6 x 3 cm – štirje oglasi
(cena: 63,02 evra + DDV)
- dimenzija 9 x 6 cm – en oglas
(cena: 122,10 evra + DDV)

Zaradi težnje k enotnemu izgledu naslovnice se za oglaševanje na naslovnici sklepajo le pogodbe o celoletnem oglaševanju, predvidoma deset oglasov na leto. Zakup prostora samo za posamezno številko ni možen. Ker gre za celoletno oglaševanje, se na zgoraj navedene cene upošteva maksimalen 30-odstotni popust.

Zaradi povpraševanja po zakupu oglasnega prostora med letom želimo pred oddajo oglasnega prostora v letu 2008 izvesti postopek evidentiranja potencialnih oglaševalcev na naslovnici. Če v danem roku ne bo izkazano zanimanje več oglaševalcev, kot je na voljo oglasnih prostorov, se bo oglasni prostor zakupil po zgoraj navedenih cenah. V primeru večjega števila potencialnih oglaševalcev pa se začne postopek zbiranja ponudb, da se bo dosegel potreben izbor. Izhodiščna cena oglasa bo v tem primeru zgoraj navedena cena za posamezen oglas.

Rok za evidentiranje potencialnih oglaševalcev je 15. januar 2008.

Evidentiranje je lahko pisno na naslov Časopis Klasje, Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica ali na elektronski naslov urednistvo@klasje.net ali ustno po telefonu 781 21 30.

V primeru zbiranja ponudb bodo ponudniki o postopku oddaje ponudb in natančnem postopku izbire obveščeni pisno. Vse informacije so možne na navedenih kontaktnih naslovih.

Uredništvo

www.sds.si

Koliko večerov doma udobno sedite na kavču in razmišljate, kako aktivno sodelovati v naši družbi? Vplivajte na tok dogajanja.

Kolikim vašim domačim, najbližjim in prijateljem bi želeli dopovedati, da je življenje lepo? Vredno ga je sooblikovati.

Koliko novic in informacij dnevno poskrate vase in se sprašujete, zakaj je večina negativnih? Sodelujte pri oblikovanju pozitivnih.

Slovenska družba je družba vseh nas. Povezujejo nas vrednote pravičnosti, solidarnosti, svobode, domoljubnosti in človekovega dostojanstva.

TO JE TVOJA PRILOŽNOST.
Pričakujemo te.

PRISTOPNA IZJAVA

Ime:

Priimek:

Datum rojstva:

Kraj rojstva:

Naslov:

Poštna št. in Kraj:

Občina:

Telefon:

E-pošta:

Podpisani/a sprejemam program in statut stranke.

V/na: Dne: Podpis:

Označite interesno združenje oziroma forum, v katerem želite sodelovati:

- ☐ Podpisani/a pristopam k Slovenski demokratski mladini (velja za mlajše od 33 let)
- ☐ Podpisani/a pristopam k Ženskemu odboru SDS
- ☐ Podpisani/a pristopam k Klubu seniorjev in seniork
- ☐ Podpisani/a pristopam k Slovenskemu narodnemu forumu
- ☐ Podpisani/a pristopam k Krščanskemu forumu
- ☐ Podpisani/a pristopam k Univerzitetno znanstvenemu forumu
- ☐ Podpisani/a pristopam k Forumu za kmetijstvo in podeželje
- ☐ Podpisani/a pristopam k Športnemu forumu

Izpolnjeno pristopno izjavo pošljite na naslov:

SDS, Komenskega 11, 1000 Ljubljana.

KAKO SMO VOLILI – DRUGIČ?

11. novembra smo se Slovenci in Slovenke udeležili drugega kroga volitev predsednika države. Z 68,03 odstotka glasovi je bil izvoljen dr. Danilo Türk, ki bo slovesno zaprisegel 22. decembra. Analiza volilnih rezultatov v naši občini pa kaže, da smo občani naše občine dali podporo drugemu kandidatu, Lojzetu Peterletu, in sicer za dobre tri odstotke več kakor Türku. Peterle je dobil 51,67 odstotka glasov, povedano drugače: 3542 glasov od skupaj 6855 veljavnih glasovnic oziroma 7508 občanov in občanov, ki so se udeležili drugega kroga volitev. Volilna udeležba je bila v naši občini 65,99 odstotka.

(mš)

**PRISPEVKE ZA
NASLEDNJO
ŠTEVILKO KLASJE
SPREJEMAMO DO
20. JANUARJA
2008!**

Slovensko predsedstvo EU 2008

PREDSEDOVANJE SLOVENIJE SVETU EU

Ureditev Evropske unije narekuje, naj vsaka država članica predseduje Svetu EU za dobo šest mesecev. Slovenija bo kot prva nova država članica od 1. januarja do 30. junija 2008 predsedovala Evropski uniji. Ker gre za odgovorno nalogo in za velik organizacijski zaloga, je slovenska vlada že v začetku januarja 2005 začela organizacijske, vsebinske (programske) in kadrovske priprave na predsedovanje Svetu EU. Po trenutnih ocenah in predvidevanjih naj bi Slovenijo predsedovanje stalo okrog 62 milijonov evrov.

Predsedovanje Evropski uniji je za Slovenijo velika odgovornost in velika priložnost hkrati. Na eni strani predstavlja predsedovanje EU veliko organizacijsko breme, na drugi strani pa priznanje Sloveniji, ki bo prva med novimi državami članicami predsedovala Evropski uniji, da se uspešno vključuje v delovanje Evropske unije. Predsedovanje bo hkrati tudi velika priložnost za utrditev prepoznavnosti in ugleda Slovenije kot države, sposobne prevzeti svoj del odgovornosti za razvoj in stabilnost evropskega kontinenta in širše med-

narodne skupnosti, hkrati pa lahko predsedovanje Evropsko unijo in evropsko idejo še bolj približa slovenskim državljanom in državljanom.

Velika večina formalnih dogodkov, dve zasedanji Evropskega Sveta, zasedanja Sveta EU in zasedanja delovnih teles, poteka v Bruslju. Tradicionalno pa predsedujoča država organizira tudi neformalna srečanja na vseh ravneh v svoji državi. Večina večjih dogodkov, ki bodo potekali v Sloveniji, to bodo predvsem neformalni ministrski sveti in ministrske konference, bo organiziranih v prenovljenem konferenčnem centru na Brdu pri Kranju. Glede večjih mednarodnih dogodkov bo med slovenskim predsedovanjem, in sicer maja 2008, potekal vrh EU-Latinska Amerika. Med našim predsedovanjem pa naj bi potekala tudi nekatera druga pomembna srečanja, tako so na primer v koledarju našega predsedovanja zajeta srečanja na najvišji ravni med EU in ZDA, EU in Rusko Federacijo, EU in Kanado ter EU in Japonsko.

Ožja delovna skupina za priprave na predsedovanje EU je določila štiri

Slovenija je v decembru 2006 uradno predstavila 18-mesečni delovni program predsedovanja Evropski uniji od januarja 2008 do junija 2008. Delovni načrt prihodnjega tria predsedujočih držav Uniji je prvi program predsedovanja, ki so ga pripravile tri države skupaj, zagotavlja pa naj bi učinkovitejšo uresničevanje prednostnih ciljev unije. Nemško-portugalsko-slovenski program so voditelji držav članic dokončno potrdili na decembrskem vrhu v Bruslju.

Dokument opredeljuje vse politike Unije, uvodni del o strateških prioritetah pa je usklajen tudi s programom naslednje predsedujoče trojke – Francije, Češke in Švedske. Kot prednostne naloge 18-mesečnega predsedovanja tria so opredeljene:

Slovenija v okviru 18-mesečnega programa načrtuje prevzem odgovornost predvsem za štiri teme, in sicer:

- prihodnost EU (ustavna pogodba in institucionalne reforme),
- širitev EU in novo sosedstvo (predvsem Zahodni Balkan),
- energetika ter,
- medkulturni dialog.

Kljub temu pa se lahko ob spremenjenih političnih usmeritvah EU ali drugačnem tempu sprejemanja zakonodaje te prednostne naloge do 2007 še spremenijo. Izbor slovenskih prioritet bo tako svojo končno podobo dobil šele nekaj mesecev pred dejanskim nastopom predsedovanja.

prednostne naloge, za katere meni, da bodo med predsedovanjem za EU strateškega pomena: institucionalne reforme, širitev in novo sosedstvo, medkulturni dialog in energetika. Če bo v prihodnjem obdobju zaznati drugačne politične usmeritve EU, je možno, da se bo izbor prednostnih nalog spremenil. Vlada Republike

Slovenije bo o tem dokončno odločila šele konec leta 2007.

Aktualno dogajanje v zvezi s predsedovanjem Slovenije boste lahko spremljali na spletnem portalu www.eu2008.si.

Franc Fritz Murgelj

PRI PREDSEDOVANJU SLOVENIJE EU BO POMAGALO TUDI PODJETJE HOJA OBLAZINJENO POHIŠTVO

Pri predsedovanju Slovenije Evropski uniji bodo slovenski vladi pomagala tudi podjetja, ki so se odzvala na javno vabilo k partnerstvu v predsedovanju. Pri izvedbi predsedovanja bo sodelovalo 23 slovenskih podjetij s svojimi izdelki in storitvami, z donacijami in popusti. Skupna ocenjena vrednost njihovih prispevkov je najmanj pol milijona evrov. Podjetje Hoja oblaženo pohištvo bo prispevalo po naročilu izdelano oblaženo pohištvo in mize za palačo Sveta EU v Bruslju.

Predvideni proračun za slovensko predsedovanje EU znaša 62 milijonov evrov. Stroški pa bi bili verjetno še višji, če vladi na pomoč ne bi priskočila slovenska podjetja, ki bodo predsedstvu pomagala s svojimi izdelki in storitvami, to pa jim bo v zameno zagotovilo promocijo v informativnih gradivih predsedovanja in na označevalnih sistemih, kot so panoji v kongresnem centru na Brdu, na lokacijah srečanj ter v palači Sveta EU Justus Lipsius v Bruslju.

Vlada je slovenska podjetja povabila in prosila za njihovo sodelovanje in partnerstvo v šestmesečnem obdobju predsedovanja, podobno kot so to napravile tudi druge države, ko so predsedovale Uniji. Na razpis, ki je bil v dnevnem časopisu objavljen 7. oktobra lani, se je odzvalo 23 podjetij, ki so s sekretariatom za predsedovanje v preteklih mesecih opredelila partnerski odnos in podpisala pogodbe.

To so večinoma večja podjetja, ki ponujajo storitve in izdelke, ki so za predsedovanje potrebna: prevoz, prehranski izdelki, pijača, telekomunikacije in elektronika, storitev, kot je zavarovalništvo. Podjetja ACH, Adria Airways, Aerodrom Ljubljana, Droga Kolinska, Fructal, Gorenje, Hoja, Istenič, Kompas, Lenovo, Microsoft, Mura, Pečjak, Petrol, Radeče papir, Radenska, Steklarna Rogaška, Telekom Slovenije, Skupina TOM, VPK in Skupina Žito bodo sponzorirala s svojimi izdelki in storitvami ter v zameno uporabljala promocijo, ki jo ponuja predsedovanje. Mobil in Zavarovalnica Triglav pa bosta svoje storitve zagotovila v obliki donacije in v zameno ne pričakujeta promocije.

Podjetje Hoja oblaženo pohištvo s sedežem v Ljubljani in proizvodnjo v Zagradcu bo za palačo Justus Lipsius v Bruslju dobavilo pet unikatnih foteljev in mizo ter en kos unikatnega sedežnega separeja z mizo po naročilu. Po besedah direktorja podjetja Stanislava Kralja je ocenjena vrednost njihovega prispevka 16 tisoč evrov. Za sodelovanje pri projektu bodo lahko vsa sodelujoča podjetja med predsedovanjem Slovenije EU pri svojih tržnih komunikacijskih pristopih uporabljala logotip predsedovanja, na sedežu Sveta EU in na Brdu pa bodo še posebej izpostavljena kot partnerji.

Franc Fritz Murgelj

MALI OGLASI

Osebo vozilo peugeot 106 XN, letnik 1998, 44 KW, 1124 cm³, 3 vrata, 120.000 km, srebrnosiv, odlično ohranjen, garažiran, edini lastnik, radio + kasetnik, dodam 4 zimske gume; cena: 2.000 evrov.

Osebo vozilo hyundai lantra 1.8 GLS, bencinski, letnik 1997, 96 KW, 1795 cm³, 5 vrat, 260.000 km, temnordeč, dobro ohranjen, garažiran, edini lastnik, radio + kasetnik, dodam 4 letne gume; cena: 3.000 evrov.

Ponudbe po tel.: 01/787 72 32 ali 040 985 866

VESELI DECEMBER – ŽALOSTNI ČAS?

December je zaradi svoje vloge – konca leta – prav poseben mesec v letu. Že povsem ustaljena je prispevka veselega decembra kot meseca, ko se je dovoljeno oziroma so v našem vsakdanjiku na sporedu različne priložnosti za sproščena srečanja in zabave najrazličnejših vrst. V večini primerov gre za različna proslavljanja zaključka leta, pa čeprav bodo to poslovna, sindikalna ali društvena srečanja.

Vse premalokrat pa ugotavljamo, da je lahko december tudi mesec stiske in poudarjenega občutka osamljenosti, saj ni vsak deležen pozornosti in darov; zlasti starejši in tisti odrinjeni na rob socialnih razmer. December je zato tudi mesec, ko lahko pomagamo ljudem v stiski v naši okolici.

MIKLAVŽEV KONCERT ZA ŠENTVIŠKI ZAVOD

Letošnji Miklavžev koncert, ki ga že 15 let organizira Rotary Club Ljubljana v sodelovanju s Televizijo Slovenija, je zbiral sredstva, ki so bila namenjena ustanovi, ki deluje v naši občini. Center za zdravljenje bolezni otrok v Šentvidu pri Stični je v dobrodelni akciji akcije prejel dobrih 40.000 evrov, ki bodo po besedah direktorice Centra Magdalene Urbančič koristno porabljeni za nakup defibrilatorja, infuzijske črpalke in črpalke za hranjenje po sondi.

Sicer pa je Miklavž naše kraje obiskal tudi letos, po različnih župnijah in krajevnih skupnostih ter seveda domovih. Tudi o tem si lahko kaj preberete v tokratni številki Klasja.

ACER NOVO MESTO V DOBRODELNE NAMENE

Podjetje Acer iz Novega mesta, ki poslovno sodeluje z našo Občino, se je letos odločilo, da daruje sredstva za humanitarne namene v naši občini v višini dva tisoč evrov. Podjetje, ki se

ukvarja s prostorskim načrtovanjem, izdelavo različne projektne dokumentacije, zazidalnih, lokacijskih, ureditvenih in drugih načrtov, se po besedah direktorice podjetja Suzane Simič vsako leto odloči prispevati sredstva za različne humanitarne namene s strani njihovih naročnikov. Letos so se tudi na podlagi obsežnega in dobrega sodelovanja odločili za našo občino. Prepričani smo, da bodo sredstva prišla v prave roke, več o tem pa v prihodnji številki.

Sicer pa se je župan Lampret v tem mesecu že tradicionalno srečal s številnimi ustvarjalci našega javnega

življenja. Tako je na predprazničnem srečanju gostil predsednike krajevnih skupnosti, direktorje javnih zavodov in šol, župnike, upokojene in zaposlene delavce občinske uprave in članke občinskega sveta. Prav posebno je vsako leto tudi srečanje z podjetniki in obrtniki, ki so se tudi letos odzvali županovemu vabilu in se udeležili srečanja v Gostilni Štorovje.

Sledimo torej prazničnim dnevom in navadam in pri tem ne pozabimo na tiste, ki so v stiski in morda čakajo ravno na našo besedo in stisk roke.

Matej Šteh

Spoštovani občani Občine Ivančna Gorica!

Upam, da ste leto preživeli mirno in varno.

Tudi v prihajajočem letu 2008 vam vsem želimo veliko sreče, zdravja, varno vožnjo in čim več varnih korakov.

Ob koncu leta naj se ob tej priložnosti zahvalim članom Združenja šoferjev in avtomekanikov Ivančna Gorica ter policistom Policijske postaje Grosuplje za pomoč pri organizaciji in izvedbi akcij: Prvi šolski dnevi, kolesarskih izpitov in državnem prvenstvu v krosu za osnovne šole.

Srečno in varno vsem udeležencem v prometu

želi

občinski svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu

Frančišek Grabljevec,

predsednik sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu

Občine Ivančna Gorica

ZBRALI SO SE PRIDELOVALCI KOMPIRJA

Semenarsko podjetje Agrosaat iz Ljubljane je 14. novembra organiziralo v sodelovanju s kmetijo Gomilarjevih na Vrhpolju prvi tako imenovani Dan krompirja. Podjetje, ki se ukvarja s proizvodnjo, zastopstvom in prodajo semen, je na ta način želelo predstaviti krompir kot pomembno poljščino, ki je svoj čas že imela pomembno mesto v slovenskem kmetijstvu. Danes so slovenski pridelovalci močno podvrženi tuji konkurenci, zlasti na račun odprtega trga in izgube nekdanjega trga na jugu Balkana. Promocijsko srečanje je bilo priložnost tudi za srečanje nekaterih največjih pridelovalcev krompirja v Sloveniji. Veseli nas, da mednje sodijo tudi posamezni kmetovalci iz naše občine.

Po besedah Jožeta Moharja in Andreja Vencija ml. iz podjetja Agrosaat je do organizacije prvega tovrstnega dogodka prišlo, ker v podjetju želijo dati prav poseben pomen tudi pridelavi slovenskega krompirja. Na srečanju, ki je potekalo v skladiščnih prostorih družinskega podjetja Gomilar, je bila zbranim »krompirjevcem« predstavljena paleta različnih vrst krompirja, ki jih omenjeno semenarsko podjetje zastopa in ponuja slovenskemu trgu. Zlasti pa je bilo poudarjeno sodelovanje s podjetjem Gomilar, ki je pri nas že uveljavljeno kot pomembno odkupno mesto za krompir. Pri Gomilarjevih krompir tudi pakirajo za različne trgovske verige, torej poskrbijo za tisti del procesa, zaradi katerega so v preteklosti mnogi začeli

opuščati pridelavo krompirja.

Na predstavitvi so bile predstavljene posebnosti letošnje letine, posebej pa so se navzoči seznanili z Agrosaatovimi sortami krompirja anuschka, bellarosa, elfe, mabel, toska, tusar, fabiola, jelly in ostale. Predstavili so rezultate poskusov, ki so jih organizirali na petih različnih lokacijah v Sloveniji.

Seveda se o kvalitetah in prednostih posameznih sort da veliko povedati. Krompir ima različne značilnosti, ki so odvisne od tega, v kateri fazi rasti ga ocenjujemo. Danes že vsaka gospodinja ve, katero sorto ima raje za kuhanje v kosih, katero za pomfrit oziroma iz katere sorte je najboljši pire. Prav zanimiva pa je tudi krompirjeva pot od trenutka, ko je pobran na njivi in preden konča pri končnem porabniku. Pri tem dodajmo, da si danes ljudje ne delamo več zaloge ozimnice v lastnih kletih, pač pa se enostavno odpravimo v supermarket in si kupimo nekajkilogramsko vrečo krompirja. Če so včasih kmetje pakirali krompir v 50-kilogramске vreče, ga danes za to usposobljena podjetja pakirajo v največ 5-kilogramске, krompir pa mora biti že opran in očiščen. Zato gre skozi trgovske verige danes največ jedilnega krompirja pri nas.

Četudi je šlo v primeru predstavitve v veliki meri za poslovno potezo, pa v takšnih in podobnih dogodkih lahko vidimo tudi prizadevanje za povrnitev nekdanjega slovesa, k ga je imela Slovenija kot pridelovalka krompirja. Veseli nas, da ukvarjanje s krompirjem tudi v naši občini še ni povsem zamrlo.

Matej Šteh

DPŽ Ivanjščice

ZBRALE SO SE NA REDNEM REGIJSKEM SREČANJU

Tradicija delovanja naših kmečkih žena, povezanih v društvu podeželskih žena, v naši občini je že več kot desetletje dolga in morda so prav zato naše Ivanjščice imele čast in odgovornost, da so 15. novembra organizirale v Ivančni Gorici 15. srečanje predstavnic ljubljanskih društev kmečkih in podeželskih žena. Prizadevne članice iz cele ljubljanske regije so se zbrale v cerkvi svetega Jožefa v Ivančni Gorici, kjer je vse navzoče pozdravila predsednica domačega društva Majda Vrhovec, udeleženke pa so bile deležne tudi pozdravnih besed župnika Jožeta Kastelica. Ta jim je v kratkem in bogatem nagovoru z mislijo in simboliko predstavil zgodovino kraja ter cerkve. Pesem pa je bila tista, ki je zbrane še posebej navdušila, za kar sta poskrbela operni pevec Matej Vovk in njegova žena Jožica, ki ga je spremljala na orglah.

Srečanje se je nato nadaljevalo v gostišču Štorovje, kjer se je zbranim predstavnicam pridružilo še nekaj gostov. Med njimi so bili iz Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije Milena Kulovec, Jože Benec in Tomaž Močnik, predstav-

nica ministrstva za kmetijstvo Mihaela Logar ter predstavnica Zveze kmetov Slovenije. Zbrane je pozdravil tudi domači župan Jernej Lampret.

Program v priznanem gostišču je bil sproščen tudi na račun kratkih kulturnih vložkov, osrednjo temo pa je vodila gospa Mojca Senčar, predsednica društva za pomoč obolenim z rakom Evropa Donna, ki je s svojim pričevanjem požela obilo pozornosti med poslušalci in poslušalkami.

Matej Šteh

Sicer pa so članice DPŽ Ivanjščice iz Ivančne Gorice, ki pokrivajo s svojim članstvom celotno občino, vseskozi aktivne. Ravno v minulem tednu so razstavljale svoje dobrote na razstavi jaslic in božičnih jedi v prostorih župnijskega doma v Stični. Izkazale so se tudi z okrašenim božičnim drevesom, ki je bilo bogato obloženo s piškoti in drugimi dobrotami.

OBISK LATVIJSKIH KMETOV NA NAŠIH KMETIJAH

V sklopu mednarodnega programa Leonardo da Vinci – mobilnost so se v Sloveniji na enotedenskem usposabljanju primerov dobrih praks pri razvoju podeželja mudili predstavniki latvijskega regionalnega združenja kmetov Valakas district agriculture union. Slovenski partner programa je zavod Ciza, ki pri nas izvaja projekt Sožitje med mestom in podeželjem in v katerega je vključena tudi naša občina.

Goste je na naši Občini sprejel župan Jernej Lampret, potem pa so si v spremstvu strokovne službe iz občinske uprave ogledali nekatere primere dobre prakse razvoja podeželja v naši občini. Mednje očitno sodijo, sicer se gostje pri njih ne bi mudili, Erjavčeva kmetija v Gorenji vasi, ki se ukvarja z dopolnilno dejavnostjo, predelavo sadja in trgovino, ter na kmetiji Čeponovih v Stični, kjer se ukvarja z kozjerejo in s svojim proizvodi zalagajo tudi police večjih trgovskih hiš v Sloveniji. Obiskali so tudi prenovljeno osnovno šolo v Šentvidu

pri Stični, končali pa so na Grofiji, kjer jim je kmečki turizem Vrhovec ponudil lepo in prijazno okolje kot še en odličen primer našega podeželja.

Ob koncu pa še zanimivost. Gostje iz Latvije so bili štirje kmetje z velikimi kmetijami. Najmanjša izmed njih ima sto hektarjev površine, največja kar 650

hektarjev, ukvarjajo se s živinorejo, poljedelstvom. Naše kmetije res niso primerljive z njihovimi, so pa gostje opazili in pohvalili iznajdljivo popestritev kmetij z dopolnilnimi dejavnostmi, tržno naravnost in predvsem prijaznost.

Matej Šteh

Pri Erjavčevih v Gorenji vasi.

NA PRISTAVI PRISTALA
UGLEDNA NAGRADA

Gotovo poznate Matejo Okorn s Pristave. Doma imajo izletniški turizem in Mateja že od mladih nog s prijazno postrežbo in prikupnim nasmeškom poskuša poskrbeti, da bi se gostje na Pristavo radi vračali. Ker sta Matejina starša pred leti opazila njeno dobro razpoloženje med gosti in obratno, sta jo napotila na srednjo gostinsko in turistično šolo v Ljubljani. Ob guljenju šolskih klopi je tam mlada Pristavka tri leta zapored zastopala šolo na tradicionalnem gostinsko-turističnem tekmovanju, ki se ga je udeleževalo vseh devet šol omenjene usmeritve. Svoje znanje in spretnosti je kazala pri strežbi, kjer so se ocenjevali natančnost in estetika pogrinjkov, odnos do gostov ter znanje

o postrežbi v različnih gostinskih obratih in okoliščinah. Na omenjenih tekmovanjih je Mateja s svojo šolo dvakrat dosegla srebrno priznanje, v četrtem letniku pa se je ovenčala z zlatim.

Uspešno sklenjenemu srednješolskemu izobraževanju je sledil prehod na višjo raven. Mateja se je odločila za turistično smer na ekonomski fakulteti. Trenutno se spopada s čermi prvega letnika, pred tedni pa jo je doletela posebna čast. Za vztrajno in uspešno delo v srednješolskem obdobju je prejela plaketo za odličnost strokovne revije GT. Ob njej je bilo v Sloveniji dobitnikov takšne nagrade še 41, v številni dijakih in študentih gostinsko-turističnih smeri. Priznanje je velika čast ter obenem navdih in obveza za prihodnost, ki bo ob tako zavzetem delu za Matejo bleščeča kot njen nasmešek.

Lojze Grčman

VABLJENI NA DELAVNICO
ZA KMETOVALCE

Glede na problematiko v kmetijstvu ni bilo treba posebej razmišljati, kakšne vsebine bi izbrali, da bi kmetom najbolj koristile. Ker se postavlja vse več vprašanj, ali se sploh še izplača kmetovati, voditi vse zahtevnejšo dokumentacijo, kako tržiti posamezne proizvode, so se odločili na občini Škofljica za delavnico, na kateri bodo strokovnjaki poskusili odgovoriti na nekaj vprašanj.

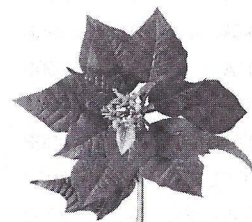
Delavnica bo v
petek, 18. januarja, ob 17. uri v kulturni dvorani
GASILSKEGA DOMA NA PIJAVI GORICI, Gasilska ulica 3

Strokovnjaki vam bodo poskušali odgovoriti na naslednja vprašanja:

1. Ali se izplača kmetovati na manjših kmetijah?
2. Kako je s trženjem kmetijskih proizvodov?
3. Izkušnje ekološkega kmetovanja

Vljudo vabljeni tudi občani občine Ivančna Gorica!

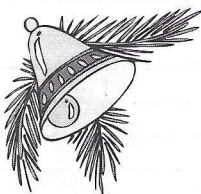
*Novo leto naj bo plodno kakor njiva,
naj semena bodo živa,
naj vzkalijo,
naj rodijo zrna zlata,
da ob letu žetev bo bogata.*

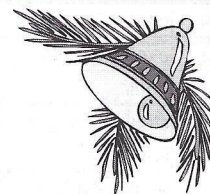
Kmetijska zadruga Stična želi vsem svojim članom kooperantom, poslovnim partnerjem in kupcem veliko radost v lepih božičnih dneh, leto 2008 pa naj bo zapisano kot srečno leto vašega življenja.

Zahvaljujemo se vam za dosedanje sodelovanje in vas tudi v novem letu z veseljem pričakujemo v vseh združničnih poslovalnicah.

Kmetijska zadruga Stična

*Bog daj,
srečno novo leto,
zdravo, veselo,
mirno, bogato, rodovitno,
da bi nam rodilo žitno polje
in vinske gore ...*

Srečno 2008!
Kmetijska svetovalna služba

NAČRT ODVOZA KOMUNALNIH IN NEVARNIH ODPADKOV V LETU 2008 V OBČINI IVANČNA GORICA

I. ODVOZ MEŠANIH KOMUNALNIH ODPADKOV

Mešani komunalne odpadke bomo odvažali vsak dan od ponedeljka do petka ne glede na praznike.

PONEDELJEK	naselja Ivančna Gorica, Malo Hudo, Stranska vas, Vrhpolje in Zgornja Draga
TOREK	KS Krka, KS Ambrus, KS Zagradec ter naselja Škrjanče, Mleščevo, Mrzlo Polje, Malo in Veliko Črnelo
SREDA	Višnja Gora, Kriška vas, Nova vas
ČETRTEK	KS Muljava, KS Dob, KS Temenica, KS Sobrače ter naselja Radohova vas do križišča pri KZ ter Gorenja vas pri Muljavi
PETEK	KS Radohova vas od križišča pri KZ proti Šentvidu, KS Šentvid okolica brez strnjenege dela naselja Šentvid, KS Metnaja, naselje Vir pri Stični, vsi bloki v naselju Ivančna Gorica, okolica Višnje Gore (to so naselja Spodnje Brezovo, Dedni Dol, Vrh nad Višnjo Goro, Gornje Brezovo, Leskovec, Sela, Kamno Brdo, Velika Dobrava, Podsmreka ter vasi Velike Vrhe, Male Vrhe in Zavrtače)
	naselje Šentvid pri Stični, Pristavlja vas, Male in Velike Pece, Glogovica, Artiža vas, naselje Stična, Gaberje in Mala Dobrava

II. ODVOZ ORGANSKIH ODPADKOV

Organske odpadke bomo ne glede na praznike v poletnem času odvažali enkrat na teden, pozimi enkrat na 14 dni.

PONEDELJEK	naselje Muljava, Dob, Šentvid pri Stični, Stična in Vir pri Stični (prvi odvoz bo 07. 01. 2008)
SREDA	naselje Ivančna Gorica, Malo Hudo, Stranska vas in Višnja Gora

III. ODVOZ LOČENO ZBRANIH ODPADKOV

SREDA	papir (tedenski odvoz)
ČETRTEK	steklo (odvoz na 14 dni z začetkom 04. 01. 2008)
PETEK	embalaža (tedenski odvoz)

IV. ODVOZ KOSOVNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV

Vsako gospodinjstvo, ki je registrirano v naši bazi stalnega ali začasnega bivališča in že plačuje stroške ravnanja z odpadki, bo po pošti prejelo »dopisnico«. Na ta način bo lahko vsako gospodinjstvo enkrat v tekočem letu **brezplačno** oddalo kosovne odpadke do skupne količine 2 m³ izvajalcu javne službe. Pred oddajo kosovnih odpadkov bo nosilec (predstavnika) gospodinjstva izpolnil dopisnico in jo oddal v najbližji poštni nabiralnik ali osebno oddal na sedežu javnega podjetja. Kosovne odpadke bomo odpeljali v čim krajšem možnem času, najpozneje pa v roku enega meseca od pravilno izpolnjene dopisnice. Na dopisnici bo že izpolnjen naslov (nosilec gospodinjstva iz baze podatkov) in s tem bo dopisnica neprenosljiva. Naloga posameznika bo, da natančno opiše kosovni odpadke (vrsta kosovnega odpadka in dimenzije tega odpadka), posreduje svojo GSM-številko ali številko telefona, vpiše datum ter se podpiše. S predhodnim klicem predstavnika izvajalca javne službe se dogovori za dan odvoza. Dopisnico se lahko izkoristi samo za tekoče leto 2008. Kosovne odpadke iz gospodinjstva je možno **brezplačno** oddati tudi v CERO Špaja dolina med obratovanjem centra.

V. PREVZEM NEVARNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV

POMLADANSKI PREVZEM

SOBOTA	05. 04. 2008	Ivančna Gorica	– parkirišče pri zdravstvenem domu	8.00–10.00
SOBOTA	05. 04. 2008	Šentvid pri Stični	– parkirišče pri trgovini Blatnik	10.30–12.00
SOBOTA	05. 04. 2008	Stična	– parkirišče pri samostanu	12.30–14.00
SOBOTA	05. 04. 2008	Muljava	– parkirišče pred kulturnim domom	14.30–16.00
SOBOTA	05. 04. 2008	Višnja Gora	– parkirišče pri cestnem podjetju	16.30–18.00
PONEDELJEK	07. 04. 2008	Ambrus	– parkirišče pred družbenim domom	14.00–15.30
PONEDELJEK	07. 04. 2008	Zagradec	– parkirišče pri trgovini Kmetijske zadruge	16.00–17.30
PONEDELJEK	07. 04. 2008	Krka	– parkirišče pri gostilni Nace	18.00–19.30

JESENSKI PREVZEM

SOBOTA	04. 10. 2008	Ivančna Gorica	– parkirišče pri zdravstvenem domu	8.00–10.00
SOBOTA	04. 10. 2008	Šentvid pri Stični	– parkirišče pri trgovini Blatnik	10.30–12.00
SOBOTA	04. 10. 2008	Stična	– parkirišče pri samostanu	12.30–14.00
SOBOTA	04. 10. 2008	Muljava	– parkirišče pred kulturnim domom	14.30–16.00
SOBOTA	04. 10. 2008	Višnja Gora	– parkirišče pri cestnem podjetju	16.30–18.00
PONEDELJEK	06. 10. 2008	Ambrus	– parkirišče pred družbenim domom	14.00–15.30
PONEDELJEK	06. 10. 2008	Zagradec	– parkirišče pri trgovini Kmetijski zadruge	16.00–17.30
PONEDELJEK	06. 10. 2008	Krka	– parkirišče pri gostilni Nace	18.00–19.30

VI. PRIKAZ ODLOŽENIH IN LOČENO ZBRANIH ODPADKOV

Izraženo v kg in velja za vse tri občine:

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
1. komunalni odpadki, odloženi v deponijo	9.315.303	11.914.748	11.836.706	13.174.542	12.352.330	12.764.750	14.160.860
2. Ločeno zbrani odpadki							
a) kosovni odpadki	369.096	360.100	500.300	156.280	171.860	96.140	77.160
b) nevarni odpadki	0	5.662	10.596	12.347	8.292	13.619	14.328
c) ekološki otoki							
papir	68.400	68.960	91.220	184.630	386.480	534.440	632.570
steklo	24.260	26.780	12.880	61.180	142.600	182.960	214.760
kovine	16.920	11.840	43.140	9.620	v kosovnih	v kosovnih	8.860
embalaža	0	0	0	23.920	81.620	87.580	113.410
d) organski odpadki:							
Skupaj zbrani odpadki:	9.793.979	12.388.090	12.647.582	14.595.179	14.573.122	15.328.729	16.922.958
Ločeno zbrani odpadki skupaj:	478.676	473.342	810.876	1.420.637	2.220.792	2.563.979	2.762.098
Odloženi odpadki v deponijo skupaj:	9.315.303	11.914.748	11.836.706	13.174.542	12.352.330	12.764.750	14.160.860
Odstotek ločeno zbranih frakcij:	4,89	3,82	6,41	9,73	15,24	16,72	16,32

Za mesec december 2007 smo upoštevali enako količino odpadkov kot lansko leto za isti mesec.

Iz zgornje tabele je razvidno, da smo v letu 2007 zbrali za 10 odstotkov več odpadkov kot v letu 2006. Vzrok za porast odpadkov v tem letu je priseljevanje novih ljudi v naše občine, predvsem v mesto Grosuplje, in povečanje odpadkov iz industrije. Na izvoru smo ločeno zbrali 16,32 odstotka vseh odpadkov, kar je sicer za malenkost manj kot leto poprej, vendar je bila količina ločeno zbranih odpadkov za skoraj 8 odstotkov večja kot v letu 2006.

VII. CENTER ZA RAVNANJE Z ODPADKI ŠPAJA DOLINA

Center za ravnanje z odpadki v Špaji dolini obratuje v poletnem času (16. 03.–14. 11.) od ponedeljka do petka od 7. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 15. ure, v zimskem času (15. 11.–15. 03.) od ponedeljka do petka od 7. do 16. ure, ob sobotah pa od 8. do 13. ure. Ob nedeljah in praznikih je Center zaprt.

Občani lahko kot fizične osebe v obratovalnem času v Center brezplačno oddajo naslednje odpadke:

- organske odpadke, ki se odložijo na ploščad za kompostiranje,
- ločeno zbrane odpadke (steklo, papir, embalaža), ki se odložijo v 5 m³ zabojnike,
- odpadno električno in elektronsko opremo v ustrezne zabojnike na ploščadi,
- kosovne odpadke, ki se odložijo na ploščad za zbiranje kosovnih odpadkov,
- lesne odpadke, ki se odložijo na ploščad za kompostiranje ali na deponijo
- odvisno od obdelave lesa,
- štiri avtomobilske gume na gospodinjstvo.
- nevarne odpadke, ki se odložijo v zabojnik za nevarne odpadke.

Proti plačilu pa se v Center lahko oddajajo tudi:

- mešani komunalni odpadki, ki se odložijo na deponijo,
- gradbeni odpadki, in sicer do 350 kg/dan, vendar ne več kot 5000 kg/leto/ gospodinjstvo.

Vse fizične in pravne osebe, ki se ukvarjajo s poslovno dejavnostjo, morajo odlaganje vseh zgoraj navedenih pripeljanih odpadkov v Center plačati. Za njih velja prepoved odlaganja gradbenih odpadkov.

O vseh morebitnih spremembah načrta odvoza mešanih ali ločeno zbranih komunalnih odpadkov in o drugih novostih vas bomo obveščali prek lokalnega časopisa in lokalnega radia Zeleni val.

Želimo si, da bi tudi v prihodnje skupaj z vami zagotavljali čisto in zdravo okolje.

VSEM OBČANOM IN POSLOVNIM PARTNERJEM VOŠČIMO VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2008.

JAVNO KOMUNALNO PODJETJE GROSUPLJE

JAVNO KOMUNALNO PODJETJE GROSUPLJE

vabi k sodelovanju zdrave, pridne in mlajše delavce za

1. strojnika težke gradbene mehanizacije z vozniškim izpitom B- in C-kategorije, zaželena tudi E-kategorije
2. voznika smetarskega vozila z vozniškim izpitom B- in C-kategorije, zaželen poklic avtomehanika
3. več delavcev za zbiranje, odvažanje in ravnanje s komunalnimi odpadki oziroma opravljanje raznih gradbenih del

Pogoji:

Pod zaporedno številko ena in dva morajo kandidati imeti vsaj dve leti delovnih izkušenj na področju razpisnega dela.

Pod zaporedno številko tri morajo biti kandidati mlajši, zdravi in v dobri fizični kondiciji,

saj spadata ravnanje z odpadki in izvajanje gradbenih del med težka fizična dela, ki se izvajajo ob vseh vremenskih razmerah.

Delovno razmerje bomo sklenili za eno leto s polnim delovnim časom, z možnostjo podaljšanja ali zaposlitve za nedoločen čas.

Vabimo vas, da pošljete svoje prošnje s kratkim življenjepisom v 8 dneh na naslov: Javno komunalno podjetje Grosuplje, Cesta na Krko 7, 1290 Grosuplje.

NOVOSTI V LETU 2008 NA PODROČJU ZBIRANJA IN
ODVOZA KOMUNALNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTVA

NOV NAČIN ODVOZA KOSOVNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV

Z odlokom o ravnanju s komunalnimi odpadki v občini Dobrepolje, Grosuplje (Ur. l. RS, št. 52/02) in Ivančna Gorica (Ur. Vestnik občine Ivančna Gorica št. 3/02) ter pravilnikom ravnanja s komunalnimi odpadki je določeno, da se odvoz kosovnih komunalnih odpadkov iz gospodinjstev vrši dvakrat na leto. Zaradi velike onesnaženosti okolja, ki prihaja ob sedanjem sistemu odvoza kosovnih odpadkov in odvoza koristnih kosovnih odpadkov s strani nepooblaščenih oseb, je Javno komunalno podjetje Grosuplje kot izvajalec javne službe za odvoz komunalnih odpadkov s soglasjem strokovnih služb občin spremenilo način odvoza teh odpadkov.

Po novem sistemu bo vsako gospodinjstvo, ki je registrirano v naši bazi stalnega ali začasnega bivališča in že plačuje stroške ravnanja z odpadki, prejelo »dopisnico«. Na ta način bo lahko vsako gospodinjstvo enkrat v tekočem letu brezplačno oddalo kosovne odpadke do skupne količine 2 m³ izvajalcu javne službe.

Če se vam pojavi kosovni odpadki (ali več kosovnih odpadkov), izpolnite dopisnico in jo vrzite v najbližji poštni nabiralnik ali osebno oddajte na sedežu podjetja. Priporočamo, da kosovne odpadke, kot so omare in podobno, razstavite (demonirate) in s tem zmanjšate volumen (brezplačen odvoz do 2 m³) in hkrati nam omogočite lažji odvoz kosovnih odpadkov.

Kosovne odpadke vam bomo odpeljali v čim krajšem možnem času, najpozneje pa v roku enega meseca od prejema pravilno izpolnjene dopisnice s tem, da vas bomo o odvozu predhodno obvestili. Na dopisnici bo že izpolnjen vaš naslov (nosilec gospodinjstva iz baze podatkov) in s tem bo dopisnica neprenosljiva. Vaša naloga je, da natančno opišete vaš kosovni odpadki (vrsta kosovnega odpadka in dimenzije tega odpadka) ter vašo številko GSM-a ali telefona. Z predhodnim klicem se bomo dogovorili za dan odvoza. Dopisnice boste lahko izkoristili samo za tekoče leto. Načrtujemo, da boste dopisnico prejeli po pošti v mesecu februarju 2008.

Ne glede na nov način odvoza kosovnih odpadkov imate vsi občani, ki že plačujete komunalne odpadke, možnost, da kosovne odpadke iz gospodinjstva brezplačno oddate tudi v Center ravnanja z odpadki Špaja dolina med njegovim obratovanjem.

Primer »dopisnice«, ki ga bo prejelo vsako gospodinjstvo, poudarjeno besedilo (krepko) boste sami izpolnili.

Kaj je kosovni komunalni odpadki?

Kosovni komunalni odpadki so tisti odpadki, katerega zaradi njegovih dimenzij ni mogoče odložiti v posodo (zabojnik) ali vrečo za druge odpadke. Med kosovne odpadke sodijo: pohištvo (mize, stoli, omare ipd.), jogiji in druge vzmetnice, sedežne garniture, preproge, sanitarna oprema, večje igrače, otroški vozički, kolesa, športni rekviziti, peči centralne kurjave, cevi, radiatorji in drugi kosi iz železa ali pločevine in podobno. Med kosovne odpadke ne sodijo: avtomobili in njihovi deli, izrabljene gume, gradbeni material (azbestne kritine, stavbno pohištvo – okna, vrata, opeka, beton, toplotna izolacija), tekstil in podobno.

Med kosovne odpadke sicer sodijo tudi tako imenovana odpadna električna in elektronska oprema (v nadaljevanju OEEO), kot so TV-aparati, monitorji, mali gospodinjstvijski aparati (računalnik, tiskalnik, tipkovnica, miška, sesalec, brivski aparat in drugi gospodinjstvijski aparati, ki se priključujejo na električno energijo), hladilno zamrzovalni aparati (hladilnik, zamrzovalne skrinje ali omare, klima naprave ipd.), veliki gospodinjstvijski aparati (pomivalni stroj, sušilni stroj, štedilnik, pečica ipd.) ter plinske sijalke, vendar je za te odpadke potrebno posebno ravnanje. Vlada RS je sprejela novo uredbo o ravnanju z OEEO (Ur. l. RS št. 107/06), kjer določa, da morajo biti odpadki ob oddaji in zbiranju nepoškodovani. Pri zbiranju in odvozu tako OEEO kot kosovnih odpadkov je prišlo pri njihovem nalaganju, prepeljavanju in raztovarjanju do poškodb, kar je imelo za posledico izhajanje nekaterih nevarnih snovi. Največkrat pa je bila ta vrsta odpadka že pred nalaganjem razstavljena (oropana). Občani lahko OEEO iz gospodinjstev brezplačno oddate v Center za ravnanje z odpadki v Špaji dolini ali distributerju (prodajalcu) opreme. Ta mora ob nakupu nove brezplačno sprejeti staro opremo ali pa vas napoti v najbližjo, največ do pet kilometrov oddaljeno zbiralnico. Če je vaša odpadna oprema iz kakršnegakoli razloga poškodovana, jo lahko oddate brezplačno samo v zbirnem centru v Špaji dolini.

Upamo, da se boste na spremembe načina odvoza kosovnih odpadkov čim prej navadili, saj bomo tako ohranili zdravo okolje. Za vse dodatne informacije v vezi z odvozom kosovnih odpadkov iz gospodinjstev nas pokličite ali pa nam pišite na elektronski naslov info@jkpg.si. O

rezultatih novega načina odvoza komunalnih odpadkov bomo tudi poročali v lokalnih časopisih oziroma na naši spletni strani WWW.jkpg.si.

ŠIRITEV OBMOČIJ INDIVIDUALNEGA ODVOZA ODPADKOV

Na osnovi državnega operativnega programa glede načina odvoza komunalnih odpadkov smo na podlagi javnega razpisa v mesecu oktobru 2007 sklenili pogodbo za nakup manjšega smetarskega vozila, s katerim bomo lahko individualno pobirali komunalne odpadke tudi tam, kjer do zdaj zaradi ozkih cest nismo uspeli. Izkušnje nam kažejo, da ima način individualnega odvoza komunalnih odpadkov veliko prednosti. Vsako gospodinjstvo ali stanovanjska hiša ima v lasti svoj ustrezen zabojnik, ki je običajno nameščen v neposredni bližini hiše in ga koristi za svoje odpadke. Na osnovi tega je okolje veliko bolj urejeno, saj smo Slovenci znani, da imamo pred svojim pragom radi zgledno urejenost. Prav tako nam statistični podatki kažejo, da občani, pri katerih je uveden individualni odvoz komunalnih odpadkov, veliko bolj koristijo ekološke otoke.

Predvidevamo, da bomo smetarsko vozilo prejeli v mesecu februarju 2008. V prvi polovici leta 2008 planiramo individualni odvoz komunalnih odpadkov v naslednjih naseljih: Ambrus, Brezov Dol, Dedni Dol, Fužina, Gorenja vas, Hrastov Dol, Krka, Krška vas, Mekinje nad Stično, Metnaj, Mleščevo, Mrzlo Polje, Petrušnja vas, Primča vas, Radohova vas, Škrjanče, Velike Lese, Veliko Črnelo, Zagradec in naselje Znojile pri Krki.

Že od meseca januarja 2008 boste občani iz zgoraj naštetih naselij prejeli obvestilo o možnosti nakupa vročecinkanega zabojnika velikosti 120 ali 240 litrov in druga navodila za izvajanje individualnega odvoza komunalnih odpadkov. Zabojnike boste lahko po ceni 116,80 evra/kom za 120 litrske in 129,32 evra/kom za 240 litrske zabojnike z upoštevanjem DDV kupili pri nas. Ob tem vam bomo ponudili ugodno odplačevanje na pet enakih obrokov in brezplačni dostavi na dom ali pa si ga boste nabavili sami v trgovini z gradbenim materialom. V nekaterih od zgoraj naštetih naselij bomo ločeno pobirali tudi organske odpadke in v ta namen bomo brezplačno razdelili tudi zelene zabojnike.

V naseljih z novo uvedbo individualnega odvoza mešanih komunalnih odpadkov bo odvoz vsak:

TOREK: Ambrus, Brezov dol, Primča vas, Fužina, Zagradec, Krka, Znojile pri Krki, Krška vas, Škrjanče, Mleščevo, Mrzlo Polje, Veliko Črnelo, Gorenja vas, Dedni Dol, Velike Lese, Hrastov Dol

ČETRTEK: Radohova vas, Metnaj, Mekinje nad Stično

PETEK: Petrušnja vas

Za vse potrebne informacije vas bomo sproti obveščali v javnih glasilih in na naši spletni strani www.jkpg.si.

Javno komunalno
podjetje Grosuplje

Klasjev ekološki kotiček

EKOŠOLE – POMEMBEN PRISTOP K OBLIKOVANJU EKOLOŠKE ZAVESTI

Mednarodni projekt, v Sloveniji poimenovan Ekošola kot način življenja, načrtno uvaja okolijsko vzgojo v vzgojno-izobraževalne ustanove (vrte, osnovne šole, srednje šole, centre šolskih in obšolskih dejavnosti). Za uspešno okolijsko delovanje v projektu prejmejo tudi priznanje – ekozastavo. Omenjeni program deluje tudi že na nekaterih šolah v naši občini.

Pomembne teme, ki naj bi jih ekošole obravnavale, so poleg okolijskih, kot so voda, prst, zrak oziroma klimatske spremembe, energija, promet, biotska pestrost, tudi teme, kot so kakovostni medsebojni odnosi ter skrb za zdrav način življenja. Te teme naj bi v šolah čim bolj povezovali med seboj. Sodelovanje v projektu je za šole prostovoljno, delo v osnovnih šolah in drugih zavodih pa naj bi vključevalo čim širši krog ljudi. Uspešno uresničevanje omenjenega koncepta lahko tudi veliko pripomore v skrbi za demokratične, sodelovalne odnose med učitelji, učenci in na ravni učitelje-učencec.

Ekošole naj bi težile tudi k povezovanju z lokalnim okoljem predvsem prek raznih lokalnih društev in lokalne skupnosti. Okolijska pismenost in širjenje okolijske oziroma ekološke zavesti sta ob naraščajočih problemih v okolju ter vse večjih posledicah globalnega segrevanja ozračja potrebi današnjega časa in se dotikata vseh nas. K širjenju ekološke zavesti lahko ekošole v lokalnem okolju veliko pripomorejo, kjer naj bi prvenstveno tudi delovale. Mladi bodo nekoč krojili našo prihodnost; okolijsko ozaveščenost tako starši prenašajo na otroke. Pogosto ostanejo ekošole zgolj pri zbiranju odpadnega papirja, kar sicer ni slabo, vendar pa je treba izpostaviti tudi druge teme in oblikovati še druge dejavnosti.

V Občini Ivančna Gorica so v ta projekt vključene tri šole: OŠ Stična s podružnično šolo Višnja Gora ter OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični. Lepo bi bilo, če bi se v projekt vključile tudi druge vzgojno-izobraževalne ustanove v naši občini.

O delovanju v okviru projekta naj bi ekošole obveščale tudi čim širši krog ljudi. Tako smo o izvajanju projekta lahko brali tudi že v Klasju. Ekošole so zagotovo šole prihodnosti, kjer lahko s kljub majhnimi koraki dosežemo velike rezultate!

Sabina Miklavčič

DECEMBRA JE V PONUDBI
KMETIJSKO VRTNEGA CENTRA V IVANČNI GORICI:

PIROTEHNIKA !

ŠIROKA PONUDBA RAKET, OGNJEMETOV, KONFETOV,
FONTAN IN OSTALIH PIROTEHNIČNIH SREDSTEV !

PRI VEČJIH NAKUPIH NUDIMO POPUSTE DO 20% !

Pirotehnična sredstva uporabljajmo previdno, na pravem mestu
in ob pravem času !

Vsem krajankam in
krajanom KS Dob želimo
blagoslovljene božične
praznike ter prijazno,
uspešno in zdravja polno
novo leto 2008.

Predsednik in člani sveta KS

PGD STIČNA

se ob iztekajočem letu 2007 zahvaljuje vsem Vam,
ki ste po svojih močeh prispevali k uspešnemu
delovanju našega društva.

ŽELIMO VAM VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO V LETU 2008

Upravni odbor društva

LOČENO ZBIRANJE ODPADKOV naša prihodnost je čisto okolje		ODVOZ KOSOVNEGA ODPADKA IZ GOSPODINJSTVA		DOPISNICA ZA LETO 2008	
Spodaj podpisani:		Janez Novak	Livarska c. 1, 1291 Ivančna Gorica	041 666 666	
		(ime in priimek)	(točen naslov)	(telefon)	
Naročam odvoz kosovnega odpadka (ustrezno obkrožite in določite vrsto odpadka, npr.: pohištvo iz lesa, kosi iz železa, ali vzmetnice, sedežna garnitura, preproge, ali pa sanitarna oprema ter dimenzije za posamezni kos):					
- LESENI: 1 kos omara 60x60x180, 1 kos miza 70x120 - KOVINSKI: 1 kos cevi 1" dolžine 1m - OSTALO: 2 kosa vzmetnica 90x200, sedežna garnitura 3 sed					
Izpolnjeno dopisnico vrzite v najbližji poštni nabiralnik ali osebno oddajte na sedežu Javnega komunalnega podjetja Grosuplje d.o.o., Cesta na Krko 7, 1290 Grosuplje					
Datum: 31.03.2008 Podpis: Janez Novak					

KAJ SE DOGAJA POD CERKVENIM HRIBOM

Bagri vseh vrst so se pripeljali v Ivančno Gorico in začeli s kopanjem vsem na oči v neposredni bližini glavnih prometnic na območju, kjer bo nekoč stal tako imenovani »novi center« Ivančne Gorice. Večina je verjetno pomislila, da se je začela dolgo pričakovana gradnja vrtca za zdravstvenim domom, toda vrtca na tem mestu še nekaj časa ne bo, ker bo načrtovana gradnja v bližnji prihodnosti stekla na novi lokaciji neposredno ob srednji šoli. Ostaja pa lokacija pri zdravstvenem domu v rezervi za bodoče potrebe.

Delo težke gradbene mehanizacije podjetja Komunalne gradnje iz Grosuplje je povezano z začetkom gradnje komunalne infrastrukture v delu zazidalnega načrta novi center Ivančna Gorica. Če smo še natančnejši, gre za prestavitev glavnih komunalnih vodov, saj se lokacija posameznih stavb, predvidenih po zazidalnem načrtu, pokriva s traso kanalizacije in vodovoda. Čeprav

je čas, ko bo novi center začel tudi dejansko nastajati, verjetno še kar oddaljen, pa se na ta način koristijo sredstva, ki jih je Občina dobila na podlagi kandidature za sredstva pri Službi za lokalno samoupravo. Omenjena služba namreč dodeljuje občinam na podlagi javnega razpisa

pridobljena evropska sredstva.

Kakorkoli že, ravnina pod cerkvenim hribom bo začela spreminjati svojo podobo. Velike prostorske spremembe se bodo zgodile tudi z izgradnjo krožišča, ki je po zadnjih informacijah načrtovana za leto 2008.

mš

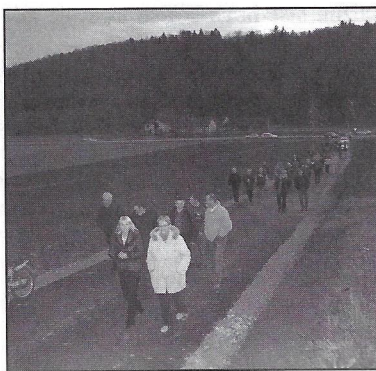

V PUNGERTU IN OKOLICI NOV ASFALT IN ŠE KAJ

Pungert je vas v krajevni skupnosti Temenica in spada med manjše vasi v občini, ima pa tudi podružnično cerkveno svetega Lamberta. Marsikateri občan verjetno ne bi znal najti prijazne vasice, pa vendar so prebivalci Pungerta letos marsikaj postorili, da bo obisk vasi vsekakor še bolj prijeten, prijetno pa bo predvsem bivanje v vasi. Glavni razlog takšnemu prepričanju je letošnje asfaltiranje ceste do vasi in čez vas v skupni dolžini 630 metrov. Pungertčani so ta asfalt res že dolgo pričakovali in na slabo cesto proti vasi so večkrat opozarjali in letos jim je predvsem s pomočjo Občine uspelo izpeljati ta velik projekt. Pridobitvi primerno je potekalo tudi odprtje novoasfaltirane ceste.

Ob kratkem kulturnem programu, v katerem sta imela glavno besedo harmonika in pesem moškega kvarteta, je na cesti pod Pungertom potekalo odprtje novega asfalta, ob prisotnosti direktorja občinske uprave Janeza Radoša, predsednika krajevne skupnosti Temenica Naceta Kastelica, predsednika gradbenega odbora ter vaščanov in drugih krajanov. Pred slovesnim prerezemom traku je bila dana beseda tudi gospodu Janezu Petku, ki je cesto in vsa dela slovesno blagoslovil.

Da so se slovesnosti udeležili tudi drugi krajanje temeniške krajevne skupnosti, je bilo več razlogov, saj se je v tem letu po besedah predsednika Kastelica asfaltiralo kar nekaj krajevnih cest. Tako je bilo v Bukovici

v smeri proti Cerovcu položenega 200 metrov asfalta, ob isti cesti pa je bilo položenih 340 metrov cevi za prestavitev potoka. Prav tako je asfaltirana cesta v Dolenji vasi v dolžini 220 metrov in v Bratnicah, na skrajnem vzhodnem delu krajevne skupnosti 330 metrov. Zgrajen je bil tudi most čez Temenico v Radanji vasi, in mnoge druge akcije, ki bi jih, kakor poudarja predsednik Kastelic, brez pomoči Občine težko izvedli.

Temeniška krajevna skupnost pa slovi v naši občini tudi po pestrem kulturnem dogajanju, ki je tesno povezano tudi z domom krajanov v središču Temenice. Potem ko je bila še v prejšnjem mandatu sveta krajevne skupnosti uspešno pridobljena potrebna dokumentacija za dom, je Svet zdaj začel urejanje prostorov v nadstropju stavbe krajevne skupnosti. Med pomembnejšimi pridobitvami v stavbi bo zagotovo načrtovana prireditvena dvorana. Ob teh in podobnih dosežkih čestitke Temeničanom!

Matej Šteh

STEKLA TUDI VODA PO STIŠKI VISOKI CONI

Slovesna otvoritev vodovoda Visoka cona Stična je potekala v sicer deževnem petkovem popoldnevu 9. novembra, toda svečani trenutek ni bil zaradi slabega vremena nič manj slovesen. Ob zaključku podobnih projektov je vedno slavnostno, še posebej če gre za večletni proces. Nobenega dvoma ni, da bo otvoritev vodovoda prav poseben dan v zgodovini tega dela krajevne skupnosti Stična.

Začetki projekta segajo v čas po ustanovitvi Občine Ivančna Gorica, ko je bila izdelana projektna dokumentacija. Realizacija projekta na tem dokaj zahtevnem terenu se je dalj časa odpravila, spreminjal se je tudi projekt, vse dokler se ni v letu 2006 začelo delo pod vodstvom glavnega izvajalca del Komunalnih gradenj Grosuplje. Gradnja skoraj 5,5 km dolgega vodovodnega omrežja je ocenjena na dobrih 370.000 evrov. Še dodatno je bila izvedena tudi gradnja sekundarnega voda za območje Štorovja. Javno komunalno podjetje Grosuplje, katero bo upravljalo z vodovodom, pa je zgradilo tudi črpalno postajo. Za zagotavljanje požarne varnosti bo potreben še vodozajem na Nogradu s prostornino najmanj 50m³

Odprtje vodovoda je potekalo ob prisotnosti vaščanov, nekaterih svetnikov Občinskega sveta, predsednice krajevne skupnosti Stična Nade Hauptman ter župana Jerneja Lampeta. Skupaj z direktorjem Javnega komunalnega podjetja Grosuplje Tomažem Riglerjem sta v nagovoru povzela zgodovino in pomen pridobitve, ki bo pripomogla k boljši vodooskrbi že obstoječih hiš kakor tudi novogradenj, ki je v tem delu občine vsako leto več.

Pred slovesnim prerezemom traku in natočenim kozarcem vode je sledila še blagoslovitev, ki jo je opravil stiški opat Janez Novak.

Matej Šteh

DEJAVNOSTI KS METNAJ V LETU 2007

Letos smo bili v KS Metnaj zelo dejavni na več področjih. V začetku spomladanskih dni smo pripravili tradicionalni Viridin pohod, junija pa smo z Občino Ivančna Gorica in stiškim samostanom slovesno odkrili spominsko ploščo v spomin Viridi Visconti, dobrotnici s Pristave, ob 600-letnici njene smrti. Začeli smo tudi projekt kanalizacije v Mekinjah in čistilne naprave v Metnaju. S prostovoljnim delom gasilcev in krajanov smo tudi uredili okolico gasilskega doma – namestili smo robnike in prane plošče.

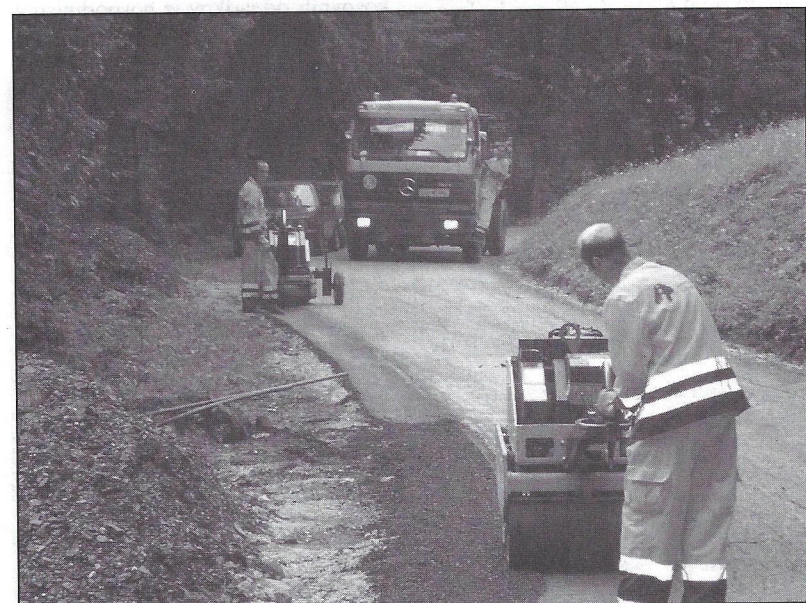
Največ pozornosti pa je bilo letos v KS Metnaj namenjene cestam, ki so zaradi varne vožnje na hribovitem in oddaljenem področju še posebej

potrebovale prenovo. Del sanacije cestišča je bil opravljen med Stično in Mekinjami s sodelovanjem med občino in sosednjima krajevnima skupnostma. Novo podobo je z asfaltno prevleko dobila tudi cesta ob gasilskem domu v Metnaju. Saniran je bil tudi del ceste v kraju Goričica, proti Poljanam pa smo izvedli rekonstrukcijo s preplastitvijo dela ceste po zaslugi velikega števila prostovoljnih delovnih ur krajanov ter tudi njihovega finančnega prispevka. Izjema je bil krajan, ki pri dejavnostih ni sodeloval. Vsem, ki so kakorkoli pomagali in prispevali svoj delež v zadnjem obdobju in v prejšnjih, gre iskrena zahvala.

V jesenskih dneh je med Obolnim in

Metnajem potekal tudi reli Saturnus, ki pa ga je žal spremljalo slabo vreme. Pomembna pridobitev je tudi javna razsvetljava na Poljanah, ki je zasvetila ob koncu oktobra. Tudi v prihodnje nas čaka še veliko dela z rekonstrukcijo in dokončanjem preplastitve cest ter asfaltiranjem makadama v odročnejših krajih. Prizadevali si bomo tudi za pridobitev kanalizacije, razširitev javne razsvetljave v več vasi, dokončanje vodovodnega omrežja, postavitev treh avtobusnih postajališč in igrišča v Metnaju. Ob koncu leta želimo predstavniki KS Metnaj vsem bralcem Klasja voščiti prijetne praznike in uspešno 2008.

Anton Grčman, podpredsednik KS Metnaj

MULJAVA DRUGA V SLOVENIJI

Gručasta vas na meji med Suho krajino in Dolenjsko, katere hiše so večinoma zgrajene na rahlo privzdignjenem pobočju, je bila 7. decembra v Žalcu na slavnostni prireditvi proglašena za drugi najbolj urejeni slovenski izletniški kraj v letošnjem letu.

V tej kategoriji je letos tekmovalo izletniških krajev. Tekmovanje v

okviru akcije Moja dežela – lepa in gostoljubna sicer že vrsto let izvaja Turistična zveza Slovenije, pod pokroviteljstvom ministrstva za gospodarstvo in ministrstva za okolje in prostor. Letošnji zmagovalec je Iška vas, ki leži na pobočju južnega obroba Ljubljanskega barja. Za Muljavo pa so zaostali pomembni turistično

prepoznavni kraji: Olimje, Kostanjevica na Krki, Izlake, Mozirje, Gozd Martuljek, Jeruzalem, Šentjernej, Rašica, Most na Soči in Šentanel.

In kaj je ocenjevalno komisijo na začetku jeseni na Muljavi tako prijetno presenetilo, da so vas ocenili in uvrstili tako visoko? Na oknih v veliki večini lepo urejenih hiš je bilo veliko raznovrstnega cvetja, trate so bile skrbno pokošene in kraj je deloval izredno čisto. Seveda je k dobri oceni znatno pripomogla Jurčičeva domačija, lep vtis pa so dajale tudi zelo domiselne kulise od poletnih iger, ki so takrat še stale. Seveda je na oceno vsaj nekoliko vplivala tudi nedavno urejena cesta s širokimi pločniki. Skratka, Muljavci so na svoj kraj lahko upravičeno ponosni. V prihodnje prebivalec te lepe vasi želimo, da bi si še bolj prizadevali za lep in vabljen izgled svojega kraja.

Zaključne prireditve se je poleg predstavnikov turističnega društva udeležil tudi župan Jernej Lampret s predstavniki Občinske turistične zveze Ivančna Gorica.

Vodja Jurčičevega muzeja Borut Lampret prevzema priznanje.

P.G.

POGLED NAZAJ

Spoštovane krajanke in spoštovani krajanje krajeve skupnosti Šentvid pri Stični. Minilo je eno leto, odkar je začel delati novoizvoljeni svet krajeve skupnosti. Seznaniti vas želimo z našim delom v preteklem letu in plani za prihodnje leto.

Svojo prvo dejavnost smo usmerili že takoj po prevzemu mandata, in sicer v začetek preplastitve lokalne ceste proti Velikim Češnjicam, ki se je nadaljevala letos in se bo tudi v prihodnje, dokler ta ne bo v celoti dokončana. Veliko pozornosti smo namenili tudi varnosti v cestnem prometu in temu ustrezno poskrbeli tudi za namestitve dodatnih prometnih znakov in ogledal. Letos smo uredili tudi odvodnjavanje meteornih voda v križišču pri gasilnem domu v Šentvidu pri Stični, prav tako pa so bili prepleškani tudi stebri javne razsvetljave.

Že v začetku leta smo se lotili sanacije stanovanja nad kolumbarijem, ki je praktično potekala skozi vse leto. Stanovanje je sanirano v takšni meri, da smo preprečili nadaljnje propadanje, vendar pa je za popolno vzpostavitev potrebno še veliko sredstev in dela, tako da dejavnosti še zdaleč niso končane. Prav tako pa so bili na stavbi kulturnega doma zamenjani tudi že dotrajani zlebovi in obrobe, obnovo pa bodo predvidoma nadaljevali tudi v prihodnjem letu v sodelovanju s Kulturnim društvom Vidovo in Kulturnim društvom likovnikov Ferda Vesela Šentvid pri Stični.

Od aprila, ko smo v Šentvidu ostali brez bankomata, se trudimo z Novo Ljubljansko banko najti skupni jezik za postavitev. V ta namen smo banki ponudili tudi prostor za bankomat, vendar žal neuspešno. Upamo, da bomo s prihodnjim letom pri postavitvi bankomata Nove Ljubljanske banke uspešnejši. Ker pa smo v letošnjem letu ostali tudi brez najemnika gostinskega lokala Na Klančku, sporočamo vsem krajanom, da potekajo pogajanja z morebitnimi novimi najemniki. Upamo, da bomo z novim najemnikom v kratkem času tudi sklenili najemno pogodbo.

Na novem pokopališču smo obnovili celotno razsvetljavo, pri vzdrževanju pokopališča poskušamo uvajati večji red, pri čemer se še kako zaveda-

mo, da je red na pokopališču odvisen predvsem od uporabnikov. V letošnjem letu smo začeli že tlakovanje vmesnih poti med grobovi in slavnostne poti proti križu, ki jo nameravamo končati do poletja prihodnjega leta. Prav tako pa so v polnem teku tudi dejavnosti, povezane z izgradnjo nove mrliške vežice. Narejen je že idejni projekt, na podlagi katerega se bo v nadaljevanju pridobivala tudi vsa potrebna dokumentacija. Predvidevamo, da bomo vso potrebno dokumentacijo pridobili v prihodnjem letu, z letom 2009 pa začnemo s samo izgradnjo.

Do sprememb bo prišlo tudi pri obstoječi mrliški vežici. Nameravamo namestiti kemične WC-je za uporabnike vežice, urediti okolico s smetnjaki, pri čemer se moramo zavedati, da so ti smetnjaki namenjeni izključno uporabnikom pokopališča in morajo biti vedno dostopni za odvoz vozilom komunalne službe.

Ker je tudi stavba krajeve skupnosti

v zelo slabem stanju, smo njeno obnovo že začeli. Zamenjali smo namreč vsa, še kako dotrajana okna. V prvi polovici leta 2008 pa nameravamo obnoviti štukature in fasado stavbe.

Na koncu sporočamo vsem krajanom, da smo za vaše predloge, priporočila in pohvale vedno odprti, za pogovor pa smo vam tudi v prihodnjem letu na voljo vsak prvi ponedeljek v mesecu od 17.30 do 19.00 v sejni sobi krajeve skupnosti.

*Spet od nas se poslovilo
bo betežno staro leto.*

*Upov in želja obilo
se bo steklo v novo leto.*

*Tok obilja naj zalije
vas in vaše vse najdražje!
Naj vam sreča ves čas klije,
da vam bo življenje lažje!*

*Svet krajeve skupnosti
Šentvid pri Stični*

*Za božič zberemo se vsi
v okviru vse družine,
ker praznik ta v nas tke vezi
topline in bližine.
Ljubezen z vami naj živi,
nikdar naj ne premine!
Le blagostanja, zdravja, sreče
december v koš naj Vam nameče.
Naj božič dom Vaš razsvetli,
a z novim letom naj vzcveti
ljubezen, posel in sploh vse,
kar Vaše si želi srce!*

Krajevna skupnost Šentvid pri Stični v sodelovanju z lokalnimi društvi vabi na srečanje krajanov dne 21.12. 2007 pred stavbo Kulturnega doma Šentvid pri Stični.

Ob 17.00 bo najmlajše v starosti od 0 do 10 let obiskal Božiček in vsakemu od njih prinesel tudi simbolično darilo. Najmlajši si bodo ob tej priložnosti ogledali tudi otroško igrice. Po obisku Božička nam bodo pred kulturnim domom zapeli Šentviški slavčki in mešani pevski zbor kulturnega društva Vidovo, vsi pa se bomo lahko okrepčali s kuhanim vinom, čajem in pecivom.

Vsi krajanje prisrčno vabljeni na skupno druženje

JUBILEJNI KONCERT CERKVENIH PESMI
30 LET DELOVANJA CERKVENEGA MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA
ŽUPNIJE SVETEGA TILNA

Jesen je že dodobra pokazala svoj mrzli značaj, ko se je v cerkvi svete Ane v starodavnem višnjanskem mestnem jedru zgodil jubilejni koncert župnijskega pevskega zbora. Trideset let delovanja pod vodstvom Milana Jevnikarja pomeni več kot le tri desetletja pevskega vaje, svetih maš in nastopov. V teh 30 letih so skrite ure druženja več generacij z isto prvobitno ljubeznijo do cerkvene pesmi in zborovskega petja.

Tako smo se 9. novembra zvečer v pesmi in spremni besedi Urše Jevnikar sprehodili skozi čas. Pesmi, skrbno izbrane in občuteno izvedene, so v prvem delu koncerta vodile skozi sosednje cerkvenega leta. Od adventnega pričakovanja, čudežne skrivnosti božične noči, prek postnega križa, veličastnosti velike noči in praznovanja prihoda Svetega duha. Pred drugim delom koncerta se je zvrstil še drug pregled časa, in sicer obdobja tridesetih let, ki so jih zaznamovali vsi člani zbora svetega Tilna.

Že v prilogi koncertnega lista smo lahko prebrali celoten seznam pevcev, ki so bili v tem času del zbora, na samem koncertu pa smo bili priče prijaznim, na trenutke celo ganljivim zahvalam posameznim pevcem – jubilentom. Še posebej topel aplavz sta prejela Marija Jevnikar in France Vozel, ki sta krepko preselila tridesetletnico, saj v župnijskem zboru pojeta že dobrih 60 let. Morda so bili prav ti trenutki hvaležnosti, ganjenosti in ponosa tisti, ki so v drugem delu koncerta izvalili še bolj mogočne glasove in še večjo ognjevitost predanega zborovodje Milana Jevnikarja.

Med Marijine pesmi in pesmi cerkvenih obredov se je tako prikladla preprosta a iskrena želja, naj se izpolni tisto, kar so zapisali v koncertnem listu: »Iskreno si želimo, da bi nam bilo še dolgo dano prepevati Njemu v slavo in čast, vsem ljudem dobre volje pa v veselje.« Da je bilo njihovo petje na jubilejnim koncertu v veselje vsem navzočim, pa je tako ali tako neizpodbitno dejstvo.

Dragica Šteh

IZ ZBOROVE KRONIKE 1977–2007

V zboru je daljši ali krajši čas sodelovalo 75 ljudi, 33 moških in 42 žensk. Šest pevcev je med tem umrlo, glavnina pa je ostala zboru zvesta daljše obdobje.

Izjemno pa smo ponosni, da kar tretjina današnjih pevcev, sedem od 20, v zboru vztraja že 30 let, od začetka, nekateri pa tudi že od veliko prej.

Župnik Boštjan MODIC in organist Milan JEVIKAR sta pevcem na jubilejnim koncertu podelila posebna priznanja.

Za 11-letno sodelovanje je priznanje dobila Maja Gorše Garbas, za 13-letno pa Jože Miklavčič.

Priznanje za 17-letno petje v zboru sta prejela Marija Dežman in Jože Medved.

Za 27-letno prepevanje v našem cerkvenem zboru sta priznanje dobila altistka Alojzija Miklič in tenorist Branko MEDVED.

Priznanje za skupnih trideset let so prejeli sopranistka Mojca Kastelic, altistka Albina Skubic, tenorist Jože Gorše in basist Branko Vozel!

Več kot pol stoletja na koru v Višnji Gori pojeta sosedji iz Kriške vasi, sopranistka Ivica Zupančič in altistka Anica Pirc.

Kar dva pevca pa pojeta na našem koru že 60 let. To sta sopranistka Marija Jevnikar in basist France Vozel.

Vsem jubilentom iskrene čestitke in preprosto hvala!

Milan Jevnikar

ŽIVE JASLICE V VIŠNJI GORI

V Višnji Gori bodo letos žive jaslce tudi precej drugačne kot dosedanje. Žive jaslce, ki so jih do zdaj vedno uprizarjali v župnijski dvorani, bodo letos na prostem. Narejen je že lesen hlev, nad njim bo zvezda repatica, pastirji pa bodo čuvali pravo čredo na župnijskem travniku. Dobrih 15 minut dolga uprizoritev betlehemske zgodbe o rojstvu Jezusa bo predstavljala vrsto novosti. V božičnem času se velja potruditi in videti to prireditev.

P. G.

10 let Društva malih pasemskih živali Ivančna Gorica

KDO IMA NAJLEPŠEGA KUNCA, GOLOBA...?

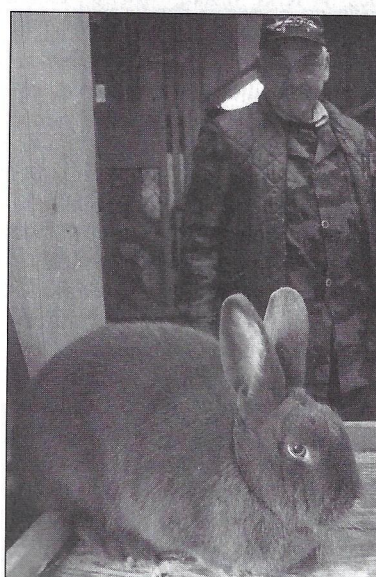
Društvo rejcev malih pasemskih živali Ivančna Gorica je v od 3. do 4. novembra 2007 na ogled postavilo svoje pasemske živali, z razstavo pa so uspešno praznovali tudi 10-letnico delovanja društva. Kot je to pri naših rejcih že navada, so razstavili svoje lepote in lepote v dvorani kulturnega doma v Ivančni Gorici, ki je bila v dneh razstave kar lepo obiskana.

Razstavljalo je 16 članov, skupaj pa je bilo v dvorani kar 278 živali. Največ izmed njih je bilo kuncev, kar 121, in to 21 različnih pasem. Prvak razstave med kuncem postal modri dunajčan Janeza Sadarja iz Šentvida pri Stični. Drugi po številni zasedbi so bili golobi, bilo jih je 84, 13 različnih vrst. Najlepši, se pravi prvak razstave med golobi, je bil beli koder Pakj Alojza iz Vira pri Stični. Tudi ptic ni bilo malo. Izmed 55 ptic, 11 vrst, je bil najlepši

krivokljun Ludvika Jakopina. Prvaka razstave pa strogi sodniki niso določili pri perutnini, kjer je razstavljenih 18 živali. Ob koncu seveda veljajo čestitke prvaku kakor tudi drugim članom razstavljavcem, ki s svojo dejavnostjo bogatijo naše poznavanje živali in naš odnos do njih. Še posebej poučne in primerne so takšne in podobne aktivnosti za otroke, ki so vedno še posebej dobrodošli na razstavah.

Kot že rečeno, se društvo s ponosom ozira na preteklo desetletno obdobje. Poleg vsakoletne razstave v Ivančni Gorici je društvo organiziralo tudi nekaj drugih prireditev. Tako je bil leta 2001 organiziran pod njihovim vodstvom superpokal za kunce, sicer pa redno sodelujejo na državnih tekmovanjih društev in posameznikov.

Matej Šteh

Prvak med kuncem s svojim lastnikom Janezom Sadarjem.

LETO 2007 BO OSTALO V SPOMINU PO PROSLAVLJANJU 80-LETNICE OBSTOJA IN DELOVANJA PGD KRIŠKA VAS

PGD Kriška vas je letos proslavilo visok jubilej, in sicer 80-letnico obstoja in delovanja. Ob ustanovitvi leta 1927 se je društvo imenovalo Prostovoljna gasilska četa Kriška vas. Ustanovilo ga je šestnajst mož in Kriške vasi, Nove vasi, Pristave in Zavrtča. Pobudo za ustanovitev je dal Alojz Zupančič (Martinec), ki je bil kmet in čevljar. Imel je priliko spoznati gasilsko organizacijo, kajti gasilska društva so po nekaterih okoliških vaseh že obstajala. Poglavitni vzrok za ustanovitev so bili številni požari – večina hiš in gospodarskih poslopij je bilo kritih s slamo.

Ohranila se je knjiga članstva, to je matična knjiga, ter knjiga sejnih zapisov in občnih zborov. Podatke o ustanovitvi smo dobili iz sejnih zapisov, svoje spomine pa so nam posredovali starejši gasilci in krajanje. PGD Kriška vas je zdaj vključeno v GZ Ivančna Gorica, sektor pa je Višnja Gora.

Ugotovili smo, da so se gasilci v Kriški vasi skozi celotno osemdesetletno obdobje trudili na področju reševanja imovine, gradnje in adaptacije gasilskega doma, nabavili so vso potrebno opremo, prizadevali so si za izobraževanje in usposobljenost članov.

Največje dosežke zadnjih desetih let pa ima tekmovalna skupina, ki jo vodi poveljnik Janez Jeršin. Udeležujejo se tekmovanjem na občinski in zvezni ravni. Uspehom na tekmovanjih pa so pričeli številni pokali in priznanja, ki so razstavljani na častnem mestu gasilske seje sobe. V društvo je vpisanih 65 članov, od katerih je polovica operativnih, so tehnično usposobljeni in pripravljeni vsakemu priskočiti na pomoč. Društvo je opremljeno s sodobno gasilsko opremo, sredi vasi stoji prenovljeno gasilsko dom.

Praznovanje 80-letnice se je začelo že v petek, 3. avgusta, s svečano sejo. Poleg domačih gasilcev in vabljenih gostov se je seje udeležil tudi predsednik GZ Ivančna Gorica Lojze Ljubič, ki je na kratko opisal zgodovino in obudil svoje spomine skozi petdeset let ter poudaril, da je PGD Kriška vas danes sodobno evropsko gasilsko društvo z lepim modernim domom na isti lokaciji kot pred osemdesetimi leti, le brez vaške luže, ki je stala na tem mestu. Poleg članov sekretariata GZ Ivančna Gorica so bili na seji navzoči tudi višji gasilski častnik Janez Podraž iz Višnje Gore in drugi člani. Govor je imel tudi predsednik društva Jože Virant. Na tej svečani seji so zaslužni člani društva prejeli priznanja, pohvale ter značke za dolgoletno delo: Ivan Jeršin za 60 let, Ivica Zupančič in Jože Virant starejši pa za 50 let delovanja v društvu. Spomnili smo se naših pokojnih in sta-

rejših gasilcev in vseh tistih, ki so kopali temelje gasilstva pred osemdesetimi leti ter jih ni več med nami.

Da je bilo praznovanje še večje, so v soboto, 4. avgusta, ob 16. uri pri razgledni mizici, ki je blizu Kriške vasi, uradno odprli vodovod na Kriško-Polževski planoti, ki pa je tudi v prid gasilstva. Pri tem pomembnem dogodku so poleg drugih gostov sodelovali Jernej Lampret, župan občine Ivančna Gorica, Dušan Strnad, podžupan občine Ivančna Gorica, Miloš Sušteršič, predsednik Turističnega društva Polzevo, Slavko Grčar, nekdanji predsednik Turističnega društva Polzevo in drugi. S tem je uresničena večletna želja krajanov po tekoči pitni vodi.

Ob 17. uri se je začela uradna proslava, namenjena 80-letnici ustanovitve PGD Kriška vas. Sledila je svečana povorka gasilcev iz 17 društev GZ Ivančna Gorica in nekaj društev iz GZ Grosuplje. Pri povorki je sodelovala dobropoljska godba ter društvo konjenikov iz Višnje Gore; ti so vozili veterane in goste. Na odru so bili govori, delila so se priznanja in odlikovanja; največje priznanje je zlato odlikovanje, ki ga je prejelo PGD Kriška vas. Pokrovitelj prireditev je bila Občina Ivančna Gorica, ki jo je zastopal župan Jernej Lampret, ta je društvo in člane spodbudno nagovoril in pohvalil. Med gosti so bili Lojze Ljubič, predsednik GZ Ivančna Gorica, Ernest Eöry, predsednik GZ Slovenije, Renata Gomboc, predsednica komisije članic regije II, Lovro Markovič, poveljnik GZ Ivančna Gorica in drugi predstavniki gasilskih, domačih in prijateljskih društev. Svečanost praznovanja je obogatil s svojo prisotnostjo evropski poslanec Lojze Peterle, dogajanje pa je z ubranim petjem popestril cerkveni pevski zbor iz Višnje Gore pod vodstvom Milana Jevnikarja. Dogajanje je povezoval domačin in uspešni gasilec Dušan Strnad.

Društvo smo ob 80-letnici nagradili s prevzemom novega vozila GV-1 RENAULT MASTER, ki ga je blagoslovil stiški opat in častni član Janez Novak, navzoča sta bila tudi p. Avgustin Novak in domači župnik Boštjan Modic. Sledila je praktična vaja gasilcev, ki jo je vodil Miha Virant. Župan občine je slovesno izročil ključ novega avtomobila poveljniku Janezu Jeršinu, ta pa ga je predal in zaupal šoferju Jerneju Strnadu. Ta se je zahvalil za zaupanje in obljubil, da bo vozilo uporabil le za gasilske namene. Starejši kombi GV IMV 1600 pa smo skupaj z GZ Ivančna Gorica podarili madžarskemu društvu Bajansenye, zato so se njihovi predstavniki gasilcev in župan tega kraja udeležili naše prireditve.

Sledila je velika vrtna veselica; gasilci in gospodinjje so poskrbeli za kriške dobrote, Ansambel Franca Miheliča pa za zabavo, ki je trajala vse do jutranjih ur. Številni gostje in obiskovalci naše slovesnosti so bili priča, da je naša prireditev ob 80-letnici ustanovitve društva uspela. Takšne slovesnosti skrbijo za povezanost med vaščani, pripomorejo k boljši družbi, kulturi in seveda boljši gasilski organizaciji. Prepričani smo, da gasilstvo v Kriški vasi ne bo nikoli zamrlo, v tej vasi smo vsi enotni in delavni. Lepo je videti ljudi, ki brez omahovanja prostovoljno pomagajo.

Hvala vsem, ki so na različne načine prispevali, da je naša prireditev v celoti uspela.

Vsem gasilcem in prijateljem gasilstva voščimo v PGD Kriška vas prijetno praznovanje božičnih praznikov, v novem letu pa želimo veliko zdravlja, uspehov in osebnega zadovoljstva.

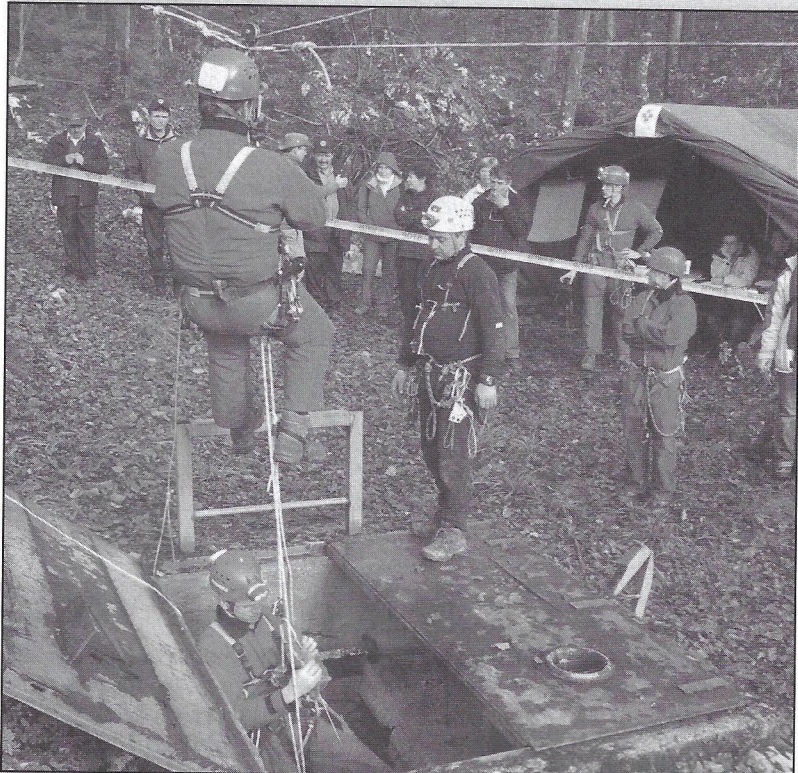
Ivica Zupančič,
gasilska veteranica PGD Kriška vas

JK KRKA IN CZ IVANČNA GORICA

REŠEVALNA VAJA

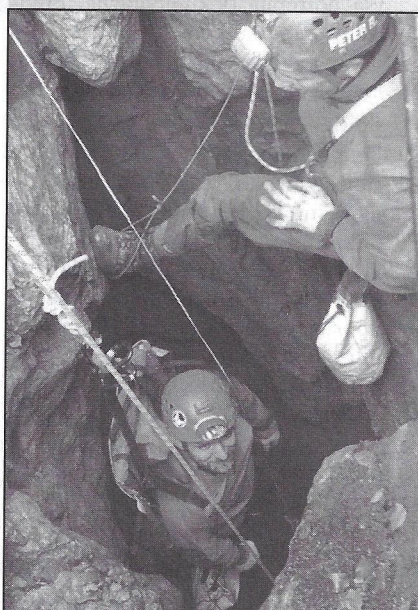
ŠIMENKOVO BREZNO

V naši občini je bila 25. novembra organizirana jammerska reševalna vaja iz Šimenkovega brezna pri Mekinjah nad Stično. Vaja je bila namenjena preverjanju psihofizične pripravljenosti vodstva, vodij reševalnih skupin, reševalcev in jamarjev ter delovanju štaba in internih zvez. V njej so sodelovali reševalci jammerske reševalne službe Slovenije člani Jamarskega kluba Krka in predstavniki štaba civilne zaštite občine Ivančna Gorica. Predpostavka vaje je bila, da je jamarju na globini 50 metrov padajoči kamen poškodoval koleno. Zaradi težje poškodbe sam ni mogel izplezati iz brezna, zato so ga jammerski kolegi oskrbeli in o nesreči obvestili pristojne za reševanje.

Priprave na izvelek.

Potek vaje je bil naslednji: Jamarski reševalci so na kraj nesreče prispeli ob 7.30 zjutraj in v brezno takoj poslali zdravniško ekipo. Po postavitvi štaba so določili ekipe, ki so po dvigu opreme takoj začele opremljanje zahtevnega brezna za izvelek poškodovanca. Po interfonski zvezi iz jame je štab ves čas dobival informacije o poteku priprav na izvelek. Vse tri reševalne ekipe so ob 9.30 končale opremljanje in se pripravile na dvig poškodovanca.

Vlogo namišljenega ponesrečenca je prevzel poveljnik GZ Ivančna Gorica, Lovro Markovič.

va nevarna, ravno Šimenkovo brezno. Svečke ob vходу v jamo pričajo o nesreči, ki se je zgodila ravno pred desetimi leti, ko je članica Jamarskega kluba Železničar, ki je jama raziskovala, 25-letna Špela Klemen na božični dan leta 1997 izgubila življenje med potapljanjem v enem izmed sifonov. Žal takrat obsežna reševalna akcija Špela ni rešila.

Zavedamo se, da bo v trenutku resničnega reševanja poškodovanca iz brezna prav tako potrebno sodelovanje vseh razpoložljivih sil zaštite in reševanja lokalnih in državnih enot in s sodelovanjem vseh omenjenih smo več kot uspešno vajo poskušali čim bolj približati pravemu reševanju človeškega življenja. Uspelo nam je.

Jamarski klub Krka

MIKLAVŽ IN GASILCI V DOBU DOBRO SODELUJEJO

Adventni čas je čas pričakovanja, predvsem lepih stvari, ki se zvrstijo proti koncu leta. Ena izmed teh je tudi prihod Miklavža. Tega starodavnega običaja se verjetno vsi spominjamo. Predvsem iz predšolskega obdobja, ko smo ta dogodek močno doživljali. Nekoč je bilo vse skupaj malo drugače, zvečer smo nastavili peharje, čez noč pa so se napolnili z različnimi dobrotami. Verjetno nam je ostalo v spominu opozorilo staršev: »Le pazi, Miklavž vse vidi« (čeprav zapomnil si pa ni), ali pa besed ob večerni zarji, da Miklavž piškote peče. V današnjem času, ko je vsega v izobilju, je tudi težko oceniti, kaj so sploh še »dobrote«, ampak otroci so še vedno veseli in polni pričakovanja. Navsezadnje niti ni pomembna vrednost darila, pomembno je, da ta je. Tudi ta običaj se spreminja, danes je vse več javnih prireditev v čast Miklavžu, to je tistih, ko se Miklavž pripelje s konji, na okrašenem vozu, z zvončki in seveda, parkelj mora biti tudi v spremstvu. Vsekakor je to lep dogo-

dek, ne samo za otroke, tudi odrasli radi gremo zraven.

Tako Miklavževanje pripravljamo tudi v Dobu že skoraj drugo desetletje. Miklavža vedno povabi krajevna

skupnost, ki tudi primakne za darila. Dobri mož jih je letos v svojem košu prinesel 130. Vsako leto pripravi kakšnega več in vse razdeli med pridne otroke, ki ga pridejo počakat.

LETO V ZNAMENJU TEKMOVANJ

Za dobro organizacijo poleg odbora za družbene dejavnosti vsako leto pridno priskočijo na pomoč tudi gasilci, in to je za njih ena od zadnjih dejavnosti v tekočem letu. Sploh je bilo leto 2007, za dobske gasilce v znamenju tekmovanj. Začelo se je zgodaj spomladi s pripravami mlajših pionirjev na občinsko tekmovanje, kjer so že drugič zapored postali občinski prvaki. Na občinski ravni je šlo zelo dobro tudi članski ekipi. Zaradi dobrega rezultata in dobrih uvrstitev na občinski ravni smo šli na zadnji poletni dan na regijsko gasilsko tekmovanje Ljubljana 2 v Kočevje, in sicer z obema ekipama, mlajšimi pionirji in člani B. Tudi tu smo se zelo dobro uvrstili, in sicer pionirji na 6. mesto od štirinajstih ekip, člani pa na odlično 2. mesto. Prehiteli so nas samo naši sosedi iz Radohove vasi.

Že je bil tu mesec oktober, mesec požarne varnosti. To je čas za še zadnje vaje, ki smo jih izvedli s sosednjo trebanjsko gasilsko zvezo, in sicer na prostoru transportnega podjetja Evrotek.

Za nagrado za uspešno in delovno leto vsako leto sledi tudi gasilski iz-

let. Letos smo obiskali avstrijsko mesto Salzburg. Na pot smo se odpravili zgodaj zjutraj, pred odhodom pa smo imeli še jutranjo mašo v naši podružnični cerkvi v Dobu. Sveto mašo je daroval g. Janez Petek, tudi član PGD Dob in udeleženec izleta.

Ogledali smo si rudnik soli, kjer so sol kopali že stari Kelti pred 2500 leti. Po kratkem ogledu mesta smo se ustavili še pri eni zanimivosti Salzburga, to je pri Velikem vodnjaku, ki je bil poletni dvorec knezov, kjer smo bili na vsakem koraku deležni vodnih presenečenj. Rahlo utrujeni smo avtobus obrnili proti jugu in točno ob polnoči zapustili avtocesto v Ivančni Gorici.

Konec oktobra je v Stični potekal še prvi kviz za pionirje in mladince v gasilskih disciplinah. Tam smo bili z ekipo mlajših pionirjev, uvrstitev ni bila najboljša, bili pa smo udeleženci prvega kviza, kar je še skoraj bolj pomembno od rezultata.

Po kratkem pregledu leta smo spet tik pred božično-novoletnim časom, zato bi se radi zahvalili vsem krajanom in članom za podporo in sodelovanje. Želimo, da bi tako ostalo tudi v prihodnje.

Voščimo vam blagoslovljene praznike in veliko lepega v letu, ki prihaja.

Za Klasje S. Š.

MIKLAVŽ NA MESTNEM TRGU V VIŠNJI GORI

Letos se je Miklavž v Višnji Gori še posebej izkazal. Daril je prinesel približno toliko kot lani, a njegov prihod je bil letos drugačen kot običajno. S pridnimi otroki, taki pa so mladi Višnjanci domala vsi, se je Miklavž najbrž prvič srečal kar pod milim nebom na Mestnem trgu. Otroci so se v pričakovanju Miklavža igrali razne poučne in vesele igrice. Nenadoma pa je med njimi završalo. Od daleč se je slišalo konjsko hrzanje in rožljanje z verigami. Miklavž je povabil člane domačega konjskega društva, da so ga skupaj s spremstvom pripeljali v Višnjo Goro na zapravljičku, lojtnik, do vrha naložen z darili, pa so vlekli iskri konjiči. Seveda pa na vozovih za parklje ni bilo prostora: peljal se je le Miklavž z angelci, kot se tudi spodobi.

In koliko veselja in radostnih oči je bilo ob delitvi daril in ob pogledu na slavnostni Miklavžev sprevod! Miklavž je pred svojim odhodom naprej v druge kraje razdelil darila skoraj 150 otrokom. Poleg otrok se je na Mestnem trgu zbrala tudi kar velika množica odraslih krajanov. Miklavž jih sicer ni obdaril: kam pa bi prišli, če bi še njim nosil darila.

Upajmo, da se bo naslednje leto Miklavž spet pojavil sredi starodavne Višnje Gore, ki bi bila zelo vesela morebitnega Miklavževega darila ob 530. letnici mestnih pravic.

P.G.

MIKLAVŽ NAS JE ZOPET OBISKAL

Če še kdo ne ve, Miklavž obišče otroke v Šentvidu pri Stični vedno na nedeljo popoldan po prazniku svetega Miklavža. Tako je bilo tudi letos, ko je v svojem spremstvu obiskal župnijsko cerkev kjer se je zbralo domala 250 otrok iz vse župnije, od tistih najmanjših pa do že malo bolj korajžnih, ki obiskujejo že 4. razred.

Kot je običaj so se tudi letos otroci pripravili na Miklavžev prihod, za kar so poskrbeli mladi v župniji z uprizorjeno kratko in šaljivo igrico ter otroški pevski zbor pod vodstvom Simone Praznik. Ko je Miklavž končno prišel, seveda v spremstvu angelov in celo dveh parkeljnov je zašumelo po cerkvi, še posebej ker sta bila oba parkeljna zelo poskočna in nagajiva. A ne dolgom, saj je kmalu spregovoril Miklavž, ki je najprej obdaril gospoda župnika Jožeta Grebena nato pa otrokom razdelil darila in se od njih poslovil z obljubo, da se čez leto dni zopet oglasi.

Matej Šteh

NAŠI ŠOFERJI IN AVTOMEHANIKI V PREKMURJU

V pozni jeseni smo se člani domačega Združenja šoferjev in avtomehnikov Ivančna Gorica odpravili na zanimivo strokovno ekskurzijo v Prekmurje. V Ivančni Gorici smo se zbrali zelo zgodaj zjutraj, ko je še večina drugih občanov še spala. Kot se za poklicne šoferje spodobi, smo imeli za prevoz na voljo udoben avtobus.

Po prijetni vožnji, ko smo se člani našega združenja še pozdravljali med seboj, je avtobus, ki je vozil v prometu izkušene moške, skoraj sam od sebe zavil k okrepčevalnici Tepanje. Jutranja kavica in druge vrste poživil, ki so bile na voljo, so prijetno druženje samo še poživili.

Čeprav glavni cilj ekskurzije – Juršinci – od Ivančne Gorice le ni bil tako blizu, prej bi lahko rekli, da je kar daleč; zaradi prijetne vožnje smo tja prišli zelo hitro. In kaj je v Juršincih – kraj z okrog 400 prebivalci, poleg tega tik ob naselju teče potok znanega imena Krka!; imajo pa tudi 700 let staro cerkev sv. Lovrenca – tako zanimivega, da smo se člani združenja napotili obiskat ta lepi in zanimivi kraj? MUZEJ! In to ne tak, kot je večina muzejev. Zgodbo o muzeju je treba malo razložiti.

V Juršincih se je pred 145 leti rodil Janez Puh, sloviti izumitelj koles in motorjev. Svojo iznajditeljsko žilico in tudi smisel

za poslovnost je uveljavljal v avstrijskem Gradcu. V tem mestu je na prelomu v 20. stoletje ustanovil veliko tovarno, v kateri je bilo zaposlenih kar 1500 delavcev. Žal je izumitelja Janeza pri 54 letih v Zagrebu leta 1914 zadela srčna kap. Sam bog ve, kaj bi še izumil in izboljšal, če bi živel nekaj desetletij več?

Po ogledu muzeja smo se ustavili v osrčju Prlekije, na prijetni in zanimivi turistični kmetiji Med jelšami. Bograč, pogača in druge dobrote, ki jih ponuja ta znana kmetija, so naše šoferje in avtomehanike dodobra okrepčale. Nadaljevanje poti ni

bilo težko. Pripeljali smo se še do znanega Babičevega mлина na Muri, do Bogojine, kjer smo si ogledali Plečnikovo mojstrovino – cerkev Gospodovega vnebohoda, za konec pa nas je močan avtobusni motor popeljal še do gradu, ki ima, verjeli ali ne, kar 365 sob.

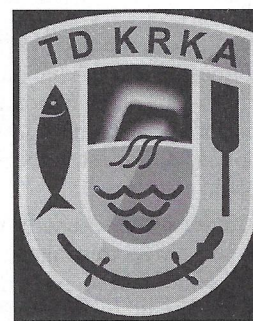
Polni vtisov smo se pozno proti večeru zadovoljni vrnili domov. Člani ZŠAM Ivančna Gorica bomo še šli na podobna potepanja po naši lepi deželi, tako smo se trdno odločili.

Srečko Murn

Spet se božič nam najavlja,
blizu je Silvestra čas.
Novo leto že pozdravlja
tebe, mene in vse nas.

Srečne praznike želimo,
zdravja vam privoščimo,
smeh naj greje vas vso zimo,
da vam v srcu bo toplo!

Turistično društvo Krka

VETRA NE MOREMO SPREMINJATI,
LAHKO PA NASTAVIMO SVOJA JADRA,
DA ULOVIMO SREČO, USPEH IN ZADOVOLJSTVO.

VSEM OBČANOM IN PRIJATELJEM
LETALSKEGA KLUBA ŠENTVID ŽELIMO
VESEL BOŽIČ, SREČNO NOVO LETO 2008
TER VELIKO URESNIČENIH
ZAMISLI IN IZPOLNjenih ciljev.

Letalski klub Šentvid

Krajevni odbor RK Šentvid pri Stični

TRADICIONALNO DECEMBRSKO SREČANJE KRAJANOV

Pod vodstvom prizadevne predsednice krajevnega odbora Rdečega križa Šentvid pri Stični gospe Mimi Anžlovar in drugih sodelavk je tudi letos potekalo v prostorih OŠ Ferda Veselela Šentvid pri Stični srečanje starejši krajanov. Ko je takšno srečanje nazadnje potekalo lani, so udeleženci lahko opazili, da šola doživlja velika gradbena dela, letos pa jih je sprejela prenovljena in dograjena šola in marsikomu se je utrlil spomin na šolske dni še v stari kaplaniji v središču Šentvida.

Srečanje, ki se ga je udeležilo več kot 80 krajanov starejših od 70 let, je

spremljal bogat kulturni program, ki so ga izvajali učenci šole v Šentvidu, člani folklorne skupine Vidovo in Šentviški slavčki, program pa je spretno povezovala gospa Nuša Volkar. Kot je običaj na tovrstnih srečanjih v šolski avli, gostom spregovori tudi župan Jernej Lampret, le da letos ne več v vlogi ravnatelja. Je pa zbrane zato pozdravil novi ravnatelj Janez Peterlin. O aktivnostih in življenju v krajevni skupnosti Šentvid v preteklem letu pa je zbrane nagovorila tudi podpredsednica sveta krajevnega skupnosti Šentvid pri Stični Tatjana Zadel.

Ob tej priložnosti odbor Rdečega križa vsako leto predstavi svoje aktivnosti in izroči priznanja krvodajalcem jubilarantom. Tudi letos jih ni bilo malo, tako da se ni bati za to humano ravnanje tudi v prihodnje. Vodstvo odbora se vsem darovalcem in drugim podpornikom zahvaljuje za sodelovanje.

Jubilanti za večkratno darovanje krvi:

5-krat darovana kri: Kovačič Dušan (Šentvid), Pucelj Jelka (Šentvid), Sinjur Nada (Petrušnja vas)

10-krat darovana kri: Sadar Joži (Šentvid)

15-krat darovana kri: Bregar Borut (Veliki Gaber), Kastelic Alenka (Velike Češnjice)

20-krat darovana kri: Anžlovar Rozalija (Zagorica), Koporc Marija (Zaboršt), Pucelj Andrej (Šentvid), Šalomija Marija (Šentvid)

30-krat darovana kri: Hribar Vera (Veliki Kal), Žagar Ernest (Šentvid)

40-krat darovana kri: Zadražnik Jože (Primskovo)

45-krat darovana kri: Markovič Milan (Radohova vas), Turk Alojz (Šentvid)

SKAVTI IN LUČ MIRU IZ BETLEHEMA

Tudi letos se bo med nas naselilo božično vzdušje, na radiu bomo poslušali božične pesmi, s prijatelji bomo obiskali božične stojnice in nakupovali darila. Počeli bomo veliko reči, naši urniki bodo še bolj zasedeni. Proti koncu meseca, ko se bo približeval božični večer, bo šel ta nezavedno mimo nas, saj bomo že preveč utrujeni in naveličani, da bi bili sploh pripravljeni razmišljati o tem, da je to mogoče nov začetek. Končno si bomo oddahnili, da je konec vseh natrpanih božičnih dni. To se lahko ponavlja leto za letom. Redkokdo od nas uspe sprejeti mir, ki ga ta čas ponuja, ki ga ponuja vnovično rojstvo Jezusa. Odperti smo za nakupe, za družino in prijatelje, zase pa si ne moremo vzeti časa? Kdaj, če ne zdaj, v teh dneh?

V dneh pred božičem bomo skavti v vaš dom prinesli plamen – luč miru. Želimo, da bi vas ta plamen spomnil, da tisto, kar potrebujete, niso darila, ampak toplina, prijaznost, ljubezen, spoštovanje in zaupanje.

Ker je luč miru iz Betlehema v naših krajih postala že tradicija in jo jemljemo za samoumevno, pa se moramo vseeno spomniti, da se nekaj ljudi trudi pomagati drugim, da bi se vsaj enkrat v teh dneh spomnili, da je tista luč, ki prihaja med nas, Mesija – Božji Sin.

Projekt Luč miru iz Betlehema ima za seboj že dolgo zgodovino. Začel se je na avstrijski televiziji ORF leta 1986. Takratna oddaja Luč v temi je bila namenjena invalidnim otrokom, organizatorji pa so v zahvalo vsem, ki so bili pripravljeni sodelovati, podarili plamen iz votline Jezusovega rojstva v Betlehemu. Ker je bila oddaja pripravljena za otroke, je plamen v votlini prižgal otrok, ki se je v tistem letu najbolje izkazal. Takrat se organizatorji in pobudniki niso zavedali,

da se bo akcija razširila po vsej srednji, celotni zahodni in delu vzhodne Evrope. To je le dokaz več, da ima dober namen vrata vedno odprta, če pa bo sprejet in dobrodošel, pa je odvisno od nas.

Plamen luči so slovenski katoliški skavti (ZSKSS) v Slovenijo prvič prinesli in ponesli leta 1991. Takratno sporočilo se je glasilo Mir je čas brez vojne, vsako leto pa je staro sporočilo zamenjalo novo, bolj primerno (Mladost in Ti ...). Sčasoma je bil

plamen med ljudmi čedalje bolj poznan in sprejet, povpraševanje po njem pa vsako leto večje. Izoblikovala sta se tudi himna in značilni znak. Akcija ima tudi dobrodelno plat, saj se zbirajo prostovoljni prispevki, ki se porabijo za pomoč ljudem, ki denar potrebujejo.

V letu 1996 se je dobrodelni akciji pridružila še Zveza tabornikov Slovenije (ZTS), leta 2001 Zveza bratovščin odraslih katoliških skavtinj in skavtov (ZBOKSS) in leta 2003 še Slovenska zamejska skavska organizacija (SZSO).

Za sveče zbiramo prostovoljne pri-

Društvo invalidov občine Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobrepolje

NA ROMANJU V MEDŽUGORJU

»Sprejmi spremembo, a ne podcenjuj svojih vrednot!«

V petek, 19. oktobra, smo se zjutraj odpeljali iz Grosupljega proti Ivančni Gorici in Trebnju, kjer smo pobrali še druge sopotnike našega avtobusa. Z njimi je prišel tudi vodič in župnik Miloš Košir, ki nas je vodil in nam pripovedoval zanimivosti našega romanja, ki se ga on udeleži večkrat na leto. Njegovo pripovedovanje je vredno vse pohvale. Med potjo smo tudi zmolili za naše srečno potovanje. Vožnja je potekala s krajšimi postanki, mirno in v prijetnem vzdušju.

Pot nas je vodila do mejnega prehoda s Hrvaško in naprej proti Bosni in Hercegovini. Peljali smo se skozi kraje, kjer jih je vojna zaznamovala s krogami. To so kraji Knin, Sinj in drugi ob jadranski magistrali. V Medžugorje smo se pripeljali v večernih urah in se v okolici tega kraja namestili pri prijaznih družinah. Do zasluženega počitka smo se udeležili še svete maše in večerje.

V soboto zjutraj smo se po zajtrku odpeljali proti vznožju Križevca. Pot na Križevac je bila zelo kamnita, str-

ma in dokaj naporna zlasti za starejše ljudi, a vzpon je bil vseeno uspešen z vmesnimi postanki in molitvijo. Ko smo prispeli h križu, smo malo postali in bili kljub vetrovnemu vremenu navdušeni nad pogledom na prelepo okolico Medžugorja in cerkev. Stop je bil malo lažji. Po napornu poti smo se z avtobusom vrnili v kraj, kjer smo bili nastanjeni, po kosilu in počitku pa smo nadaljevali pot. Odpravili smo se proti samostanu, kjer se zdravijo odvisniki od drog. Tam smo po pripovedovanju dveh odvisnikov spoznali, kako so težki začetki zdravljenja. Od tam smo se odpravili proti videnju Marije na Crnico. Pot na Crnico je bila krajša, vendar kamnita in naporna z vzponom. To je kraj, posvečen Mariji, kjer ljudje molimo in prihajamo s svojimi mislimi in prošnjami. Po krajšem postanku in tišini smo se odpravili nazaj proti avtobusu vsak s svojimi pozitivnimi mislimi in energijo. Nato smo se odpeljali proti cerkvi v Medžugorju, kjer smo sodelovali pri sveti maši. Po vsem tem smo odšli na večerjo in počitek.

V nedeljo smo pospravili svoje stvari, pozajtrkovali in odšli v kapelo, kjer

smo imeli slovensko mašo. To mašo je vodil župnik Košir še z drugimi slovenskimi mašniki.

Po obredu smo se opravili proti domu mimo Makarske in ob reki Neretvi, kjer smo si lahko ogledali nasade mandarin in si jih tudi nakupili. Vse skupaj je bilo vredno tako ogleda kakor nakupa. Nadaljevali smo pot ob morju, ker pa je bila močna burja, so nas preusmerili v notranjost, kjer smo si lahko ogledali še več, kot smo

pričakovali. Domov smo se vrnili v poznih večernih urah z lepimi spomini in veliko pozitivne energije. Po vrnitvi domov smo sklenili, da se drugo leto zagotovo še vrnemo v ta lepi in sveti kraj.

Ob koncu gre posebna zahvala gospe Anici iz Grosupljega in gospodu župniku za tako lepo romanje. Z lepimi občutki vsem lep pozdrav!

Renata Laznik

NAŠI ZVESTI KRVODAJALCI

3. novembra letos smo v krajevni organizaciji Rdečega križa Ivančna Gorica podelili priznanja zvestim krvodajalcem v gostišču Pri Frenku. Podelitve so udeležili naslednji krvodajalci:

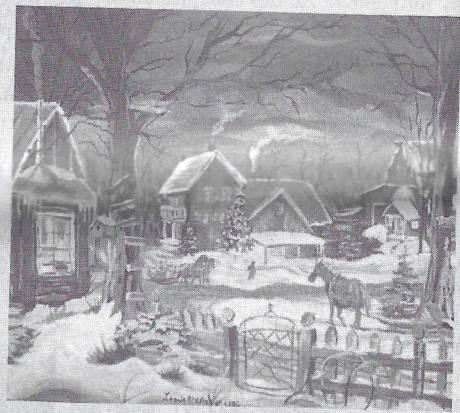
Zgoraj z leve: Miran Kovaček (10-krat darovana kri), Iztok Bevc (10-krat), Rok Gorenčič (5-krat), Borut Demec (5-krat), Ivan Zupančič (15-krat), Marko Hrovat (10-krat). Spodaj z leve: Jožica Bregar (35-krat), Joži Miklavčič (25-krat), Simona Kaurin (10-krat). Krvodajalcem, ki se podelitve niso mogli udeležiti, smo priznanja posredovali naknadno: Jože Kosem (40-krat), Janez Požar (20-krat), Janja Ravbar (5-krat), Uroš Legan (10-krat).

Vsem naštetim se za tako humano dejanje še enkrat iskreno zahvaljujemo!

KORK Ivančna Gorica

Prijeten božič in
srečno ter zdravo
novo leto 2008!

Krajevna organizacija
Rdečega križa
Ivančna Gorica
-Upravni odbor-

spevke, ki gredo v dobrodelne name-
ne in za pokritje stroškov sveč. Seve-
da bomo luč miru tudi letos prinesli v
občino Ivančna Gorica.

Grosupeljski skavti vam vsem želimo

Maja Obolnar

ZD IVANČNA GORICA SPOROČA

CEPLJENJE PROTI GRIPI

Jesen prinaša v naše kraje hladnejše vreme, ki ga spremljata tudi prehladna obolenja in gripa. Pred gripo se lahko precej zanesljivo zavarujemo tudi s cepljenjem. Najprimernejši čas za cepljenje je v začetku novembra, torej pred sezono gripe. Kljub temu pa za cepljenje še ni prepozno.

Cepljenje priporočamo vsem. Med otroki so najbolj ogroženi tisti, ki se zdravijo zaradi kronične bolezni dihal, srca, ledvic, presnovnih motenj (tudi sladkorne bolezni), motenj imunosti, revmatičnih obolenj. Priporočila se tudi cepljenje družinskih članov ter bolnikov.

Med odraslimi se cepljenje prav tako priporoča vsem kroničnim bolnikom, osebam starejšim od 65 let.

Cepljenje poteka v ZD Ivančna Gorica, po razporedu, ki ga dobite na tel. št. 01/781 90 00 ali na informacijskem okenčku.

Cena cepljenja za kronične bolnike, ki so mlajši od 18 let in starejši od 65 let, je šest evrov, za druge pa je cepljenje samoplačniško, in sicer 11 evrov.

AMBULANTA V ZD ZAGRADEC

Vse občane Zagradca in Ambrusa obveščamo, da od 12. novembra 2007 dela splošna ambulanta v ZD Zagradec.

Zdravnik bo v ZD Zagradec delal vsak ponedeljek od 7.00–11.00 in vsak četrtek od 7.00–11.00.

ZDRAVSTVENI KANAL

Obveščamo vas, da lahko na televizijskem ekranu zdravstvenega kanala, ki se nahaja v ambulanti splošne medicine ZD Ivančna Gorica, vsak dan spremljate urnike dela splošnih zdravnikov v našem zdravstvenem domu in naše aktualne informacije.

Poleg tega pa na delu ekrana lahko spremljate tudi zdravniške nasvete in reklamna sporočila naših farmacevtskih družb.

ZD Ivančna Gorica

Gospod Čebular!

V imenu Konjerejskega društva Radohova vas in v svojem imenu se Vam opravičujem za vse nevšečnosti, ki so se zgodile na letališču v Šentvidu pri Stični v času treninga konj. Upam, da se kaj podobnega ne bo ponovilo niti z moje niti z Vaše strani.

Zahvaljujem se za Vaše razumevanje

Peter Zadel ml.

OHRANIMO SLOVENSKO DRUŽINO

V Sloveniji smo zaznamovali 1. svetovni dan spomina na žrtve prometnih nesreč z geslom Ohranimo slovensko družino.

V soboto, 17. novembra 2007, smo tudi v Sloveniji (prvič) praznovali svetovni dan spomina na žrtve prometnih nesreč. Po slovenskih krajih in domovih smo prižigali sveče, osrednji prireditvi na ljubljanskem Tromostovju pa je sledilo ekumensko srečanje in sveta maša v ljubljanski stolni cerkvi sv. Nikolaja. Skupaj z duhovniki, med katerimi sta bila tudi Janez Novak – policijski vikar, in Matej Pavlič, nedeljski pomočnik župnije Ivančna Gorica, jo je daroval pomožni škof dr. Anton Jamnik. Pri maši pa je sodelovala tudi vokalna skupina Šentviški slavčki iz Šentvida pri Stični. Navzoče so nagovorili tudi predstavniki muslimanske, pravoslavne in budistične verske skupnosti.

Ker je december čas, ko ceste zahtevajo še večji davek kot običajno, se želji po večji strpnosti, potrpežljivosti, predvsem pa varnosti pridružujemo tudi mi.

ds

POLOŽILI CVETJE OB
SPOMENIKU V SPOMIN NA
OSAMOSVAJANJE SLOVENIJE

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Grosuplje, ki poleg občine Grosuplje pokriva tudi občini Dobropolje in Ivančna Gorica, je 26. oktobra položilo cvetje ob spomeniku pri parkirišču pred Ljubljansko banko v Ivančni Gorici v spomin na padle v vojni za osamosvojitve Slovenije. Cvetje so položili Boris Peterka, Franc Omahen, Alojz Vrhovec in Stane Žveglja.

Foto in tekst: OZVVS Grosuplje

ZGODBE IZ PEKARNE

Balinarski klub Grosuplje
Balinanje - slovenski trofejni šport

V KOLIKOR
POVPREČNEMU ŠPORTNEMU
POZNAVALCU OMENIMO
BALINANJE KOT ŠPORT ŠT.1.
V SLOVENIJI, SE NAM BO
TA POVEČINI LE NASMEH-
NIL IN ODKIMAL Z GLAVO.
OB PREBIRANJU TEGA
TEKSTA PA BODO TUDI
NAJHUJŠI SKEPTIKI SPREME-
NILI SVOJE MNENJE.

Letošnja jesen je v Bosni in Hercegovino potekalo balinarsko svetovno prvenstvo. Slovenija je v Mostarju osvojila skupno neverjetnih 93 medalj. V Balinarskem klubu Grosuplje se po svojih močeh trudijo, da bi omenjenim uspehom slovenske reprezentance sledili in hkrati za ta šport navdušili tudi čim več mladih.

»V našem klubu smo imeli in še vedno imamo nekaj izredno

kakovostnih igralcev. V prvi vrsti bi izpostavil Janeza Weissla mlajšega, ki je odličen balinar in bi v bližnji prihodnosti lahko igral v državni ali celo Super ligi,« nam o posebnostih domačih fantov pove nekdanji odličen igralec, danes balinarski sodnik in tajnik kluba, Ivica Kirik.

Da ima zgodovina organiziranja balinanja v Grosupljem že večdesetletno tradicijo, nam pojasni današnji predsednik Balinarskega kluba Grosuplje, Dušan Anžlovar:

»Eden izmed pobudnikov balinanja je bil Branko Štefanja, takratni tehnični direktor Pekarne Grosuplje. Konec sedemdesetih let so pod njegovim vodstvom zgradili prvo balinarsko stezo v Grosupljem. Nekaj let pozneje pa so Štefan Plankar, direktor Pekarne Grosuplje in nekaj ljubiteljev balinanja zgradili

Dušan Anžlovar, današnji predsednik Balinarskega kluba Grosuplje, in nekdanji odličen igralec, danes sodnik balinanja in tajnik kluba, g. Ivica Kirik.

dvostezno balinišče pred domom starejših občanov, na katerem tekmujejo še danes.

Prvi in redni sponzor Balinarskega kluba Grosuplje pa še vedno ostaja »naša« pekarna.

Osvajene lovorike Balinarskega kluba Grosuplje.

Aktivni člani Balinarskega kluba Grosuplje.

**Pekarna
Grosuplje**

NAREJENO Z LJUBEZNIJO

NA ENEM MESTU SKORAJ VSE

P.C. ŽOLNIR, Sokolska ul. 5, 1295 Ivančna Gorica

C+NA BOMAX
IVANČNA GORICA, center Žolnir
tel: 01/786 90 23
CASUCCI

Sonja Rojec s.p.
Vrhpolje 2, Ivančna Gorica
GSM: 031 367 726
PE: Sokolska ulica 3, Ivančna Gorica

BELLA
TRGOVINA Z
OBLAČILI

FOTO TRAVNIK
DIGITALNI CENTER

ADAMIĆ CENTER
Taborska 4
Grosuplje
tel: 01/7863-358

CENTER ŽOLNIR
Sokolska 5
Ivančna Gorica
tel: 01/7877-241

Spletna stran: www.foto-travnik.si
E-mail: info@foto-travnik.si

VESELE BOŽIČNE IN NOVOLETNE PRAZNIKE

OB IZDELAVI VAŠIH
FOTOGRAFIJ,
V MESECU DECEMBRU,
DOBITE **DARILO!**

zavarovalnica tilia d.d.
Poslovalnica Ivančna Gorica
Sokolska ulica 3
1295 Ivančna Gorica
Zastopnika:
Boštjan Dornik, GSM 031/622-526
Suzana Fegeš, GSM 051/677-427
www.zav-tilia.si

dnevni bar *Glorija*
Dnevni bar ROSA
Dnevni bar FONTANA
Feliks Lekan s.p., Sokolska ulica 5
1295 Ivančna Gorica
gsm: 041/757 750

**Trgovina
OBUTEKS**

Decemberski popusti na vsa
oblačila in obutev
Skupaj naredimo praznike čarobne!

LaMaS
RAČUNALNIŠKI INŽENIRING d.o.o.
Ljubljanska cesta 24/A, 1295 Ivančna Gorica
TEL: 01/7869-040, GSM1: 041/661-972
FAX: 01/7869-045, GSM2: 041/612-923
POPOLNA PONUDBA
Računalniki, tiskalniki, komponente...
...Kartuše, tonerji, CD-mediji...
Programi za podjetja in sam. podjetnike...
...Za računovodstvo in trgovino.
<http://www.lamas.si> e-mail: lamas@lamas.si

GEODET Primož Kregar s.p.
Sokolska ulica 5, 1295 Ivančna Gorica

Primož Kregar, inž.geod.
040/778 774

Tel./fax: 01/78 78 104
<http://www.geodet-sp.si>
e-pošta: primoz.kregar@gmail.com

BALANT-GIT d.o.o.
STROJNE INSTALACIJE IN INŽENIRING

MONTAŽA KLIMATSKIH IN
PREZRAČEVALNIH NAPRAV

Viri, Češnjice 33A,
1296 Šentvid pri Slani
e-mail: balant-git@siol.net
Gsm: 041/718 830
tel/fax: 01/7885 913
tel: 01/7885 024
PE Ivančna Gorica
Sokolska ul.5
tel: 01/7878 307
fax: 01/7878 306

Srečno 2008.
Naj Vam velja kot
leto uspeha,
sreče in
zadovoljstva.

PEDIKURA

Darinka Vidic Kavšek s.p.
Sokolska ulica 5
1295 Ivančna Gorica
gsm: 041/ 777 660

**ZLATARSTVO
TADINA**

CENTER ŽOLNIR, Ivančna Gorica
Tel.: 01/78 78 572
Delovni čas: od 8. do 19. ure
Ob sobotah je prodajalna odprta od 8. do 12. ure
www.zlatarstvo-tadina.com

V decembru 10% POPUSTA pri vsakem
gotovinskem nakupu.

ELEKTROUTRIP IVANČNA GORICA
TRGOVINA-ELEKTROINSTALACIJE

KOCJANČIČ FRANC in PAVLA

Sokolska 1
1295 Ivančna Gorica
Tel./fax: 01/ 787 74 49
GSM: 041 693 200, 031 692 038

Stanovanje:
Ul. Dolenjskega odreda 19
1295 Ivančna Gorica
Tel.: 01/ 787 71 90

SIMI-PA d.o.o.

RAČUNOVODSTVO IN STORITVE

Sokolska ulica 3
1295 Ivančna Gorica

Tel.: 01/7869-044
Fax: 01/7869-043
GSM: 031/506-599

E-mail: simi-pa@siol.net

BELA TEHNIKA, AKUSTIKA,
MALI GOSPODINJSKI APARATI, URE
TRGOVINA KOVIDOM
CENTER ŽOLNIR Sokolska 5, Ivančna Gorica,
Gsm: 041/399 458, Tel: 01/787 80 38, info@kovidom.si
Na vse izdelke 10% gotovinski popust!
(razen akcijskih cen)
www.kovidom.si
Za nakup ni potreben obisk trgovine. Pokličite!
Brezplačno pripeljemo na dom, plačate ob prevzemu.
gorenje BOSCH Candy AEG Electrolux ZANUSSI
NARDI MATRIX LOEWE itd.

flirt
BAR

NOVO NOVO NOVO NOVO

Trgovina IVA Polzela

TRGOVSKI CENTER ŽOLNIR

VELIKA IZBIRA ŽENSKIH, MOŠKIH IN
OTROŠKIH NOGAVIC, SPODNJEGA PERILA,
TER OSTALEGA MODNEGA TEKSTILA.

IZ DROBNEGA SEMENA ZRASTE DREVO, KI RODI SVOJ SAD.
TAKO SE JE IZ NAŠIH SREČANJ RAZVILO USPEŠNO IN
PLODNO SODELOVANJE, KI NAS VSE VODI PO POTI
USPEHOV IN ZADOVOLJSTVA.
NAJ BO TAKO TUDI V LETU KI PRIHAJA.

VESELE
BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO 2008!

OBUTEV ZDENKA
Sokolska 5
1295 Ivančna Gorica

- ČEVLJI
- POSTELJNINA
- GALANTERIJA
- MODNI DODATKI

NAJSTAREJŠI KRAJAN NA OBISKU V VRTCU PIKAPOLONICA

Otroci vrtca Pikapolonica so v projektu Raziskujemo kraj Ivančna Gorica v petek, 23. 11. 2007, spoznali enega od starejših prebivalcev kraja, gospoda Franca Kalarja. Gospod Kalar je otrokom polepšal dopoldne z zanimivim pripovedovanjem o razvoju kraja in doživetjih iz svojega otroštva.

Zanje: vzgojiteljice vrtca Pikapolonica

BOŽIČNO-NOVOLETNI BAZAR NA OSNOVNI ŠOLI STIČNA

V mesecu oktobru smo učenci in učitelj zbirali ideje ter material za božične in novoletne izdelke. V novembru smo ure in dneve posvetili izdelovanju najrazličnejših voščilnic, adventnih venčkov in novoletnih aranžmajev iz naravnih in umetnih materialov, novoletnih okraskov, svečnikov ... Izdelke smo na matični in vseh podružničnih šolah predstavili na razstavo-prodajnem bazarju, ki je bil zaradi vrste različnih izdelkov in pestrih barv prava paša za oči. Vzdušje smo popestrili s pecivom in piškoti, ki so se pekli v šolski ali pa kar domači peči.

Vabilu na bazar se je odzvala večina staršev, prišlo pa je tudi nekaj drugih krajanov. Izdelke so si lahko ogledali in izbirali v spremstvu svojih otrok, se v bolj prijetnem in prazničnem vzdušju

pogovorili z njihovimi učiteljicami in učitelji, pri tem pa ob nakupu izdelkov prispevali za naš šolski sklad.

Letos bomo zbrana sredstva porabili za nakup projektorja, rezalnika za papir, devedejev, knjig in igrač, 10 odstotkov od zbranih sredstev pa bomo namenili otrokom OŠ Železniki, ki jih je jeseni prizadela naravna nesreča.

V želji, da se prihodnje leto spet vidimo, se zahvaljujem vsem, ki so s svojimi predlogi, delom ali prispevki pripomogli k izvedbi in uspešnosti našega božično-novoletnega bazarja.

Mojca Malovrh

Opomba: Fotografije o delu in izdelkih na bazarju si lahko ogledate na spletni strani OŠ Stična (<http://www.os-sticna.si/>).

ZBIRAJMO BATERIJSKE VLOŽKE

Ozrmo se okrog sebe. Mnogo vsakdanjih naprav, kot so prenosni računalniki, mobilni telefoni, fotoaparati in kamere, brezžični telefoni, različne igrače in orodja, cel kup daljinskih upravljalcev ... Vsi za svoje delovanje potrebujejo baterijske vložke oziroma akumulatorje.

V Evropi vsako leto prodajo 160 tisoč ton različnih baterijskih vložkov za domačo uporabo. Poleg tega pa še 190 tisoč ton za industrijsko rabo in 800 tisoč ton avtomobilskih akumulatorjev. Povprečno evropsko gospodinjstvo vsako leto zavrže vsaj 20 baterijskih vložkov. Te številke so spodbudile odgovorne v Evropski uniji k sprejetju zakona, ki zahteva, da se baterijski vložki zbirajo in reciklirajo. Najbolj ozaveščene članice Evropske unije jih zbirajo že zdaj; na primer v Belgiji zberejo 59 odstotkov prodanih baterijskih vložkov, na Švedskem 55 odstotkov, sledita pa Avstrija in Nemčija.

Zakon določa način zbiranja baterijskih vložkov in njihovo recikliranje, poleg tega pa tudi znatno omejuje uporabo stregnih snovi, kot sta kadmij in živo srebro. Zakon predvideva tudi, da bomo morali do leta 2012 zbrati vsaj 25 odstotkov vseh prodanih baterijskih vložkov, do leta 2016 pa že 45 odstotkov. Lokalne oblasti bodo morale poskrbeti za zbirne točke. Med drugim bodo morali izrabljene baterije sprejemati prodajalci, in sicer tisti, ki prodajajo elektronske naprave, ne glede na to, kje so bile baterije kupljene. Proizvajalci baterij pa bodo morali poskrbeti za varno reciklažo vseh tako zbranih materialov. Prav tako bodo morali navajati natančnejše podatke o viru in sestavi baterij ter bolj natančne oznake o zmogljivosti le teh, kot to počnejo danes.

Na OŠ Stična, ki je od leta 2004 vključena v projekt Eko šola, smo se v letošnjem šolskem letu odločili, da se priključimo akciji zbiranja odpadnih baterijskih vložkov. Zbirajo jih vsi učenci z matične šole in podružnične šole v Višnji Gori. Pri zbiranju sodelujemo s podjetjem Bitea Ecologic (www.lmbitea.si).

Akcija je stekla v sredini meseca septembra in v tem času smo zbrali zavidljivo količino odpadnih (xxx) baterijskih vložkov (več kot tisoč), ki bi odvrgeni v naravi

lahko povzročili veliko ekološko škodo, saj kadmij iz nekaj baterij zastupi cel olimpijski bazen vode.

Zbiramo vse vrste baterij, od najmanjših v obliki gumba, ki jih najdemo v urah, žepnih računalnikih, pa do največjih. Zbiramo tudi akumulatorje mobilnih telefonov. Učenci lahko oddajo tudi celotne odslužene mobilne telefone, ki tudi vsebujejo cel kup strupenih snovi (svinec, kadmij, berilij, bromide ...).

Poleg baterijskih vložkov v okviru Eko šole zbiramo tudi odpadne tonerje laserskih tiskalnikov, fotokopirnih strojev in telefaksov ter odpadne kartuše brizgalnih tiskalnikov. Tudi ta akcija je padla na plodna tla, saj so učenci oddali že več kot 200 različnih tonerjev in kartuš.

Baterije, tonerje in kartuše lahko učenci oddajo odgovornemu učitelju vsak dan v delovnem tednu. Sredstva, zbrana z obema zbiralnima akcijama, bodo namenjena za šolski sklad.

Odrasli, bodimo svetel zgled svojim otrokom in jim pomagajmo ohraniti naš edinstveni planet čim bolj zdrav. Skupaj poskrbimo, da se bodo vse nevarne snovi znašle na ustreznem mestu.

Gregor Arko

Osnovna šola Stična

DESET LET SAMOSTOJNOSTI NAŠEGA VRTCA

Z začetkom leta 2007 je minilo natanko deset let, odkar je vzgojno-izobraževalni zavod Vrtec Ivančna Gorica začel samostojno delovati. Do 1. januarja 1997 so namreč vrtec na območju naše občine delovali še v okviru Vrtca Kekec Grosuplje. Razmere na vzgojno-varstvenem področju v naši občini, dosežena strokovnost in zadovoljive prostorske razmere pa so bili razlogi, da je v takrat mladi občini Ivančna Gorica začel samostojno delo tudi vrtec.

Pred desetimi leti je vrtec deloval v desetih oddelkih, ki so bili organizirani v enotah v Ivančni Gorici, Šentvidu pri Stični, Stični, Višnji Gori in tako imenovani vzgojno-varstveni družini na Krki. Zaradi prostorske stiske, ki se je kmalu pojavila, sta Vrtec in Občina kot ustanoviteljica ves čas iskala možnosti za razširitev. Tako sta se odprla leta 1998 oddelka v Zagradcu in še eden v Ivančni Gorici. Leto pozneje je bil odprt še nov oddelk na Muljavi in v Šentvidu pri Stični. Najnovejša prostora sta lani odprta oddelka v prostorih srednje šole Josipa Jurčiča, ki se jima je septembra letos pridružil še eden. O prostoru pa sta spregovorila v svojem nagovoru na slavnostni prireditvi tudi ravnateljica Vrtca Branka Kovaček in župan Jernej Lampret. Župan je pred polno tribuno staršev šaljivo pohvalil njihova prizadevanja za rast družin, spregovoril pa je tudi o načrtovani gradnji novega vrtca neposredno ob srednji šoli oziroma OŠ Stična. Gradnja je namreč tik pred tem, da se začne.

Praznovanje okrogle obletnice pa je minilo v znamenju plesne prireditve Plesi in pesmi ljudstev sveta, s katero je vrtec predstavil staršem in drugi javnosti rezultate dela z vključitvijo v mednarodni projekt Fit Slovenija. Projekt uresničuje cilje, ki zagotavljajo zdrav in skladen razvoj otrok. S pomočjo plesa oziroma igre se dosega pravičen otrokov telesni razvoj.

Varovanci vrtca iz vseh oddelkov v občini so napolnili športno dvorano OŠ Stična in skupaj z vzgojiteljicami in vodjo projekta Barbaro Konda pokazali, kaj znajo in kako skrbijo za svoj razvoj. Kjer je ples, je tudi glasba in za ta del pri projektu poskrbi popularna pevka Nuša Derenda. Več kot dve leti dolgo sodelovanje je pustilo že vidne rezultate, kar so pokazali otroci s svojimi nastopi ob pomoči vzgojiteljic in mentorice Barbare. Seveda je bil nastop otrok iz vseh oddelkov velik zalogaj, predvsem pa popolnoma nekaj drugega kot izvajanje programa v prostorih posameznega oddelka tekom leta. Ob koncu so nastopili združeni in ob različnih glasbenih spremljavah opozorili tudi na poudarjanje različnosti med narodi in kulturami, vrtec namreč v svojem programu daje poudarek tudi na tako imenovani državljanski vzgoji. Za čisti zaključek pa so otrokom pridružili še straši. Manjkal je samo še dedek Mrz s svojim košem, za kar pa je poskrbel še en ambasador projekta Fit Slovenija – Sten Vilar, ki je seveda otroke obdaril.

»ZA ZAJTRK SMO IMELI MED«

Da so po slovenskih vrtcih zajtrkovali 15. in 16. novembra med slovenskih pridelovalcev, je bil rezultat akcije slovenskih čebelarjev z naslovom En dan med slovenskih čebelarjev za zajtrk v naših vrtcih. V želji, da bi poudarili pomen svojega dela in kakovost slovenskega medu, so slovenskim vrtcem darovali med in povabili vse vrtece, da ga postrežejo svojim varovancem. Ker je bilo posebej poudarjeno, da se medenemu zajtrku pridružijo tudi župani, je tudi naš župan Lampret tega dne odšel na zajtrk v vrtec. Pridružil se mu je Plantarič Alojz, predsednik Čebelarskega društva Stična, visokega obiska pa so bili deležni otroci oddelka Čmrlji v enoti Marjetica v Ivančni Gorici.

Med je prijal vsem, tako otrokom kot odraslim obiskovalcem. Pravzaprav je bilo njuno bivanje v vrtcu tako prijetno, da sta ostala na majhnih stolčkih tudi po zajtrku, ko so se otroci predstavili še s svojimi dejavnostmi. Otroci pa so svoja gosta tudi primerno obdarovali.

Člani čebelarskega društva Krka-Zagradec pa so obiskali z medom malčke v Zagradcu in na Muljavi. Upajmo, da bo akcija obrodila sadove in bo slovenski med ostajal znan po svoji kakovosti in zdravnosti.

Matej Šteh

HYPOXI, STUDIO ZA MOŠKE IN ŽENSKE

Se trudite s telovadbo in strogimi dietami, maščobne blazinice pa trdnovratno vztrajajo.

Če že, pa shujšate točno tam, kjer si to najmanj želite, kjer bi bilo potrebno pa...

Ja stara zgodba, ki jo nekateri dobro poznamo.

Prijazno vas vabimo, da si rezervirate prvi **brezplačni termin** in preizkusite učinkovito naravno metodo za odpravo maščob in celulita na problematičnih delih telesa.

Pokličite na 051/633-446, lahko pa nas tudi obiščete na www.vitaline.si.

Ostali program:

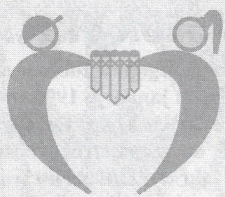
- PILATES
- NORDIJSKA HOJA
- DRUŽABNI PLESI
- AQUA DETOX
- PRAZNOVANJE ROJSTNIH DNI
- SVETOVANJE O ZDRAVEM PREHRANJEVANJU

SREČNO NOVO LETO

in

VESELE PRAZNIČNE DNI

Vita line - PE Grosuplje, OŠ Stična cesta 14, Grosuplje

Novice iz OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični

PREJELI PRIZNANJE »ODLIČNOST«

OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični se je junija 2007 na osnovi razpisa Zveze kulturnih društev Slovenije s sedežem v Mariboru in Društva za razvoj in varovanje GEOSS v sodelovanju z Javnim skladom RS za kulturne dejavnosti prijavila za kandidaturu v projektu Kulturna šola 2007.

Na šoli obstaja vrsto let razvejano in kakovostno kulturno življenje na glasbenem, likovnem in predstavitvenem področju. Opis dejavnosti in dosežkov je do oktobra pregledovala strokovna komisija in izbrala izmed 62 prijavljenih šol iz cele Slovenije 18 nominiranih šol, ki so bile 26. oktobra 2007 povabljene na zaključno prireditev Kulturna šola leta 2007 na Spodnjo Slivno. Vsaka šola se je predstavila

s kulturnim programom, ki je bil glede na zastopanost regij cele države izredno pester, kakovosten in zanimiv. Naj naštejemo, od kod vse smo se zbrali na tako imenovanem težišču Slovenije: Iz Litije, Lendave, Viča, Črenšovcev, Dobrovega, Prevalj, Logatca, Polhovega Gradca, Krmelja, Ormoža, Radovljice, Kopra, Ptuja, Trbovelj, Maribora, Petrovc, Beltincev in Šentvida pri Stični. Mladi ustvarjalci s podporo mentorjev so pripravili likovno razstavo, predstavitev raziskovalnih nalog, nastope pevskih zborov, gledališke in lutkovne predstave, moderne in folklorne plesne in instrumentalne nastope.

Naša šola se je predstavila z otroškim pevskim zborom pod vodstvom profesorice Marte Steklasa, za instrumentalno

spremljavo pa je poskrbela profesorica Polona Štrubelj. Zapeli so: W. A. Mozart: Otroške radosti, slovensko ljudsko: Na planincih, Slavko Mihelič: Stopa dedek in Egi Gašperšič Bolhe.

Na prireditvi smo imeli priložnost srečati in pobliže spoznati znane kulturne ustvarjalce: etnologinjo Marijo Makarovič, kiparja Zlatka Rudolfa, pisatelja Bogdana Novaka, glasbenika Črta Voglarja Sojara, gledališničnika Branko Bezgljak Glazer in Jano Kolenc.

Na koncu je sledila težko pričakovana razglasitev rezultatov, ki pa ni bila odvisna od nastopa na prireditvi. Tajnik Zveze kulturnih društev Slovenije gospod Marjan Pungartnik je izročil šolam nominirankam priznanja za sodelovanje. Sledilo je pet priznanj za Odličnost. OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični je prejela priznanje za Odličnost v glasbi, z zlato medaljo in malo kopijo vaške situle. V posebni obrazložitvi smo bili izpostavljeni kot šola z bogato pevsko tradicijo, z dejavnim in kakovostnim podmladkom, ki prek mentorjev širijo kulturo v ožjem in širšem prostoru. Naziv Kulturna šola leta 2007 pa je prejela OŠ Prežihovega Voranca Maribor.

Na svoje delo in na prejeto priznanje smo izredno ponosni, saj nam pomeni motivacijo za nove projekte in dosežke. Obisk Geosa nam ostaja v lepem spominu, čeprav nam vreme ni bilo naklonjeno. Toplina v srcu in kulturno druženje je presežek, ki nas bogati.

Jelka Rojec, prof.

S PETJEM OBOGATILI KULTURNI PROGRAM V KNJIŽNICI GROSUPLJE

V ponedeljek, 19. novembra, ob 11. uri, je v počastitev dneva slovenskih splošnih knjižnic potekala osrednja slovenska prireditev v novi grosupeljski knjižnici. Povabljeni smo bili tudi učenci OŠ Ferda Vesela iz Šentvida pri Stični, da nastopimo v kulturnem programu s petjem in instrumentalno igro, saj smo daleč naokrog znani po dobrem petju. Ponosni smo na prestižno priznanje z nazivom Odličnost v glasbi, ki nam ga je v oktobru podelila Zveza kulturnih društev Slovenije in Geoss Slovenije, in zato prav radi sprejememo povabilo za nastopanje s petjem.

Naša zborovodkinja, prof. Marta Steklasa, je iz celotnega mladinskega zbora izbrala 24 odličnih in izkušenih pevcev in poimenovali smo se Molčki. Marta Steklasa je oblikovala tudi instrumentalne spremljave in jih z instrumentalno skupino naštudirala. Za nastop smo pripravili dve veseli, mladostni pesmi: Nova mladina ter Mozartovo Otroške radosti, saj je bil tudi program kulturne prireditve ob dnevu slovenskih splošnih knjižnic posvečen mladostnikom – pravici do branja. Zato so bili tudi štirje naši pevci: Lina in Lana Mak ter Matjaž Gorenc in Uroš Adamlje povabljeni na pogovor v okroglo mizo, ki je bila takoj za svečano prireditvijo. Ker so vsi štirje komunikativni, živahni in polni mladostne igrivosti, so se dobro vključili v pogovor o pravici mladim do branja. Tudi njim je bilo zanimivo prisluhniti.

Pohvaliti moramo tudi zaslužen malico, s katero smo se pokrepčali, preden smo se za celo uro podali na ogled čudovito urejenih prostorov nove grosupeljske knjižnice in si na policah sami postregli z revijami in

knjigami ...

V prijetni, moderni knjižnici in med prijaznimi knjižničarkami smo preživeli res bogat dan in z zavestjo, da smo kot mladi kulturniki tudi mi obogatili praznovanje, odšli polni vtisov popoldne domov. Na ta prečudovit dan pa nas bodo še dolgo spominjale majice, ki smo jih prejeli za naš glasbeni nastop.

S svojim petjem in igranjem pa smo še enkrat polepšali dan gostom naše šole, ki so se 29. novembra udeležili tradicionalnega srečanja krvodajalcev in krajanov iz krajevne skupnosti Šentvid pri Stični. Z veseljem se odzovemo še kakšnemu povabilu, saj vsi zelo uživamo v petju in nastopanju.

Sara Hribar, Marjetka Glavič, 9. a
OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični

Naj luč na adventnem venčku močno žari,
naj vas popelje v praznične dni;
s toplino naj bodo prežeti,
da bodo z njo vsi otroci odeti.

Doživite čar božične noči,
v novem letu pa zdrave, vesele dni.

Srečno 2008
staršem, krajanom in soustvarjalcem šole
želimo učenci in delavci
OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični

PESTRO TUDI NA PODRUŽNIČNI ŠOLI V CENTRU ZA ZDRAVLJENJE BOLEZNI OTROK

Otroci, ki prihajajo na zdravljenje v Center, večina na tritedenski program Šole zdravega življenja, ki ga organizira zdravstvo, so vključeni tudi v šolski program. Učitelji jih z igro, s sproščenimi dejavnostmi in raznovrstnimi metodami in oblikami dela vodimo k pridobivanju znanja.

Sredi novembra so učenci svoje znanje o zdravem načinu življenja obogatili še z naravoslovnim dnevom. Skupaj z učiteljicami razredne stopnje in z vzgojiteljico so pripravili okusno malico – sadno solato in čaj.

Že nekaj dni pred tem smo se pri urah naravoslovja pogovarjali o pomenu uravnotežene prehrane, iz literature in drugih virov smo se poučili o izvoru nekaterih poznanih živil in o vsebnosti hranilnih snovi v njih. Od doma je vsak prinesel zanimivo embalažo živila in svoj najljubši čaj.

Predpasnike smo v glavnem pozabili doma, a nič hudega, saj so nas v zavodski kuhinji že čakali poleg velike skledice sadja in pribora za pripravo. Spremenili smo se v kuharje in se veselo lotili dela. Najprej smo seveda poskrbeli za čistost rok, nato pa smo se lotili priprave čajev ...

Teden smo sklenili z zabavnim kvizom Kaj vem o sadju in zelenjavi in s čvrstim namenom, da se bomo tudi v prihodnje držali načel zdravega življenja: veliko gibanja, dovolj počitka, zdrava prehrana in razvedrilo.

Lep pozdrav iz podružnične šole v Centru!

Dragica Gračner, razredna učiteljica

TETKA JESEN

Skozi okenske šipe je v razred nasmejanih učencev na Podružnični šoli v Temenici posijalo sonce. S svojimi žarki je pobožalo rdeča lička in jih vabila na igrišče, kjer se je veter igral z raznobarnimi listi, ki so prileteli iznad gozda. Sedali so na šolska tla in se poigravali. Seveda ... v deželo je prišla JESEN. Zadišalo je po grozdju, kostanju, zelju in kolinah.

Hura, tetka Jesen je prišla tudi v naš razred. S pomočjo učiteljice Anice Kocjan in vzgojiteljice Alenke Ivanjko se je ustavila ob našem ribstolu in vsak dan ji dodamo nov jesenski utrinek. Veselimo se prijetnih uric z njo in našimi učiteljicami.

Učenci 1. in 2. razreda Podružnične šole v Temenici

ZBIRANJE PAPIRJA

Učenci in mentorici eko OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični smo se tudi v novem šolskem letu odločili, da pripravimo akcijo zbiranja papirja. Svežnje papirja smo 13. in 14. novembra 2007 nosili k zbirnemu mestu ob telovadnici, kjer je stal velik Dinosov zabojnik. Preden smo papir odložili, smo ga stehtali.

Skupaj smo zbrali 7.660 kg. Izkupek akcije je namenjen fundaciji Pismo srca. Ta zbira sredstva za štipendiranje otrok in dijakov iz socialno ogroženih družin, ki s svojo nadarjenostjo in sposobnostjo dosegajo izredne dosežke na šolskih in zunajšolskih področjih.

Kot eko šolarji se zavedamo, da z zbiranjem papirja lahko pomagamo drug drugemu ter pripomoremo k ohranjanju narave. S sedmimi tonami zbranega papirja smo delček prispevali tudi mi.

Erik Rojec, 8. b

Srednja šola
Josipa Jurčiča

Ivančna Gorica

USTVARJALNI IN DEJAVNI

Dijaki 4. letnika ekonomske gimnazije Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica premoremo veliko ustvarjalnosti in idej, čeprav nas je v razredu le štirinajst. Ustanovili smo fiktivno podjetje Mini Volf, d. d., in sicer zato, da bi podjetniške veščine preizkusili tudi v praksi. Namen zasnove podjetja je pridobiti znanje, hkrati pa krepiti ugled in prepoznavnost naše šole.

Začelo se je s predlogom profesorice Ane Godec, nadaljevalo pa z zunanjo svetovalko Sašo Strnad. Ta nas je razdelila v tri skupine: analitike, kreativce in na tiste, ki se bomo ukvarjali z javnostmi. Sledile so smernice, naloge in prvi rezultati, ki pogosto niso bili takšni, kot smo jih pričakovali.

Letos smo si zastavili projekt z naslovom Koledar za d'nar. Gre za izvirno novoletno darilo, namizni koledar z dodano vrednostjo – možnostjo uporabe po uporabi. Od drugih kole-

darjev se razlikuje po sodobni obliki – CD-ovitku, ki je namenjen stojalu, in oblikovanju – po preteku meseca lahko koledarski list uporabimo za razglednico. Celostna grafična podoba je črno-bela s kombinacijo rdeče barve v izvedbi Aleksandra Maliča, vsebina pa sloni na izboru fotografij Aljaža Celarca in mislih dijakov projekta.

Opravili smo že vrsto del: snovanje idejne zasnove, implementacija ter razporeditev nalog in nosilcev, grafično oblikovanje in priprava na tisk. Temu bo sledila realizacija koledarja ter spremljanje in merjenje učinkovitosti projekta. Po novem letu bi se radi lotili tudi organizacije fotografske razstave, saj želimo pridobiti tudi izkušnje na področju dogodkovnega menedžmenta z odprtjem razstave in kulturnim programom ob dnevu šole.

Zavedamo se, da smo naredili pre-

sežek pri predmetu podjetništvo, cilj našega delovanja pa je ozaveščanje okolja za sodelovanje in spodbuda podpore podjetnikov pri tovrstnih projektih. To je namreč edini način za pridobitev izkušenj teorije v praksi. Projekt je seveda presegel naše finančne zmožnosti, zato vabimo vsakogar, ki bi nam želel prispevek bi nam omogočil uresničenje sanj in zastavljenega načrta na TRR šole: 01100-6030693054 sklic 102 s pripisom KOLEDAR.

Vse potrebne informacije dobite na spletni strani šole www.ssj.si ali po e-mailu vodje projekta: anagros89@gmail.com ali klavdija1989@gmail.com.

Klavdija Šušteršič, 4.c
Srednja šola Josipa Jurčiča
Ivančna Gorica

DEBATERSTVO NA SREDNJI ŠOLI JOSIPA JURČIČA IVANČNA GORICA

Debatni krožek je v šolskem letu 2007/08 namenjen vsem dijakom, ki jih zanima debatiranje na različnih področjih, tekmovanje v debatiranju, argumentiranje, strategije argumentiranja, mišljenje in kritično mišljenje, zagovarjanje, debatni maratoni, TV tekme ...

Mladi debaterji imajo možnost si pridobiti in razviti sposobnosti govornišva, argumentiranja, taktik in javnega nastopanja.

Krožek poteka v slovenskem jeziku, v prihodnje pa morda tudi v angleškem jeziku. V interesu se nam je udeleževati in sodelovati na različnih debatnih turnirjih v Sloveniji in kdaj tudi v tujini. Letos smo se že udeležili

li turnirja na Srednji ekonomski šoli Ljubljana, Roška cesta 2.

Tekmovale so štiri ekipe, ki so se v dvobojih dobro izkazale.

15. novembra je potekal slovenski debatni maraton, v katerega smo se na naši šoli vključili ob 12.30 v knjižnici šole. Debaterji novinci so se v dvoboju spretno izkazali. Maraton je spremljalo veliko dijakov.

TV TEKMA je ena od najbolj gledanih mladinskih oddaj na drugem programu TV Slovenija. Že v preteklem šolskem letu so naši dijaki zastopali srednjo šolo Josipa Jurčiča in dvakrat tudi zmagali. Letošnjo ekipo na TV TEKMI pa sestavljajo naslednji dijaki: Klavdija Rogelj, Barbara

Oven in Aljaž Celarc. Vsi trije dijaki so dijaki 4. letnika gimnazijske smeri in uspešni debaterji. Letos smo se 24. 10. 2007 udeležili prvega dvoboja na RTV in se pomerili z Gimnazijo Črnomelj na debatno trditev Iskanje partnerja po internetu je nesporemljivo. Nasprotnike so naši dijaki uspešno premagali in se s tem uvrstili v drugi krog oddaje TV TEKMA, ki je predviden v začetku leta 2008.

Mentor debatnega kluba sem Igor Rajner, prof., ki se srečujem z dijaki najmanj enkrat na teden, po potrebi večkrat, odvisno od aktivnosti, turnirjev in maratonov, ki so predvideni.

Igor Rajner, prof. nemškega jezika

PROGRAM LEONARDO DA VINCI
NAS JE ODPELJAL V ITALIJO

Osem dijakov Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica smo v okviru programa Leonardo da Vinci s spremstvom profesorice Ane Godec 20. oktobra za 14 dni odšli na opravljanje prakse v Italijo v mestecu Spoleto. To je bil že 4. projekt v tujini, za leti 2008 in 2009 pa se pripravljajo že štirje nadaljnji projekti delovne prakse, pri čemer se bo sodelovanje z Italijo in Nemčijo razširilo še na druge evropske države. V Spoletu nas je sprejela naša tutorica Eva Markowska, ki nas je vodila skozi celoten program.

Prvi teden programa je bil zapolnjen s predavanji o turizmu v Italiji, njegovem trženju, italijanski kuhinji in hotelskem menedžmentu, obiskom Assisija, Perugia in Rima, kjer nas je ob prihodu s podzemne pričakalo kup prodajalcev dežnikov. V Rimu je namreč deževalo in prodajalci so hoteli to priliko karseda izkoristiti. Nekateri trmasto nismo hoteli kupiti dežnika, ko pa smo prišli na ulice Rima, smo si hitro premislili in si ga kupili, pa čeprav za skoraj še enkrat večjo ceno, kot je bila na podzemni.

Drugi teden je bil naš delovni teden. Delali smo na različnih področjih, in sicer na recepciji v hotelih, v turistič-

ni agenciji ter informativni točki za turiste.

To je bilo naše »obvezno« delo, prosti čas pa je bil seveda nekaj najboljšega. Za sosede smo imeli namreč simpatične Švedinje, s katerimi smo se (predvsem fantje) kar veliko družili. Primerjali smo življenje v obeh državah, večere pa smo velikokrat preživljali ob kartanju.

Če še povprašate, kaj nam je bilo večini še všeč v Italiji, bi bil odgovor zagotovo hrana. Testenine na sto na-

činov, rižote in podobne italijanske specialitete so zasvojile vse. Malo nas je mogoče motil le neslan kruh.

Takšno opravljanje prakse nam je bilo vsem zelo všeč, a po štirinajstih dneh se je bilo vseeno lepo vrniti v domovino. Saj veste, kako gre: »Povsod je lepo, a doma je najlepše!«

Teja Škufca, 4. D

dijakinja Srednje šole Josipa Jurčiča
Ivančna Gorica

POČITNIŠKE DELAVNICE V ANGLEŠČINI
NA SREDNJI ŠOLI JOSIPA JURČIČA

Saj se še spomnite, da smo vam že poleti obljubili nove jezikovne dogodivščine na naši šoli, kajne?! No, zadnji teden oktobra so se začeli jesenski prosti dnevi – mi smo prva dva namenili zabavno-koristnemu preživljanju »krompirjevih počitnic«, in to v angleščini.

Na ponujene delavnice za učence osmega in devetega razreda osnovne šole smo prejeli 23 prijav. Učenci osnovnih šol Mirna, Stična, Šentvid pri Stični, Veliki Gaber in Brinje so bili prvič gostje na naši srednji šoli. Malo smo se spoznali tudi s prostori in načinom dela pri nas, v glavnem pa smo se zbrali zaradi želje po druženju in poglobljenem spoznavanju angleščine na prijaznejši način. Tekmovali smo v reševanju kvizov, opisovali znane in manj znane živali, povpraševali po znamenitih Angležih in Američanih in postali tudi čisto pravi priložnostni pesniki; saj nismo mogli mimo uvoženega praznovanja halloweena. Lažje in prijetnejše delo nam je omogočila računalniško opremljena učilnica naše šole, malo sprostivne in malice pa šolska kuhinja.

Takole neprisiljeno in prostočasno druženje prinaša kar nekaj pozitivnih ključkov: mladi pod nadzorom in v prijetni družbi preživljajo prosti čas, spoznavajo vrstnike drugih osnovnih šol, mimogrede in neopazno pa nadgrajujejo svoje znanje, ga poglobljajo in usmerjajo proti srednji šoli, njenim zahtevam in načinu dela. Naj bo prvi stik s srednjo šolo prijeten in sproščen in naj vodi v tesnejše sodelovanje v naslednjih letih – tako dobrodošlico je mladim izrekel tudi gospod ravnatelj.

Vodji delavnic v delu z mladimi uživava. Tudi za srednješolskega profesorja je izziv delati z mladimi, ki so pred pomembno odločitvijo o izbiri srednje šole in poklica. Vas še mnogo ne ve, kam drugo leto? Počakajte na našo naslednjo, počitniško ponudbo. Mogoče bo izbira potem lažja ...

Vodji delavnic: Maja Zajc Kalar, prof.
Mojca Saje Kušar, prof.

My Halloween Poem

Halloween is
Actually a
Lovely holiday
Late at night
Over the
World
Everyone
Enjoys in the scary
Night.

(pesem je napisala ena od udeleženk tečaja)

NAPOVED TRETJE PREDSTAVE - LUTKOVNI
ABONMA IN IZVEN OBU TI MAČEK

V petek, 1. februarja 2008, bo ob 17.30 v izvedbi Mini teatra potekala zadnja predstava Lutkovnega abonmaja sezone 2007/08 v Kulturnem domu Ivančna Gorica.

Naše najmlajše bo razveselil Obuti maček.

Živeli so trije bratje, katerim je oče zapustil majhno kmetijo z mlinom.

Starejši brat – pameten, a ne preveč lepega značaja – si vzame mlin, drugi brat si vzame ves denar, za tretjega pa ne ostane nič, razen ubogi Maček. Najmlajši brat je žalosten in potr, ko pa ga Maček ogovori - kakšno presenečenje ... Mladi mož mora obljubiti, da bo ravnal natanko tako, kot mu bo svetoval Maček. Njuna pot do sreče je odprta, obljubi Maček.

Lutke animirata Jose in Gašper Jarni.

Lepo vabljeni veliki in mali ljubitelji lutkovnega gledališča!

KOREKT PLUS –
jezikovna šola in storitve, d.o.o.

Zgornja Draga 4a, 1294 Višnja Gora nudi:

- začetne in nadaljevalne tečaje angleščine za osnovnošolce od 2. do 9. razreda OŠ,
- pripravljalni tečaj iz angl./nem. Za 9./9 razred za vstop v srednjo šolo,
- začetne in nadaljevalne tečaje angleščine in nemščine za srednješolce od 1.-4. letnika SŠ v manjših intenzivnih skupinah od 2-6 učencev (pomoč pri težavah glede razumevanja šolske snovi ter dodatno izobraževanje),
- pripravljalni tečaj za maturo iz angl. jezika za dijake 4. letnika,
- individualno poučevanje angleščine in nemščine za učence in dijake s težavami v šoli ter pripravljanje študentov na izpite iz angleščine,
- prevajanje iz angl. in nem. in obratno ter lektoriranje različnih angleških, nemških in slovenskih besedil.

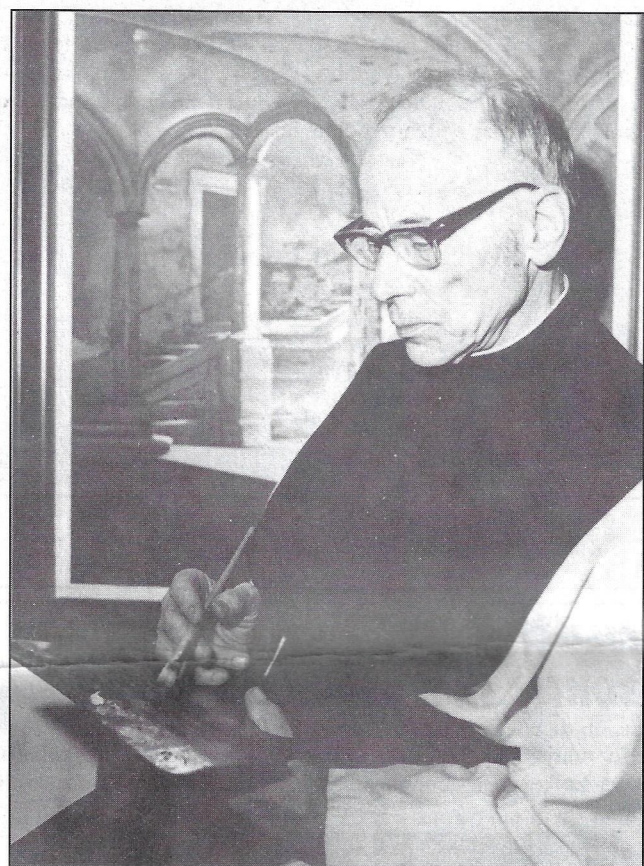
Informacije in naročila na tel. 01/ 78 77 244 ali GSM 041 623 634
(prof. Lilijana Štepic).

DOMOZNANSKA GALERIJA

PATER GABRIJEL HUMEK MAVRIČNI LOK OD ZEMLJE DO NEBA

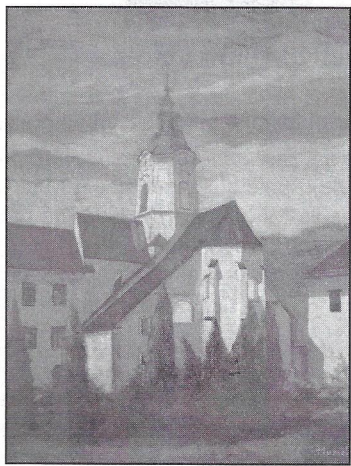
(17. junij 1907 Bohinjska Bistrica–6. september 1993 Stična)

Patra Gabrijela Humeke poznajo skoraj vsi prebivalci Stične. Z njim smo se srečevali ne le v samostanu in baziliki, ampak tudi in predvsem po naši ožji in širši okolici. Ob sončnih popoldnevih se je, posebno jeseni, rad sprehajal po gozdnih poteh in iskal mir za razmišljanje in navdih za svoje umetniško ustvarjanje. Svoje likovno znanje je nesebično delil z vsemi, ki so v sebi nosili likovno nadarjenost. Bil jim je tenkočuten in velikodušen mentor. Spominjam se nekega pogovora, ko mi je omenil, kako mu je žal, da je ena od njegovih »učenk« opustila slikanje. »Pa je tako nadarjena, bila bi odlična ilustratorka!« mi je potožil. Od njegovih nekdanjih učencev jih je kljub vsemu vendarle ostalo nekaj, ki si z ljubiteljskim slikanjem lepšajo življenje in razveseljujejo dušo in srce.

Portret slikarja

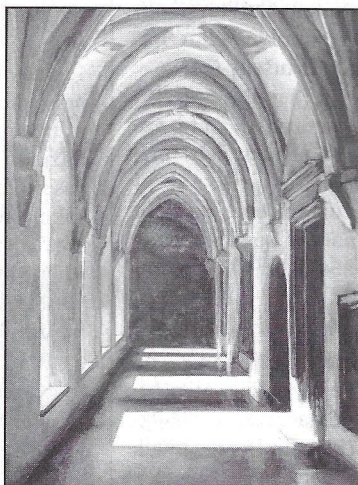
Bil je globoko veren, tenkočuten in osebno skromen cistercijski redovnik. Vse življenje je ostal zvest karizmi evropskega menišтва, ki s pravilom sv. Benedikta Ora et labora (Moli in delaj) poskuša uravnotežiti človekov notranji in zunanji svet. Njegova umetniška, pa tudi globoko meditativna narava je namreč nezmotljivo vodila njegovo roko. Humekovo slikanje je bilo hkrati ustvarjalno delo in globoka molitev. Njegov umetniški opus se razteza od začetnih post-impresionističnih krajin do umetniško dozorelih in svojiskih odsliskav metafizičnega sveta, iz katerega v njegovih zadnjih platnih seva modrina skrivnostne nebeške svetlobe.

Luč sveti v temi – stiška bazilika v mesečni noči

Otroška in mladostna leta

Črtomir Alojzij HUMEK se je rodil 17. junija 1907 v Bohinjski Bistrici. Njegov oče Martin Humek je služboval tam kot učitelj. Poleg učiteljskega v Ljubljani je Martin Humek končal tudi tečaj za sadjarstvo na Dunaju in v Geisenheimu blizu Wiesbadna ter tečaj za domačo obrt v Gradcu. Bil je zelo cenjen pedagog, sadjar in čebelar. Leta 1913, tik pred 1. svetovno vojno, je ustanovil strokovni časopis Slovenski sadjar in bil dolga leta tudi njegov urednik. Urejal je tudi časopis Slovenski čebelar (1919–1925) in pisal odmevne strokovne članke. Ko je bil imenovan za šolskega inšpektorja, se je z družino preselil v Ljubljano, kjer je med drugim postavljaj tudi temelje slovenske sadjarske n čebelarske stroke.

Oboki

Otrokom je izbral poleg krščanskih, svetniških imen tudi slovansko ozioroma slovensko zvoneča. Tako je na primer naš p. Gabrijel dobil pri krstu ime Črtomir (Ajdovski gradec iz Prešernovega Krsta pri Savici ni daleč od Bohinjske Bistrice), njegov krščanski zavetnik pa je bil sveti Alojzij. Njegovemu bratu, poznejšemu profesorju glasbe, so dali ime Miloš, njegovi sestri, ki je tudi postala slikarka, pa Jela. Gotovo nas tak za avstro-ogrske razmere nenavaden izbor imen navaja na misel, da je bil Martin Humek navdušen Slovenec in narodnjak. Oče je tudi poskrbel, da so otroci dobili primerno izobrazbo.

Gabrijel Humek med študijem v Krakovu

njihove nekdanje sovražnice, avstro-ogrske monarhije.

Novi opat, Slovenec dr. Avguštin Kostelec, je zastavil vse sile, da bi komajda oživljeno samostansko skupnost ne le obdržal, ampak celo pomnožil z novimi, slovenskimi redovniki. To mu je v letih med obema vojnama uspevalo, samostanska družina je postajala vse številčnejša, saj so mladi fantje v velikem številu vstopali v stiški samostan. Tu so imeli tudi možnost, da so se šolali in opravljali izpite kot privatisti. Veliko jih je študij nadaljevalo na teološki fakulteti.

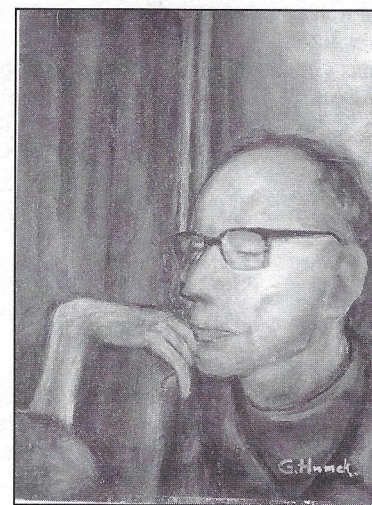

Jutro

Črtomir Humek postane pater Gabrijel

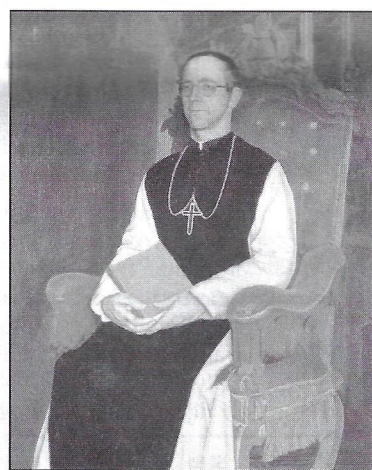
Črtomir Humek je obiskoval gimnazijo v Ljubljani in sedemnajstleten leta 1924 vstopil v cistercijski red. Po štirih letih bivanja med stiški redovniki se je odločil in položil večne zobljube. Privzel je angelsko ime Gabrijel, ki bolj kot vse drugo označuje njegovo v meditacijo usmerjeno umetniško naravo, ki za oboki minljivega išče in oznanja odrešujočo svetlobo božje ljubezni. Istočasno se je odločil tudi za študij bogoslovja, ga na ljubljanski teološki fakulteti končal in leta 1931 ga je v skupini

mlajših redovnikov škof Gregorij Rožman posvetil v duhovnika. Svojemu duhovniškemu in redovniškemu poslanstvu je bil p. Gabrijel iskreno predan. To je bilo zanj vedno na prvem mestu. Tudi vse njegove umetniške stvaritve nas nagovarjajo s svojo nadčasovno, meditativno govorico.

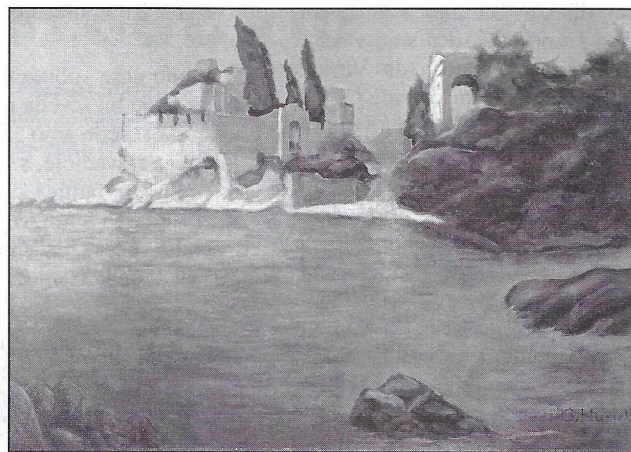
Avtoportret

akademiji v Krakovu. Takrat se je stiški samostan zavzel za skorajda propadli cistercijski samostan Mogila v bližini Krakova. V skupini redovnikov, ki so odšli v Mogilo, je bil tudi p. Gabrijel. Pomoč iz Stične je samostan Mogilo rešila, vendar se je druga svetovna vojna neustavljivo bližala in prekinila vsakršno sodelovanje. Na ukaz opata Kostelca so se morali slovenski redovniki leta 1939 ob napadu Nemčije na Poljsko vrniti domov. Pater Gabrijel je s privolitvijo opata dr. Kostelca študij slikarstva sicer že takoj leta 1940 nadaljeval v Zagrebu, vendar je moral študij na tamkajšnji akademiji po napadu Nemčije na Jugoslavijo in ustanovitvi NDH prekiniti. Šele po vojni se je na ljubljanski akademiji izpopolnjeval pri uveljavljenem prof. G. Jimiru Antonu Kosu in študij slikarstva leta 1947 tudi uspešno končal.

Portret opata Antona Nadraha

obiskovali in ga hrabril v trenutkih, ko se mu je zazdelo, da njegova platna ne odslužujejo tistega, kar bi rad povedal.

Otok miru

Njegov opus je upoštevanja vreden, tako po množini platen kot po sporočilnosti. Kritiki in ocenjevalci njegove umetnosti so pogosto nedorasi metafizičnim sporočilom njegove umetnosti. S svojo za sodobnega človeka zapleteno govorico njegova umetnost gradi most med našim na samoto in hlad obsojenim svetom in onostranstvom, kjer v sinjini neba žari večna svetloba božje ljubezni. Gospod Gabrijel Humek je bil skromna, skorajda nevidna žlahtna osebnost. Kot mi je nekoč rekel, je svoja platna občutil kot del samega sebe ali na poseben način kot svoje otroke. Zato svojih platen nikoli ni prodajal, morda je kakšno iz hvaležnosti komu podaril, kot podariš del sebe tistemu, ki ga spoštuješ in imaš rad.

M. A. Ficko

Pater Gabrijel postane akademski slikar

Opat dr. Avguštin Kostelec je bil človek širokih obzorij in srca. Opazil je umetniško nadarjenost mladega redovnika. Omogočil mu je med drugim študij solopetja na ljubljanski akademiji in s tem poživil koralno petje redovne družine, saj je p. Gabrijel kot kantor vestno vodil liturgično petje. Pozneje, leta 1937, mu je opat ponudil možnost študija slikarstva na likovni akademiji v Krakovu. Takrat se je stiški samostan zavzel za skorajda propadli cistercijski samostan Mogila v bližini Krakova. V skupini redovnikov, ki so odšli v Mogilo, je bil tudi p. Gabrijel. Pomoč iz Stične je samostan Mogilo rešila, vendar se je druga svetovna vojna neustavljivo bližala in prekinila vsakršno sodelovanje. Na ukaz opata Kostelca so se morali slovenski redovniki leta 1939 ob napadu Nemčije na Poljsko vrniti domov. Pater Gabrijel je s privolitvijo opata dr. Kostelca študij slikarstva sicer že takoj leta 1940 nadaljeval v Zagrebu, vendar je moral študij na tamkajšnji akademiji po napadu Nemčije na Jugoslavijo in ustanovitvi NDH prekiniti. Šele po vojni se je na ljubljanski akademiji izpopolnjeval pri uveljavljenem prof. G. Jimiru Antonu Kosu in študij slikarstva leta 1947 tudi uspešno končal.

Slikar neminljivega sveta

Pater Gabrijel Humek je bil v svoji iskreni skromnosti in ponižnosti dolga leta neznan širši javnosti. Od leta 1950 do 1991 pa je vendarle imel kar 18 samostojnih razstav, sodeloval je na mnogih skupinskih razstavah društva likovnih umetnikov in udeleževal se je številnih slikarskih kolonij. Njegovi stanovski kolegi so ga dobro poznali. Mnogi so ga tudi

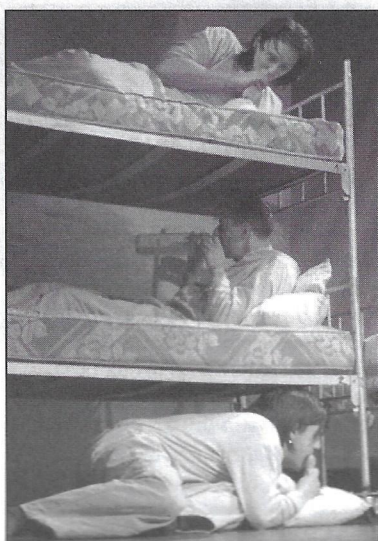
ŠE OSMIČ USPEŠNO

Otvoritev festivala, slikarja ga. Metoda Umek in g. Janez Zupančič

Tako. Pa se je končal Festival Stična, za katerim ostaja le še tisto prijetno ščemeenje v trebuhu in s katerim so povezani vsi lepi in nori spomini.

V Stični se je v preteklih treh tednih vrstilo mnogo amaterskih in profesionalnih kulturnih ustvarjalcev. Naša letošnja država partnerica je bila Slovaška in mislim, da smo jo dobro predstavili. Na dvaindvajsetih prireditvah je bilo letos rekordno več kot tri tisoč obiskovalcev, v Stično smo pripeljali približno sto Slovakov, poleg tega smo letos tudi razširili festivalska prizorišča: eno izmed njih je bilo namreč tudi v Novem mestu. A tisto, kar je pri vsem tem najlepše, je to, da smo dejansko spajali dve kulturi, se medsebojno spoznavali in ne nazadnje tudi povezali, na primer v jam sessionu, ko so se v glasbi popolnoma spontano združili slovaški glasbeniki iz slovaškega simfoničnega orkestra in mladi iz Stične in okolice. Zelo lepo izkušnjo smo imeli tudi s slovaško folkloro in celo slovaško romsko skupino, ki nam je pripravila res lep večer s svojim petjem in plesom, po drugi strani pa nas je učila presegati kulturne pregrade. Nastopilo je potem še kar nekaj velikih umetnikov, kot so Gal in galeristi, Elda Viler in Ana Dežman, Šentjakobsko gledališče, Maja Gal Štromar, Družina, Čompe in še bi lahko naštevala, vendar bodo o tem, kako je bilo, tokrat govorile fotografije. Zanimivo je bilo tudi odprtje Festivala Stična, na katerem sta letos razstavljala domačina dr.

Zaključna gledališka predstava Šentjakobskega gledališča z naslovom Prigode dobre Vojaka Švejka

Slovaška etno-rock skupina Družina

Zahvaljujemo se: Livar, d. d., Akrapovič, d. o. o., Albomay, d. o. o., Avtokleparstvo in šiviljstvo Rogelj, Cistercijska opatija Stična, Cvet-market, Jana Žurga, s. p., Dana Mirna, d. d., Doleks, d. o. o., EDA V, d. o. o., Elektro Ljubljana, d. d., Fotograf Travnik Marjan, s. p., Holding slovenske elektrarne, d. o. o., Ignac Cugelj, s. p., INIS Matjaž Gojak, s. p., Inštalaterstvo Marijan Nograšek, s. p., JSKD, Krka, d. d., KZ Stična, z. o. o., Lamas, d. o. o., Market Marinka Maver, s. p., Mercator, d. d., Mizarstvo Samo Kavšek, s. p., Mladinska knjiga založba, d. d., Muzej kršanstva na Slovenskem, Noema cooperating, d. o. o., Občina Ivančna Gorica, Občinska turistična zveza Ivančna Gorica, Pekarna Grosuplje, d. d., Picerija Kegeljčec Robert Kutnar, s. p., Pipa, d. o. o., Polajžer Štefan, s. p., Radio zeleni val, Rekon, d. o. o., Robles, d. o. o., Senčila Oven, s. p., Setr, d. o. o., SIR-PAK, d. o. o., Sitik, d. o. o., Stelem, d. o. o., Stična točka - bar Jama, Tam tam, d. o. o., Vzajemna zdravstvena zavarovalnica, d. v. z.

Janez Zupančič in diplomirana slikarka ga. Metoda Umek. S svojimi deli sta popolnoma navdušila, kar dokazuje tudi to, da se je v galeriji tistega dne kar trlo ljudi. Odprtju se je pridružil tudi slovaški veleposlanik g. Roman Paldan, naš župan, skratka dogodek je bil res nekaj posebnega.

Na koncu pa ne smemo pozabiti še na naše sponzorje, saj brez njih Festivala Stična ne bi bilo.

8. Festival Stična je torej mimo, treba je samo še pospraviti vse na svoje mesto, mi pa že razmišljamo vnaprej. Na zaključku festivala je predsednik društva izdal državo, ki jo bomo predstavljali naslednje leto ... in to bo: Italija!

Več o festivalu, dogajanju in vse o društvu najdete na www.festival-sticna-si.

Kulturno društvo Stična

Foto: Tina Rus

IZŠLA KNJIGA KLASJEVIH REKORDOV

Ta veseli dan kulture, kakor imenujemo 3. december, ko se spominjamo rojstva največjega slovenskega pesnika Prešerna, je letos zaznamovala predstavitev knjižne novosti v naši občini. Po zaslugi našega Klasjevega sodelavca Poldeta Severja, urednika Severne in Sive strani, je namreč luč sveta ugledala nova knjiga; Dosežki in presežki, 99 + 1 rekord iz vsakdanjega življenja prebivalcev občine Ivančna Gorica. To je avtorjeva že peta knjiga, ki pa jo je posvetil svoji dobri sodelavki in lektorici v uredništvu Klasja, pokojni Marjeti Glavan, ki je opravilo eno od zadnjih lektoriranj ravno za Poldetovo knjigo.

Vsi, ki smo na kakršenkoli način povezani s Klasjem, se nam zdi izid nove Poldetove knjige še prav posebnega pomena, saj so v knjigi zbrani objavljeni

rekordi in rekorderji, ki jih Sever objavlja v Klasju v vsaki številki že od julija 1997. Avtor se torej zaveda vrednosti in pomena dosežkov rekorderjev, ki mnogokrat pričajo, predvsem po zaslugi avtorjevih komentarjev, o mnogočem, ne le o rekordnem dosežku. Kakor pravi Sever sam, je bil namen rubrike spodbuditi bralce h koristnemu početju, ki bi obogatilo naš vsakdan, hkrati pa naj bi bil to tudi prispevek k ohranjanju naše naravne in kulturne dediščine. Nobenega dvoma ni, da je rubrika zaslužna za tovrstno ohranjanje, v izdani knjižni obliki pa je nedvomno tudi pomembno dokumentarno gradivo.

Avtor predstavlja knjigo na predstavitvi, ki jo je povezoval Pavel Groznik.

Med rekordi je največ takšnih, ki izražajo neko rekordnost velikosti oziroma mase. Večinoma so bili lastniki rekordnih dosežkov posamezniki, v 65 odstotkih primerov moški, 35 odstotkih primerov pa ženske. Nekaj rekordov je bilo dodeljenih posamezni družini ali celi vasi. Iz podatkov razberemo, da je tudi nekaj rekorderjev, ki so se večkrat pojavili na Poldetovi lestvici dosežkov. Kar trikrat so se vpisali med rekorderje Ciril Klemenčič iz Glogovice, Jože Kuhelj iz Vira pri Stični in Gabrijel Hrovat iz Zagradca.

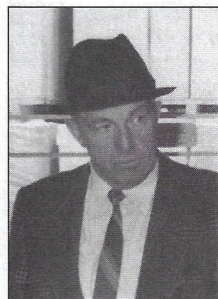
Predstavitev je potekala v knjižnici Ivančna Gorica, tako rekoč v sosednji sobi našega uredništva. Seveda bi bil avtor knjige najbolj vesel, ko bi se predstavitev mogli udeležiti vsi njegovi rekorderji, toda za to žal ni bilo možnosti, saj prostorska stiska knjižnice tega ne dovoljuje, sicer pa je kar nekaj imetnikov rekordov tudi že preminulih. Predstavitev je vodil Poldetov prijatelj, tudi eden izmed rekorderjev, Pavel Groznik iz Višnje Gore. S svojim sogovornikom sta predstavila vsebino knjige in prebrala nekaj doseženih rekordov. Hudomušne dialoge so z igro uprizarili mladi iz KD Stična in KD Ambrus.

Poldetu idej seveda ne zmanjka, in tako se nam spomladi prihodnje leto obeta prvo srečanje Klasjevih rekorderjev. Klasje bo seveda ta projekt spremljalo, da pa se ga udeležite tudi vi, kot Klasjevi rekorderji pa brž pohitite s kakšnim rekordnim dosežkom. Pa ne bodite skromni, za rekord je bila dovolj tudi že najbolj prazna denarnica, največja številka noge in podobno. Korajža velja!

Vsi, ki bi želeli čim prej priti do svojega izvoda knjige, pa sporočamo, da je knjiga v večjem številu na voljo v knjižnici v Ivančni Gorici.

Matej Šteh

JANEZ LESJAK ST. (1915–2007)

20. novembra je v 93. letu starosti umrl Janez Lesjak, nekdanji predsednik skupščine občine Grosuplje, sicer pa pomemben delavec na družbenem področju nekdanje občine Grosuplje.

V zgodovini krajev občine Ivančna Gorica je zapisan z velikimi črkami zlasti kot dolgoletni podpredsednik Tabora slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični. Dan pred pogrebom na grosupljskem pokopališču je predsednik Tabora Jernej Lampret sklical v OŠ Ferda Vesela v Šentvidu pri Stični žalno sejo, ki so se je udeležili člani upravnega odbora Tabora in drugi sodelavci. Na tem mestu pa objavljamo del njegovega nagrobnega nagovora spoštovanemu Janezu Lesjaku.

Pod stiški vinogradi, ki niso nikoli rodili in ti ni bilo potrebno se sklanjati nad trto in kopati, se je ponujal sam po sebi samostan, ki te je, spoštovani Janez, duhovno bogatil in s tisočletno zgodovino odmeril tudi tebi stoletje bogatega življenja. Roditi se na Kafavzu v Stični v naročju dolenjskih gričev pridni in delovni kmečki materi in pametnemu očetu, kot je v svojih zgodbah večkrat opisal našim kmečkim družinam svojstvo pisatelj Josip Jurčič.

V takem burno spreminjajočem okolju je Janez preživel tri družbene sisteme in v vsakem znal izživeti v ponujenem okolju, graditi močno osebnost, polno vedrine, modrosti in svoje dane talente izkusiti v dolgem,

človeka vrednem življenju. S priložnostnimi deli, celo kot zidarski mojster, je prešel v aktivista partizana, ki mu je kolektivni duh s povezovanjem ljudi brusil individualne poglede za vse sisteme, kjer je v ospredje stopil človek, z vso rodoljubno vrednostjo v iskanju lepote in tradicij tega in naše domovine. V tistih težkih letih je bila pot do formalne izobrazbe omogočena samo izbranim. »Pa kaj ti če ta vednost in znanje,« kot je dejal Dolef v Desetem bratu, »vse to, če te mati narava nagradi z umom in trudom« ...

... Bil si direktor v Motvozu, v najbolj delavskem okolju v naših krajih, nadaljeval pri oblikovanju nekdanjega Gradbenega podjetja Grosuplje in postal javni delavec, župan in oblikovalec najrazličnejših programov turističnega in kulturnega življenja. Če je kultura gibalo vsega, ti bom tu naklonil nekaj besed. Zgodaj ustanovljena turistična društva so bila plod tvojih idej in zamisli. Naši kraji so se začeli prebujati v najbolj elementarnem pogledu in iskanju najrazličnejših znamenitosti in značilnosti, ponujenih vrednot, narave, ljudi in dogodkov.

Organizacijsko in izvedbeno si postavil Muzej na Muljavi, ki je eden izmed najbolj živih z ljudskimi igrami na prostem. Prav zaradi tega so te Muljavčani nagradili s častnim krajanom. Sledi Taborska in Krška jama, iščejo in odkrivajo se pomembni mošnje našega časa in okolja, kot je Magdalenska gora, Korinj in drugo. Sledijo izkopavanja pod budnim strokovnim očesom institucij, kjer si bil vedno prisoten kot pravi opazovalec.

Nenadomestljivo vlogo s funkcijo podpredsednika Tabora slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični si s svojo smrtjo zaklju-

čil po osemindesetih letih neprekinjenega sodelovanja. Na večerajšnji žalni slovesnosti v tvojem ljubljem kraju so bile izrečene velike besede človeka, ki je s skromnostjo in nevsljivostjo hodil daleč pred nami, zagotovo pa skupaj s Tonetom Kozlevčarjem in še drugimi zanesenjaki, ki ste znali traserati pot vsem slovenskim pevcem v Šentvid na pevsko izpoved in slovensko najširšo kulturno manifestacijo. Ko si bil kot predsednik občinske socialistične zveze Grosuplje na prvem taboru leta 1970 slavnostni govornik, si moral ob bučnem aplavzu kar dvakrat na oder: tako je zapisano v našem biltenu.

Prvi si rekel: »Veseli smo, da je tudi Šentvid kulturno zaživel in da si je s pesmijo poiskal svojski obraz med množico tovrstnih prireditev, ki dvigajo slovenskega delovnega človeka na višjo stopničko.« Drugič si dodal: »Take prireditve v naši občini še nismo imeli. Vaše odobravanje kar samo po sebi kliče, da to pevsko prireditev prihodnje leto nadaljujemo, morda v še večjem obsegu.«

In tako je po tvoji zamisli Šentvid ves v zastavah, vsi ljudje so praznično razpoloženi, ves kraj živi za to prireditev. In tako že skoraj štirideset let, naslednje leto so v programu tudi zbori iz vse Evrope, štirideseti jubilej pa bo še poseben praznik, toda brez tebe, brez tvoje hudomušnih pripomb, kjer si znal s stavkom 'malora fantički, tako pa ne bo šlo' stvari postaviti na pravo mesto. Pogrešali te bomo.

V zakonu si vedno iskal svoj vzajemni dom, izživel si telesno in duhovno skupaj z ljubljeno družino dolgo in bogato življenje. S spomini in tvojimi bogatimi izkušnjami, prenesenimi na vse nas, bomo živeli naprej.

Ker nam novo leto trka na vrata,
v nas prebudi želje,
ki si jih v svežem letu postavimo za cilj.
Naj želje ne ostanejo le cilji,
temveč naj se vam uresničijo
in s seboj prinesejo zadovoljstvo,
srečo in uspeh.

Leto 2008 naj bo edinstveno!

Godba Stična

TIHA SAMOTA – VIR USTVARJANJA

Pater Gabrijel Humek (1907–1993): cistercijan in akademski slikar, občasna likovna razstava ob stoletnici rojstva

»Zakaj ne upodabljaš samostanskega ambianta, ki je edinstven? Tvoji kolegi bi bili navdušeni, če bi imeli možnost ustvarjati tukaj!« Tako je p. Humeka prepričeval prof. mag. Marijan Tršar, ki je bil slikarjev dobri prijatelj, svetovalec in slikarski kolega. Večkrat je tega skrivnostnega slikarja obiskal v Stični in ob takšnih obiskih so se jima rodile nove ideje. Ti novi pogledi v slikarstvo so ga potegnili od realističnega doživljanja narave v čisto nov svet skoraj geometrijsko začetnih stavb brez streh, v gladko slikane mračne motive ali ožarjene s posebno svetlobo.

P. Gabrijel, ki je v šestdesetih letih 20. stoletja v glavnem slikal krajine in tudi portretiral, se je v naslednjih letih naslonil na

Kadar je bil pater dobre volje, je sprejel sobrata v svojo celico, kjer je imel tudi atelje. Močno je dišalo po oljnih barvah in terpentinu. Vsepovsod je bilo polno tubic z barvami, slikarsko stojalo in staro pohištvo s knjigami. In seveda platna: poslikana in prazna, uokvirjena ali še brez okvirjev. Na steno je naslikal tudi freski Križanja. Izza omar je potegnil ravnokar naslikano platno in nezaupljivo pokazal gledalcu. Tako je vendarle sem ter tja komu od domačih razkril svoje delo.

Tudi sam se spominjam srečanj z njim. Še kot otrok sem mu ministriral pri bogoslužju in se mi je vedno zdel nekoliko odsoten in poseben. Pozneje ko sem se zaposlil v Muzeju krščanstva na Slovenskem, sva se

faza prostorsko bolj definiranih grozljivo mrzlih arhitektur. Nekajkrat se je vrnil k »realistični« interpretaciji vedute in krajine, več kot dve desetletji je oblikoval tudi »odrske« zasnovane kompozicije. Humekov opus šteje več kot 400 del, njegove slike pa so našle tudi lastnike zunaj samostana.

SLIKARJEVA DELA NA OGLED

Od leta 1983, ko je v muzejskih prostorih v Stični urejena galerija p. Gabrijela Humeka, imajo obiskovalci možnost stalnega ogleda njegovih slik. Ob 100. rojstnem dnevu pa smo se letos v Muzeju krščanstva na Slovenskem odločili za predstavitev del, ki jih obiskovalci v glavnem še niso videli. Predvsem gre za platna v »vijolični« sobi galerije, kjer nas skozi scen-ska okenca motrijo njegove podobe. Zanimivo je, da je ta dela slikal predvsem na lepenko, karton, trši papir, vezano ploščo in podobno. Eksperimentalni je celo s pleksisteklom. Trije tovrstni primeri so tokrat na ogled v »rumeni« sobi. Avtorici razstave Jana Cvetko in Darja Srebnik sta na ogled postavili tista dela, ki jih je p. Gabrijel sramežljivo skrival v svojem ateljeju in do zdaj niso našla oči likovnega občudovalca. Na občasni razstavi, ki je sicer dopolnitev stalne, predstavljamo 58 likovnih del.

Slovesno odprtje jubilejne razstave je bilo 13. novembra 2007. Na odprtju je poleg soavtorice razstave Jane Cvetko slikarja Humeka iskreno in tenkočutno predstavil njegov dolgoletni prijatelj, likovni kritik in pedagog Marijan Tršar. V sproščenem nagovoru je kljub dopolnjenim 85 letom povedal marsikaj zanimivega, kar sem razkril že v zgornjih vrsticah. Razstavo je s svojim pogledom na slikarja odprl stiški opat p. Janez Novak. V njem je potrdil nekatera dejstva iz slikarjevega življenja. Črtomir Alojzij (krstno ime) izhaja iz Gorenjske, umetniško nadarjene družine. Tudi njegova sestra Jela Trnkoczy je bila odlična slikarka. Oče je bil znameniti sadjar in čebelar Martin Humek. Mladi Črtomir je v kraljestvu Zlatoroga vsrkaval prelestne lepote božjega stvarstva. Tu se mu je oblikoval čut za lepoto, za živopisne barve, ki jih ponuja kulisa naših alpskih očiakov. P. Gabrijel Humek je vedno podudarjal, da je najprej menih in nato slikar. Tako je bil v povojnih letih tudi stiški kaplan in dušni pastir. Oba opata, p. Anton Nadrah in p. Janez Novak, se ga spominjata še iz mladih dni, ko sta bila tako ali drugače povezana s stiškim samostanom. Pater je bil skromen, natančen in vztrajen, po naravi pa melanholik.

S praznovanjem 100. obletnice rojstva p. Gabrijela se tudi v Muzeju krščanstva na Slovenskem pridružujemo spominu na več stiških redovnikov, ki so kot mladi fantje delovali v obdobju razcveta stiškega gospodarstva in kulture med obema svetovnima vojnima in po njej. Članek končujem z mislijo p. Antona: »Slikar je s svojim bogatim delom dokazal, da 'moli' ni ovira za 'delaj', ampak ga celo podpira in spodbuja.«

Razstava bo na ogled do 2. marca 2008, od torka do sobote ob 8.30, 10., 14., in 16. uri in v nedeljo ob 14. in 16. uri.

Marko Okorn,
Muzej krščanstva na Slovenskem

TO IN ONO IZ KULTURE

DESET LET LIKOVNIKOV V ŠENTVIDU

Člani Društva likovnikov Ferda Vesela iz Šentvida pri Stični so praznovali desetletnico delovanja društva z razstavo Sakralna dediščina v naši okolici. Odprtje razstave je potekalo 30. novembra v prostorih Picerije Kegeljček v Radohovi vasi. Razstavljavci so si pomagali z motivom sakralnih objektov, ki predstavljajo pomemben del kulturne dediščine tudi v naši občini. Tako so se na platnih znašle cerkvice in večje cerkve iz naše občine in bližnje sosesčine.

Zaslужni člani društva so ob tej priložnosti prejeli iz rok predsednice Milke Gruden posebna priznanja, gotovo najiminenitnejši med njimi pa je slikar Tone Drab.

Zametki društva segajo v obdobje že pred več kot desetimi leti, ko se je v krogu bratov Cencelj iz Šentvida zbrala skupina zagnanih posameznikov, umetnikov, ki so sprva ustanovili leta 1995 Likovno sekcijo pri Pevskem društvu Šentvid. Dve leti pozneje pa se je društvo osamosvojilo in nadelo ime po slikarju Ferdu Veselu, živčemu na Grumlofu pri Šentpavlu. Prva in dolgoletna predsednica je bila Antonija Novak, društvo pa je uspelo razviti pestro dogajanje na področju umetnosti v kraju, tudi s pomočjo pridobitve svojih društvenih prostorov in drugimi aktivnostmi. Med odmevnejšimi dosežki je bila razstava razpel leta 1998, Ex tempore Gradišče 1998, Ex tempore na temo kopij Ferda Vesela, s katero so člani praznovali slikarjevo 140-letnico rojstva in druge razstave in kolonije. V zadnjem času se društvo intenzivno ukvarja tudi z mladimi umetniki.

NA ŠENTVIŠKEM ODRU NOVA PREDSTAVA

Prvega decembra je gledališka skupina Vidovo iz Šentvida pri Stični na oder postavila komedijo Daria Foja Niti tat ne more pošteno krasti. Režisersko palico je tokrat prijala režiserka Petra Tanko, in po odzivu občinstva očitno več kot uspešno. Kako tudi ne, saj je tradicija gledaliških iger v Šentvidu bogata in izplača se udeležiti ponovitev po novem letu.

DOTIK MODRINE

Do 15. januarja 2008 je v prostorih Mestne knjižnice Grosuplje na ogled razstava poljske slikarke Joanne Zajac Slapničar iz Kriške vasi. Dotik modrine se imenuje razstava, ki predstavlja slikarkino trenutno čutenje. Sama pravi, da jo v zadnjem času modra barva zelo močno privlači, kar se vidi tudi v njenih delih. Modra je barva odtenkov neba, oblakov, vode ... Simbolično pa modra pomeni razsežnost in svobodo, mir, ustvarjalnost in inspiracijo. Vse to predstavlja v svojih akvarelih.

Matej Šteh

RAZPIS JURČIČEVA PRIZNANJA za leto 2007

ZVEZE KULTURNIH DRUŠTEV OBČIN DOBREPOLJE, GROSUPLJE IN IVANČNA GORICA & JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI OI IVANČNA GORICA

1.

Priznanja so pomembna spodbuda za vsa področja ljubiteljskega delovanja. Zveze kulturnih društev podeljujejo JURČIČEVA PRIZNANJA za izjemne uspehe in dolgoletno uspešno delo na področju gledališke, glasbene, likovne, filmske, folklorne, plesne, literarne in multimedijske dejavnosti ter na področju strokovnih in organizacijskih del.

2.

Kandidate za podelitev Jurčičevih priznanj predlagajo društva in posamezniki, ki se ukvarjajo s kulturno dejavnostjo.

3.

Jurčičeva priznanja lahko prejmejo društva, skupine, posamezniki, ki ljubiteljsko ali poklicno prispevajo k razvijanju kulture in ljubiteljske kulturne ustvarjalnosti.

4.

Priznanja se podeljujejo enkrat letno – ob slovenskem kulturnem prazniku.

5.

Pisne predloge z obrazložitvijo pošljite do ponedeljka, 7. januarja 2008, na naslov:

Zveza kulturnih društev Ivančna Gorica
Cesta II. grupe odredov 17
1295 Ivančna Gorica

Vaščani Šentpavla vas vabimo na

BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT,

ki bo v soboto, 29. 12. 2007, ob 18. uri
v cerkvi sv. Pavla v Šentpavlu.

Gostje večera bodo:

NINA KOMPARE, sopranistka
TOMAŽ PLAHUTNIK, citrar
Pevska skupina DRAŠIČKI VOŠČAČI
Moški pevski zbor PRIJATELJI

Lepo vabljeni!

KD
ŠENTVIŠKI SLAVČKI
vas vabi na

TRADICIONALNI BOŽIČNI KONCERT

v cerkvi svetega Vida v Šentvidu pri Stični,
25. decembra ob 18. uri

Gostje večera:

Družina Galič in
ženski vokalni sekstet Komplet

Veselim se vašega obiska.

SLOVESNOST V VALIČNI VASI

V nedeljo, 11. novembra, sta zvonova v zvoniku starodavne cerkve svetega Martina v Valični vasi še posebej slovesno vabila okoličane v cerkev in na ravnico pred njo. Ta dan namreč Vališani praznujejo god svetega Martina, njihovega zavetnika. Pa ne samo to. Ob tej priložnosti so dali blagosloviti tudi nov stranski oltar, ki je posvečen sveti Heleni. Slovesen obred je opravil novomeški škof Andrej Glavan ob pomoči zagraškega župnika Borisa Žerovnika in drugih duhovnikov iz širše okolice. Velika svečanost je torej potekala z leviti, kakor so v starih časih imenovali tako izpeljan obred. Ker na Martinovo mošt postane vino, so pred cerkvijo opravili še tradicionalni obred krstitve te starodavne pijače iz številnih zidanic pod Valično vasjo. Člani Turističnega društva Zagradec in gostoljubni Vališani so na koncu več stoglavo množico obiskovalcev bogato pogostili s prigrizkom in pijačo. K dobremu razpoloženju je pripomoglo ubrano petje zagraškega cerkvenega zbora, prijazen nagovor novomeškega škofa in nadvse lepo vreme – s soncem obsijana pobočja so kar zažarela v čudovitih jesenskih barvah. V takih okoliščinah sem dal kar prav starejšemu možu, ki je dejal: »Ne samo škof, še papež bi bil vesel, če bi bil danes tukaj.«

Več sto obiskovalcev slovesnosti se je razporedilo po platoju nekdanjega železno-dobnega gradišča pred cerkvijo.

Potem smo se počasi razšli. Sredi klanca pod vasjo me je dohitela gospodinja z vasi. Na vprašanje, zakaj tako hiti, mi je odvrnila: »Župa mi bo povrela, pa kar nisem mogla prej domov, ko je bilo tako lepo!«

Levo pod potjo pa se je iz zidanic slišal vesel vrvež. Tudi meni so namigovali, naj se pridružim, pa si nisem upal kaj dosti namočiti jezika. Sem slišal praviti, da je doli na cesti »vse plavo« policajev. Toda ko sem se spustil navzdol, nisem videl nobenega. Morda so bili skriti v grmovju, kdo bi vedel. Sicer pa je prav, da nas pri pijači držijo nazaj, saj vidimo, koliko nesreč je na cestah zaradi nje.

Leopold S

TUDI ONI SO DEL SLOVENSKE ZGODOVINE

V prenovljenih župnijskih prostorih župnije svetega Vida v Šentvidu je v dneh od 25. novembra do 8. decembra gostovala potujoča razstava Rafaelove družbe o življenju Slovencev v begunskih taboriščih na avstrijskem Koroškem po koncu druge svetovne vojne.

Razstava je vsebinsko vezana na tragično obdobje po koncu vojne, ko je Slovenijo poleg umikajočih se enot domobrancev zapuščalo tudi več tisoč civilnih prebivalcev. Njihova prva postaja na Koroškem, na območju, ki je bilo pod angleško oblastjo, je bila Vetrinjsko polje pred Celovcem. V dneh od konca maja 1945 so s tega mesta potekala vračanja vojaškega dela beguncev, torej domobrancev, v Jugoslavijo. Drama vrnjenih domobrantskih vojakov je znana, mnogo manj znana pa je usoda civilnih beguncev, ki so se rešili vrnitve v domovino in zaradi svoje politične usmeritve tudi nevarnosti eksistence. Da do vrnitve tudi civilnega prebivalstva ni prišlo, je zlasti zasluga nekaterih posameznikov, ki so v tistih dneh negotovosti imeli stike z angleško oblastjo v Avstriji, zlasti je bil to zdravnik Valentin Meršol, ki je bil med begunci in je znal angleško. Sledilo je bivanje v begunskih taboriščih na Koroškem, vse dokler taborišča v letih 1948–49 niso bila izpraznjena oziroma je večina slovenskih begun-

cev odšla v Južno in Severno Ameriko.

Razstava arhivskih fotografij, posnetih večinoma v taboriščih Lienc, Spital, Pegez ..., obiskovalcu prikazuje vsakdan taboriščnikov, ki so zapuščali svoje domove v naglici in otovorjeni le z najnujnejšimi stvarmi, v taborišču pa so si organizirali povsem dostojno življenje. Človek bi pričakoval na fotografijah težke prizore izmučenih in sestradanih ljudi, toda v primeru slovenskih beguncev v angleških taboriščih na Koroškem to ni bilo tako. Angleške oblasti so zlasti prek raznih človekoljubnih organizacij, ki so takrat delovale v Angliji, skrbela za prehrano in osnovno skrb ljudi v taboriščih. Angleška »krivda« v tej fazi begunstva je vsekakor manjša kakor v primeru vračanj domobrancev, saj se še danes presoja o angleški vlogi in (ne)krivdi, povezani z vračanjem domobrancev. Toda fenomen tega slovenskega begunstva je predvsem v stopnji organiziranosti in oblikovanju vsakdanjega življenja, čeprav je bilo njihovo domovanje obdano z žico.

V taboriščnih barakah je bila organizirana šola, celo begunska gimnazija, različne športne in kulturne dejavnosti, cerkveno življenje, zlasti moški so bili raznovrstni mojstri, ki so sčasoma znotraj taborišč vzpostavili najrazličnejše delavnice. Seveda so bili med taboriščniki tudi intelektualci, učitelji, duhovniki ... Med znanimi osebnostmi, ki jih srečamo po koroških poveljih taboriščih, so pisatelj Karel Mauser, Kajetan Gantar, ravnatelj Marko Bajuk (stari oče zdajšnjega politika Andreja Bajuka), zdravnik Janez Janež, današnja slovenska kardinala Alojzij Ambrožič in Franc Rode ter drugi. Tisto, kar pa vzbuja največje čudenje, je iznajdljivost, s katero so Slovenci v taboriščih dosegli visoko

raven življenja v okoliščinah, ki sicer niso bile normalne.

Šele podrobnejše preučevanje nekaterih zapisov, spominov, dnevnikov taboriščnikov, bogatega fotografskega gradiva, ki se je ohranilo sicer po naključju, predvsem pa po zaslugi zlasti dveh fotografov beguncev, nam razjasni kakšno, je bilo življenje znotraj taborišč. Pomembno gradivo za poznavanje življenja v taboriščih pa je tako imenovana begunska periodika. Slovenci so namreč v taboriščih izdajali tudi različne časopise, s čimer so skrbeli za obveščenost med begunci, različne vsebine pa so ljudi tudi izobraževale, spodbujale samozavest in dajale upanje, da bo kmalu sledila boljša prihodnost. Pri pisanju diplomskega dela Slovenska politična emigracija v maju 1945 sem tudi sam obdelal obsežen fond begunskega časopisa, ki ga danes hrani Narodna in univerzitetna knjižnica v Ljubljani. Posamezni zapisi razkrivajo marsikatero zanimivost. Iz prispevkov se razbere tudi ravnanje angleških oblasti, priljubljenost in požrtvovalnost posameznih prostovoljcev, ki so delali v taboriščih. Sem in tja je kakšna zabeležka pozivala nepridiprava, da vrne kakšno ukradeno stvar, iz »oglasov« pa razberemo, da so domačini v okolici med taboriščniki iskali tudi marsikatero pomoč pri delu. Skratka, vsakdanje stvari, ki ne dajejo občutka taborišča. Tudi zato je ta primer begunstva edinstven v povojni zgodovini.

Omenjena razstava potuje po slovenskih krajih in jo je postavila Rafaelova družba, ustanovljena pred stotimi leti za namenopoljeno slovenskim izseljencem (ekonomska migracija) v začetku 20. stoletja.

Matej Šreh

OBVESTILO O PRVIH SKLADOVIH RAZPISIH ZA SEZONO 2008

Obveščamo vas, da bosta z januarjem 2008 izšla dva skladova razpisa, in sicer razpis za selektorske ogled območnih gledaliških predstav v izvedbah odraslih gledaliških skupin in razpis za otroške plesne skupine.

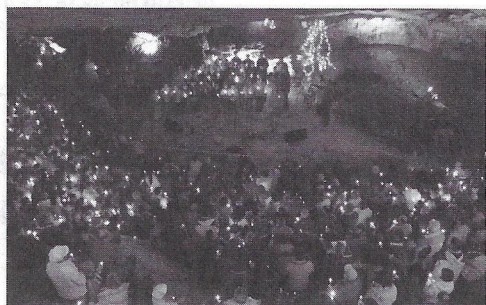
Režiserje odraslih gledaliških skupin prosimo, da prijavijo do 20. januarja 2008 svoje premiere in ponovitve gledaliških predstav iz sezone 2007/08 za ogled selektorja Gorazda Žilavca. Selektorski ogledi gledaliških premier bodo potekali do vključno 31. marca.

Čas za prijavo otroških skupin na območno plesno revijo pa je do 31. januarja 2008. Srečanje otroških plesnih skupin bo potekalo 14. februarja 2008 v prostorih Kulturnega doma Ivančna Gorica.

Prijazno vabljeni k prijavi na oba razpisa!

Več informacij in prijavnice dobite na

JSKD RS OI Ivančna Gorica, Cesta 2. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica ali na tel: 01/786 90 70, 051 675 238, e-pošta: oi.ivancna.gorica@jskd.si

Organizacijski odbor Božičnega odmeva
Vas vabi že na

10. tradicionalni BOŽIČNI ODMEV,
ki bo 26. 12. 2007 ob 15.30 v Krški jami!

VLJUDNO VABLJENI!

KNJIŽNICA V IVANČNI GORICA

Enota Ivančna Gorica
Cesta II. grupe odredov 17
1295 Ivančna Gorica
tel. št.: 787 81 21
sikivancna@gro.sik.si

PON., TOR., SRE., PET. od 9. do 19. ure
ČET. od 9. do 14. ure
SOBOTA od 8. do 13. ure

KRAJEVNE KNJIŽNICE

Četrtekovi popoldnevi so namenjeni njihovi odprtosti, in sicer:

Višnja Gora: od 13. do 15. ure (788 45 88)
Stična: od 13. do 15. ure (051 236 436)
Šentvid: od 16. do 18. ure (051 236 436)
Krka: od 16. do 18. ure (780 20 91)

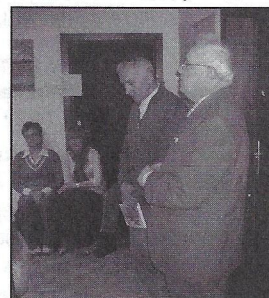
BOŽIČNO-NOVOLETNA RAZSTAVA:
PRAVLJIČNI MOTIVI NA STEKLU

Od 15. do 30. decembra je na ogled, zdaj že nekoliko tradicionalna božično-novoletna razstava, Pravljični motivi na steklu. Motive, vsako leto nove, za nas izriše Helena Crček, popotnica, pesnica, slikarka, skratka umetnica, ki nas s toplimi barvami popelje v zares pravljичni svet. Vabljeni.

DOGODKI V JANUARJU

Leto se bo v knjižnici začelo izvajanje knjižne in knjižnične vzgoje ob projektu Palček Bralček v vrtcih in projektu Rastem s knjigo s sedmimi razredi. Planirali smo nekaj več potopisnih predavanj in fotografskih razstav. Prva bo na ogled že v januarju, in sicer fotografije Jelenne Milošević, ki se je potepala po Argentini. Razstavo

bo pospremlilo tudi potopisno predavanje v februarju. O vseh dogajanjih bo izhajal mesečni koledar prireditve v knjižnični mreži, ki ga dobite v knjižnici. Objavljali bomo kot do zdaj tudi v Klasju.

Nashe zadnje potopisno predavanje nas je popeljalo po transibirski železnici. Naj bo tudi vaša pot v novo leto dolga in razburljiva.

Nashe zadnje ura pravljic je bila pravljica Astrid Lindgren o Emilovih vragolijah. Naj bo v novem letu simpatičnih vragolij obilo, da ne bo vse tako zalo resno!

Nashe zadnje projekt je bilo gostovanje vseh slovenskih knjižničarjev ob dnevu splošnih knjižnic na temo pravica do branj. Naj vam bo ta pravica vsem spoznana kot pravica in ne le kot dolžnost.

PRIDRUŽITE SE NAM

Kulturno društvo Ivančna Gorica vabi vse, ki radi požete, da se nam pridružite pri petju ljudskih pesmi ob spremljavi harmonike. Pokličite gospo Renato na telefonsko številko 041 800 210 ali gospo Vido na 051 356 230.

Vsem bralcem Klasja želimo prijetne praznike, zdravo in uspešno leto 2008 z željo, da bi se srečevali na prireditvah v svojem kraju.

KD Ivančna Gorica

RK SVIŠ Pekarna Grosuplje Ivančna Gorica

OD ODLIČNEGA DO POVPREČNEGA IN NAZAJ

Oznaka spremenljivo bi dokaj ustrezala letošnjim igram rokometashev iz Ivančne Gorice. Po izvrstni igri na gostovanju v Ljubljani je sledila slaba končnica proti Škofjeločanom in posledično domači poraz. Tudi na tekmi s Preventom bi bilo mogoče iztržiti veliko več kot poraz, saj se Slovenjgradčani še zdaleč niso izkazali za nepremagljivo ekipo. Na dvoboju primorske in dolenske Gorice je bila vnovič boljša zadnja, tekmi z Gold Clubom in Celjem pa nista sodili med tiste z demoklejevim mečem, ampak med priložnosti za mladino. Poškodovani rokometasji se počasi vračajo, vendar pa žal drugi igralci ta seznam dopolnjujejo. Vsekakor pa je jasno, da je igra SVIŠ-a pod taktirko Mikulina in Barleta dobila dodatno razsežnost. Postala je hitrejša, večjo vlogo pa imajo tudi krila.

8. krog

Slovan : SVIŠ PG Ivančna Gorica 29:36 (14:16)

Melanholija SVIŠ-evih porazov je bila prekinjena na Kodeljevem. Drugi točki so si Ivančani priborili na izjemen način, z visoko zmago proti Slovanu sredi Ljubljane. Na začetku tekme obrambi obeh ekip nista bili najuspešnejši, Ivančani pa so se odločili za taktično zanko s hitrim izvajanjem sredine igrišča po prejetem zadetku. Čeprav je ta dosegla svoj namen – kar nekaj zadetkov je bilo doseženih iz protinapadov –, so tekmo bolje začeli slovanovci, ki so povedli za tri zadetke. Vendar so gostje kmalu vzpostavili ravnotežje in izenačili rezultat. Trdna in gibljiva obramba je omogočala serijo proti- in polprotinapadov, iz katerih sta zabijala Ceglar in Ristić, imeniten strelski večer pa je vnovič imel Čančar, ki je bil zbran tudi na črti sedmih metrov. Vijoličnim je na drugi strani največ preglavic povzročal žilavi Bečirovič, njegove soigralce pa je ob živce spravljala izjemni Jelovčan, ki je obranil niz Slovanovih protinapadov in bil med najbolj zaslužnimi, da poskusi preobrata niso uspeli. Za konec so Ivančani svojim glasnim navijačem podarili še »cepelin« s Šparlovim zaključkom.

9. krog

SVIŠ PG Ivančna Gorica : Knauf Insulation 28:29 (15:16)

Zmagovalni ples po koncu tekme so zaslužno uprizorili rokometasji iz Škofje Loke, čeprav so prvič v drugem delu povedli šele v 58. minuti. Vendar so bolje in učinkoviteje odigrali končnico tega pomembnega srečanja ekip z dna lestvice. Največ zaslug za zmago ima Jure Dolenc, ki je usodo škofjeloškega kluba na tej tekmi vzel v svoje roke in zabil zadnje tri zadetke na srečanju. Sicer pa so navijači obeh ekip v Ivančni Gorici vnovič pripravili izjemno vzdušje, videli pa zelo izenačen dvoboj. Gostje so dobro izkoriščali svoje izkušnje ter iskali povezavo med zuna-

njimi igralci ter Dinom Bajramom na črti. SVIŠ se je po začetni tremi kmalu otresel pritiska in ujel priključek, v drugem polčasu celo vseskozi vodil, a napravil preveč priložnosti za prednost, višjo od dveh zadetkov. Strelski dolžniki so tokrat ostali predvsem nekateri zunanji igralci, trener Mikulin pa na klopi zaradi vrste poškodb ni imel pravih zamenjav. V končnici je tako več moči ostalo gostom, ki so ponujeno z veseljem sprejeli.

10. krog

Gold Club : SVIŠ PG Ivančna Gorica 35:28 (14:11)

»S prvim delom sem zelo zadovoljen. Predvsem smo dobro igrali v obrambi. Nato smo v nadaljevanju malo padli in domači so si priborili prednost. Priložnost sem ponudil tudi igralcem, ki sicer manj igrajo, nekateri so jo zelo dobro izkoristili. Ob tem sem želel tudi videti, kako delujejo nekateri igralci ob povišanju minutaže. Zdaj je pred nami tekma, na kateri smo pod pritiskom. Na tem srečanju se bo pokazalo, koliko je koga v hlačah. Seveda verjamem v naš uspeh, posebej ob pomoči naših imenitnih navijačev, ki nam vlivajo dodatno energijo. Zahvaljujem se jim za njihovo dozodajšnje spodbudo in jih pozivam, da so z nami tudi v prihodnje.« je po srečanju povedal Zdenko Mikulin.

11. krog

SVIŠ PG Ivančna Gorica : Prevent 26:29 (14:10)

Pomembnost tekme se je v prvem delu spremenila v slabo igro obeh ekip, ki sta bili izjemno neučinkoviti. Med številnimi streli sta zgrešili vse štiri sedemmetrovke. SVIŠ si je prednost priboril v zadnjih dveh minutah prvega polčasa, ko je domiselno izzigral obrambo gostov. Veliko poskusov gostiteljev pa je ustavil Jelen. Drugi del so učinkoviteje začeli gostje, ki so izkoristili dve domači izključitvi. Kleč je svoje moštvo približal tekmeču, Šimič pa je v 41. minuti izenačil na 19:19. Nekaj minut pozneje se je huje poškodoval Gams, kar je še podžgalo igralce Preventa. Gamsa so z rešilnim avtomobilom odpeljali v zdravstveni

dom. Ježki so z delnim izidom 4:0 prišli do nadzora nad potekom rezultata, Ivančani pa so v drugem polčasu dobili kar 19 zadetkov. Slovenjgradčanom so se dvakrat približali na dva zadetka zaostanka, nazadnje v 58. minuti, vendar so ježki vedno zadeli, ko je bilo to najbolj nujno, in domov zaslužno odnesli par točk.

12. krog

SVIŠ PG Ivančna Gorica : Intra-Go leasing 30:24 (13:14)

Urok domačih porazov SVIŠ-a se je končal na srečanju zadnjevrščenih ekip lestvice. Tekma gotovo ne bo uvrščena med lepote letošnjega prvenstva, vendar pa lestvice rokometna estetika ne zanima preveč. Dokler so imeli oslabljeni gostje še dovolj moči, so bili enakovredni nasprotnik, v 26. minuti pa so imeli po zadetku Velikonje dva gola prednosti (11:13), kar je bil tudi njihov največji naskok. Dokaj učinkovita igra z igralcem manj in koristne podaje na črto so botrovale številnim zadetkom Petra Pucija. Uspešna obdobja domačih pa so sovpadala z boljšo igro v obrambi, ki je olajšala delo vratarju Pavliču. Zavzeta igra v obrambi je bila temelj tudi za številne protinapade, predvsem v režiji Jureta Ceglarja. Izjemen strelski večer je imel Podvršič, ki so ga soigralci iz zunanje vrste dobro »hranili« z žogami, krožnemu napadalcu SVIŠ-a pa roka ni zadržala in je zadel vseh devet strelcev iz igre, za nameček pa še dve sedemmetrovki. Nekaj dvomov o zmagovalcu se je porajalo v 55. minuti, ko je Jug s sedmih metrov zaostanek svoje ekipe znižal na štiri zadetke (26:22), vendar so nato Ivančani izvedli serijo uspešnih napadov in odločili tekmo v svojo korist.

13. krog

SVIŠ PG Ivančna Gorica : Celje Pivovarna Laško 29:40 (15:20)

Srečanje je minilo skladno s pričakovanji. Izenačeno je bilo do sedme minute, nato Celjani niso poznali milosti pri kaznovanju domačih tehničnih napak in zgrešenih strelcev. V protinapadih sta bila najhitrejša Gajič in Gorenšek, ki je nadomestil odsotnega Kokšarova, veliko žog pa je pristalo tudi v Suličevih rokah in pozneje v mreži SVIŠ-a. Ivanška sedmerka se je v 26. minuti gostom še uspela približati na tri zadetke zaostanka, Mikulin pa že tedaj na parket poslal nekatere rezerviste. S solidno igro se je na igrišče vrnil Vukovič, prav tako pa so presenetili nekateri mladi igralci, ki so dobili zajetno minutažo. Niz asistenc je svojim soigralcem namenil Vidic, z učinkovitostjo pa se je izkazal Podvršič. Obe ekipi sta prikazali nekaj lepih akcij, eno izmed njih je v 53. minuti s »cepelinom« sklenil Gajič in obenem dosegel tudi zadetek za najvišjo prednost 12 golov.

Lojze Grčman

NK LIVAR Ivančna Gorica

OBČINSKI ŠAMPIONI ZAKLJUČILI

JESENSKI DEL TEKMOVANJA

Livar se je v 18. krogu PrveLige Telekom Slovenije pomeril s Hit Gorico. Osterc je v drugem polčasu povedel svojo ekipo v vodstvo, ko je po podaji Kovačevića preigral Livarjeve branilce in z osmih metrov zadel zgornji desni kot Bobana Saviča. A naši šampioni jim niso ostali dolžni; Robert Stranjak je z 18 metrov zadel mrežo gostiteljev. V končnici je boljšim domačinom zmago skušal zagotoviti Enes Demirovič, a je bil najprej na mestu Savič, prosti strel pa je za nekaj centimetrov zgrešil cilj. Igralci so se trudili in dokazali, da so konkurenčni drugim ekipam tudi brez nekaterih ključnih igralcev.

24. novembra 2007 je Livar gostoval v Kopru. V gneči pred vrati Livarja je prvi zadel kanarček Dalibor Volaš. Še pred koncem prvega polčasa je pred gol Ivančanov prodril Viler, izredno lepo podal v kazenski prostor, kjer pa je žoga prišla do nog Vidoviča in po udarcu s peto švignila mimo Livarjevega vratarja v gol. V drugi polovici obračuna je Hrvat ugnal rezervnega vratarja Zaletela in zadel še tretjič. V zadnjih sekundah srečanja se je prvič med strelce vpisal 18-letni napadalec Arlind Elshani, in tako se je srečanje končalo s končnim izidom 4:0 v prid domačinov. V Lendavi so na tekmi z malo priložnostmi učinkoviti napadalci dosegli kar šest golov, na koncu je bilo 4:2 za Prekmurce. Madžar Jozsef Sebök je najprej dosegel hat-trick. Rezervist Eldin Adilović je z dvema zadetkoma v petih minutah Livarja vrnil v igro, nato zadel še prečko v zadnji minuti rednega dela. Borut Gerenčer pa je v nasprotnem napadu postavil končni izid 4:2. Livar je pokazal dobro igro kljub odsotnosti nekaterih igralcev, vendar pa pred zimskim premorom še vedno ostaja na zadnjem mestu lestvice z 11 točkami.

Janez Perme o igri svojih soigralcev

Kaj kot kapetan Livarja pravite na igro soigralcev med vašo odsotnostjo?

Gledam jih s težkim srcem in lažje jim pomagam, če sem na igrišču in igram. A vseeno s tribun spremljam tekme in spodbujam soigralce.

Kdaj lahko pričakujemo vašo vrnitev na zelenice?

Mislím, da bom zaigral že v spomladanskem delu prvenstva, torej v marcu, natančneje 1. marca 2008 proti Domžalam.

Trener Kavčič o igri svojih varovancev

Kakšni so načrti in želje za spomladanski del prvenstva?

O nekkih dejanskih načrtih ne morem govoriti, lahko pa povem o tekmah, na katerih je ekipa že dokazala, da je konkurenčna ostalim. Te tekme so se končale z zmago ali remijem. Sicer je zaostanek kar precejšen (9 točk), ampak mislim, da morajo igralci pokazati vse, kar znajo, in dati od sebe vse, kar zmorejo. Tako bomo dosegali boljše rezultate.

Kako ste zadovoljni z igro mladih Ivančanov in kaj je treba še popraviti?

Imamo težave s poškodovanimi igralci: Perme, Čož, oba Sadarja ... Seveda je k boljši kvaliteti treninga pripomoglo igrišče z umetno travo. Vložiti bomo morali še kar precej dela, a perspektiva je dobra in niti ni vse tako črno, kot kaže.

Katarina Puš

VETERANSKA NOGOMETNA LIGA

DVE ZMAGI VETERANOV LIVARJA

DOBER OBET ZA POMLAD

Kljub slabemu štartu so veterani Livarja dokazali, da še niso za odmet in dve zmagi v jesenskem delu sta lahko dobra osnova za boljše igre spomladi. Med devetimi ekipami trenutno zasedajo 7. mesto. Redna vadba čez zimo v telovadnicah in brez poškodb bi lahko bil dober recept za nadaljevanje in pomik proti mestom, ki so jih veterani v preteklih letih že zasedali. Trenutni vrstni red:

1. NK Triglav	17 točk
2. NK Slavija	14 točk
3. NK Tabor 69	12 točk
4. NK Kočevje	11 točk
5. NK Dobrova	10 točk
6. NK Vrhnika	6 točk
7. NK Livar	6 točk
8. Agencija 19	3 točke
9. NK Šmartno	0 točk

Simon Bregar

Rokometni naraščajniki:

Mladinci	Kadeti	St. dečki A	St. dečki B	Ml. dečki A	Ml. dečki B
SVIŠ PG : Intra-Go leasing 44:22	SVIŠ PG : Škofljica 51:20	SVIŠ PG : Radeče 22:22	SVIŠ PG : Radeče 24:18	SVIŠ PG : Krim 18:18	SVIŠ PG : Krim 20:7
Krim : SVIŠ PG 19:27	Trimo : SVIŠ PG 31:24	Trimo : SVIŠ PG 0:10	Trimo : SVIŠ PG 22:23	Trimo : SVIŠ PG 14:21	Trimo : SVIŠ PG 20:16
SVIŠ PG : Duplje-Tržič 33:27	SVIŠ PG : Ribnica 29:23	SVIŠ PG : Ribnica 21:21	SVIŠ PG : Ribnica 17:20	SVIŠ PG : Grča 20:19	SVIŠ PG : Grča 34:10
SVIŠ PG : Škofljica 35:27	Krka : SVIŠ PG 22:39	Krka : SVIŠ PG 21:22	Krka : SVIŠ PG 35:19		
Mitol : SVIŠ PG 33:39	SVIŠ PG : Črnomelj 28:24	SVIŠ PG : Črnomelj 21:26	SVIŠ PG : Črnomelj 21:30		

SREČNO IN ZDRAVO NOVO LETO 2008 VAM ŽELI SPECIALISTIČNA ORDINACIJA ZA ULTRAZVOK

Mojca van Midden,
dr. med., specialist radiolog

Tel.: 01/787 83 25

Gabrje pri Stični 6, 1295 Ivančna Gorica

ŽE 5 LET SMO Z VAMI!

TADEJ KOŠČAK NA ASFALTU, SNEGU IN ZEMLJI

Motokros je že njegov stalni spremljevalec, lotil se je opremljanja svojega vozila za motor in obenem bivalnika, z Ljubljanskega gradu je drvel v doma narejeni konjski vpregi. Ustaljeni hobiji ga ne zadovoljujejo, vedno razmišlja o čem še bolj »počenem«. Tudi v preteklih mesecih ni bilo nič drugače. Zajahal je snežne sani in štirikolesnik ter v njem takoj postal nič manj kot državni prvak.

Ko smo nazadnje govorili s tabo, si se pripravljaj na sezono v motokrosu za pokal Akrapovič. Medtem se je veliko spremenilo, saj si se udeležil tudi evropskega prvenstva s sanmi.

Ja, res je, leta 2005 sem tekmoval v motokrosu v pokalu Akrapovič, udeležil sem se vseh tekem in osvojil odlično 2. mesto. Uvrščen sem bil takoj za svojim bratom Borutom. Prišla je zima in moja dirkaška žilica mi ni dala miru, zato sem se odločil, da si kupim prve snežne sani. Spoznal sem uvoznika za Slovenijo znamke Arctic cat, to je podjetje Editrade, s katerim sva opravila nekaj treningov. Podjetje je opazilo moje nore sposobnosti, zato je bilo pripravljeno, da me sponzorira v tej disciplini.

Za motokros je urejena proga v Dolini pod Kalom. Kje si pridobival prve izkušnje na saneh?

Sprva sem treniral okrog doma, po gozdu čez drn in strn, manjša proga je bila na Pristavi, nazadnje v Ivančni Gorici za podjetjem Akrapovič. Seveda imajo ljudje radi mir in tišino, sani pa so glasne, ker dosežejo tudi do 18 tisoč obratov, zato sem bil pripravljen zamenjati lokacijo. Z očetom sva skupaj odkrila lokacijo, ki ne bo motila nikogar, to je na Krvavcu, blizu kočice Pr' Florjan.

Kako potekajo treningi?

Sani so čisto druga zgodba kot motor za motokros, pomembne so nastavitve, kajti v nasprotnem primeru zadeva ne deluje ali pa jo preprosto »skuriš«, tako sem skoraj diplomiral z nastavitvami prave »dize« in pa odpreti dovolj zraka. Tukaj mi je dosti

pomagal prijatelj Boštjan Kastelic, ki se mu moram zahvaliti za marsikatero uro njegovega časa. Kar se pa prevoza tiče, sem bil primoran kupiti terensko vozilo, ker s kombijem ne uspeš priti do zasneženih lokacij.

Kako pa je z dirkami, kje si tekmoval in seveda – najpomembnejše – kakšne rezultate si dosegal?

Tekmoval sem celotno avstrijsko prvenstvo v sezoni 2006 in zasedel skupno 6. mesto, najpomembnejša dirka pa je bila v Ertzbergu, ki so se je udeležili vsi svetovni asi. Ta dirka mi bo ostala v spominu za vse življenje, izmed 98 dirkačev, med katerimi je bilo skoraj polovica tovarniških voznikov, sem dosegel odlično 11. mesto.

Omenil si tujino. Ali pri nas ne prireja- jo takšnih tekmovalj?

Ja, organizirana je bila dirka v Celju

ski koči, to je bila edina mednarodna dirka pri nas. Komaj sem čakal to prireditve tudi zato, ker so me prišli vzpodbujati tudi prijatelji iz Ivančne Gorice, vendar sem odstopil, pa čeprav je kazalo dobro. S šestega mesta sem napadal že drugouvrščenega avstrijskega tekmovalca, vendar sva se na skoku v dolino zapletla, tako da sva oba morala odstopiti. Nič ne de, to je sestavni del športa.

Ukvarjaš pa se še z enim adrenalinskim športom ...

Letos me je prišla popolnoma druga strast, to je quad oziroma za bralce štirikolesnik. Odločil sem se tekmovali v državnem prvenstvu na motokrosističnih progah in tudi na asfaltu, to je supermoto. Prva dirka je bila 1. maja v Semiču, kjer sem dosegel drugo mesto in ravno tako tudi v Lembergu. V varianti supermoto pa sem bil v Logatcu preprosto brez konkurence in z lahkoto zmagal.

Ob koncu sezone pa si postal celo državni prvak.

Da, cilj sem na naslov državnega prvaka med štirikolesniki na motokrosističnih progah, kar mi je uspelo. Novembra letos pa sem od AMZS prejel tudi priznanje za doseženi uspeh.

Kakšni pa so tvoji cilji, želje in obveznosti v naslednji sezoni?

Skušal bom karseda dobro usklajevati svoj konjiček z delovnimi obveznostmi. Sprejel sem izziv – novo službo. Opravljal bom stvari, ki mi ustrezajo, ki sem jih sposoben opravljati in ki se jih veselim. Zdaj čakam koledar dirk. Treba bo delati na psihofizičnih sposobnostih in biti pozoren na vremenske razmere. Želim si leto brez poškodb in potrditev letošnjih rezultatov. Svojim bližnjim in prijateljem pa vse lepo.

Lojze Grčman

BORUT LAČEN IN ŽEJEN MOTORJA

Če naključnemu prebivalcu Stične in okolice omenite besedo motokros in ga poprosite za nekaj asociacij nanj, vam bo gotovo v prvih trenutkih omenil tudi brata Koščak. O mlajšem Tadeju ste precej izvedeli že v intervjuju, želja po hitrosti in adrenalinu pa ne zapušča niti starejšega Boruta. V pretekli sezoni mu je sicer obilico nevšečnosti povzročila poškodba, natančneje dve – rume in kolena. Kljub težavam z omenjenima poškodbama, ki športnika najbolj spravljajo ob živce, je Borut lani vseeno odpeljal eno dirko. Prvega maja je nastopil v Semiču in zasedel šesto mesto. Po dveh operacijah, ki jih je zatem prestal v maju in septembru, je Borut spet poln zagona, zato že dejavno vadi v fitnesu, januarja pa bo sedel tudi že na motor. Ob marljivem treningu tako načrtuje dobro pripravljenost ob marčevskem začetku sezone. Nastopil bo v kategoriji OPEN, in sicer vnovič za AMD Šentvid pri Stični.

Lojze Grčman

Srednješolske športne novice

NIKA MRZELJ, KOŠARKARJI IN DRUGO

Na srednji šoli Josipa Jurčiča se vedno dogaja kaj športnega. Tokrat lahko poročamo o zelo dobrem dosežku tekačice Nike Mrzelj, naše dijakinje, ki je tekmovala na Ljubljanskem maratonu. V soboto, 27. oktobra, se je udeležila srednješolskega teka v okviru omenjenega maratona in med 115 udeleženci dijakinjami dosegla res zelo dobro 10. mesto.

Malo je manjkalo, da bi z uvrstitvijo med prve tri v dolenski regiji posegli naši dijaki košarkarji. 22. novembra so se v Novem mestu udeležili področnega tekmovanja. V predtekmovanju so premagali ŠC Krško in nato izgubili s ŠC Novo mesto. To je bilo dovolj, da so se uvrstili v polfinale,

kjer so najprej po sicer zelo solidni igri izgubili z Ekonomsko šolo Novo mesto, v tekmi za 3. mesto pa so bili nekoliko premalo natančni in izgubili s Srednjo šolo Črnomelj z rezultatom 38:45. Kljub temu si za zelo dobro 4. mesto zaslužijo vse čestitke: Žiga Kajfež (2. strelec tekmovanja), Andraž Marinčič, Roko Malkoč, Aljaž Omejec, Dejan Zupančič, Marko Tratar, Nejc Travnik, Gregor Božič, Janez Bijec, Klemen Vozel, Miha Kastelic in Jernej Bobnar. Ekipo je vodil Franci Pajk.

V tem času so zelo aktivni tudi odbojkarji in odbojkarice naše šole, ki nastopajo v medobčinski rekreativni ligi (zastopajo ekipo ŠSD Josipa

Jurčiča). Tekmovanje oziroma liga še ni končana, zato bomo o rezultatih poročali v naslednji številki Klasja. V njej tudi o rezultatih dijakov nogometašev, ki bodo januarja tekmovali v četrtfinalu državnega prvenstva v dvoranskem nogometu.

Na koncu še povabilo vsem mladim in mladim po srcu, da se udeležite ur športne rekreacije (košarka, odbojka, namizni tenis ...), ki ga ob petkih zvečer (18.00–19.30) organizira ŠSD Josipa Jurčiča za dijake naše šole, njihove starše in druge. Pridite in se razgibajte z nami.

Simon Bregar

MEDOBČINSKA ZIMSKA LIGA V MALEM NOGOMETU

ZIMSKI DREMEŽ ZA IVANŠKE EKIPE?

Zadnja leta so nas ekipe malega nogometa iz naše občine zelo razvajale z različnimi rezultati na medobčinski ravni, saj so skoraj redno osvajala 1. mesta v poletni in zimski izvedbi medobčinskih prvenstev. Letos bo v zimski izvedbi te lige, ki se igra v športni dvorani Brinje v Grosupljem, 1. mesto težko dosegljivo, razen če se v nadaljevanju kakšna ekipa ne prebudi iz zimskega dremeža. Največ možnosti zato ima trenutno ekipa Mizarstvo Gnidovec iz Spodnjega Brezovega, ki igra v predtekmovni skupini A.

Dvajset ekip je razdeljenih v dve skupini (A in B). Po devetih krogih (vsak bo igral z vsakim znotraj skupine) se v drugem delu tekmovanja združi po pet najboljših ekip iz skupine A in B in tako sestavi novo skupino ekip 1. lige, druge ekipe iz skupin A in B pa sestavljajo novo skupino ekip 2. lige. Posamezna ekipa nese rezultate iz prvega dela naprej, ekipe odigrajo le še tekme z ekipami, ki so bile prej v drugi skupini. Po teh tekmah se dobi prvaka, ki bo seveda najboljša ekipa v 1. ligi.

Ob tem je treba povedati, da ekipe, ki so se letos prijavile na novo, igrajo podobno ligo v Škofljici. Med devetimi ekipami sta tudi dve iz Ivančne Gorice. Po dveh oziroma treh krogih zaseda ekipa FC Krka 4. mesto, ekipa Mafijozi pa 6. mesto. Te ekipe se letos ne bodo borile za prvaka medobčinske lige, drugo leto pa bo menda drugače.

Lestvica »grosupeljske« lige po šestih krogih prvega dela:

LESTVICA (A-skupina):

		Št. tekem	zmage	remiji	porazi	TOČKE	dani goli	Prej. goli	gol raz.
1	AVTOVAL RAČNA	6	6	0	0	18	27	3	24
2	ERNA ČUŠPERK	6	5	0	1	15	28	11	17
3	ŠD PONIKVE	6	4	1	1	13	22	12	10
4	MIZ. GNIDOVEC SP. BREZOVO	6	4	1	1	13	21	15	6
5	MIX BAR	6	3	0	3	9	22	14	8
6	VELIKI SNEŽAK	6	3	0	3	9	17	14	3
7	ŠMARJE	6	2	1	3	7	20	20	0
8	ATACAMA	6	1	0	5	3	14	40	-26
9	KLUB GROŠ	6	0	1	5	1	6	28	-22
10	PANPLAST	6	0	0	6	0	14	34	-20

LESTVICA (B-skupina):

		Št. tekem	zmage	remiji	porazi	TOČKE	dani goli	Prej. goli	gol raz.
1	STREET	6	6	0	0	18	31	7	24
2	BAR ŠIŠKA ECO PLIN ZADEL	6	5	1	0	16	25	13	12
3	DIVA SPORTIVA	6	4	2	0	14	25	9	16
4	MINA CAFE	6	3	1	2	10	26	17	9
5	MIZARSTVO TRUNKELJ KRKA	6	3	0	3	9	29	19	10
6	ADI TEAM – AVTOSERVIS PRPIČ	6	3	0	3	9	28	20	8
7	MPGE – HALO MAKŠ	6	1	2	3	5	17	29	-12
8	ODVISNIKI	6	1	0	5	3	5	37	-32
9	PEKARNA GROSUPLJE	6	0	1	5	1	16	27	-11
10	ŠD KBM EKIPI	6	0	1	5	-1	6	30	-24

Simon Bregar in Andrej Cevc

- Montaža in servis oljnih gorilnikov
- Izdelava vodnih, ogrevalnih in plinskih napeljav
- Montaža toplotnih črpalk za ogrevanje vode in stanovanj

VirMag d.o.o.

VIR PRI STIČNI 53, tel.: 041 611 821

želi vsem poslovnim partnerjem in krajanom srečno zdravo in uspešno novo leto.

Gostilna in picerija Krjavelj

Ljubljanska cesta 38, 1295 Ivančna Gorica

Nudimo vam dostavo • malice • kosila • pizze
Primerno zlasti za starejše osebe, podjetnike in druge!

NOVO: jedilnik a la carte

Praznovanje rojstnih dni z animatorjem!

Tel.: 01/787-71-10, GSM: 051/367-330

KONČANO JE TEKMOVANJE V DOMŽALSKO-KAMNIŠKI LIGI ZA LETO 2007

Odigrano je bilo še zadnje 9. kolo v Domžalsko-kamniški ligi za prvo in za drugo ekipo.

Prva ekipa ŠK Višnja Gora-Stična je igrala proti ŠD Domžale mladi in gladko zmagala z rezultatom 3,5:0,5, tako da smo dosegli odlično 3. mesto v prvi ligi. Povedati je treba, da smo se v tem dvoboju borili za ohranitev 3. mesta, naši nasprotniki pa za obstanek v 1. ligi, kar je še dodatno pripomoglo k bolj napetim in vznemirljivim partijam. Končni rezultat igralcev po deskah v prvi ekipi je naslednji: Igor Kragelj (FM-FIDE mojster)-3,5T/7T, Hinko Krumpak (MK-mojstrski kandidat)-6T/9T, Sašo Pirnat (MK-mojstrski kandidat)-4T/7T, Branko Kirasič (I-prvokategornik)-5T/9T, Aleksander Sadikov (I-prvokategornik)-1,5T/2T in Milan Petrovšek (I-prvokategornik)-0,5T/2T.

Druga ekipa ŠK Višnja Gora-Stična je igrala proti Trzinjskim škercam in prav tako gladko zmagala z rezultatom 3,5:0,5, tako da so se povzpeli še za eno mesto in končali na solidnem 7. mestu v 3. ligi.

Rezultat igralcev po deskah v drugi ekipi je naslednji: Ivan Marek (I-prvokategornik)-1,5T/4T, Janez Ješe (I-prvokategornik)-5T/6T, Pavle Sotirov (II-drugokategornik)-6,5T/9T, Stane Grabljevec (II-drugokategornik), Boris Kocmur (I-prvokategornik)-1T/4T, Anton Kastelic (II-drugokategornik)-3T/9T, Damjan Lesjak (I-prvokategornik)-2T/3T, Jože Kresal (II-drugokategornik)-0T/1T, Matija Škafar (II-drugokategornik) in Janez Dremelj (I-prvokategornik).

V četrtek, 22. 11. 2007, smo se udeležili še zaključnega turnirja v Komendi, kjer smo odigrali pet kol, čas igranja pa je bil 2 x 15 minut. Na tem turnirju so igrale vse tri lige združeno, prijavljenih je bilo 25 ekip. Nastopali smo z obema ekipama, prva ekipa je dosegla 8. mesto, druga pa 15. mesto. Med samim turnirjem so se podelili pokali za dosežena prva tri mesta v vseh ligah in medalje po posameznih deskah za vsako ligo posebej.

Naša prva ekipa je prejela lep pokal in diplomo za doseženo 3. mesto. Oboje je postavljeno v vitrini Mestne hiše KS Višnja Gora. Poleg tega smo prejeli še kolajne po posameznih deskah, in sicer Igor Kragelj je prejel srebrno medaljo na 2. deski, Hinko Krumpak je prejel zlato medaljo na 3. deski in Branko Kirasič, ki je prejel srebrno medaljo na 5. deski. Zanimivo je, da bi v primeru moje zmage v zadnjem kolu Branko Kirasič na 5. deski prejel zlato jaz pa bronasto kolajno, tako pa sem jo zgrešil za en odstotek.

Naša druga ekipa je prav tako prejela nekaj kolajn po deskah, in sicer Janez Ješe je prejel bronasto na 2. deski in Pavle Sotirov, ki je prejel srebrno kolajno na 3. deski.

V začetku januarja 2008 bomo nastopali v delavski ligi prav tako z obema ekipama. Naša prva ekipa bo nastopala v 1. ligi in druga ekipa v 3. ligi. Poleg Domžalsko-kamniške in delavske lige naši igralci med letom nastopajo tudi v številnih posameznih hitropoteznih turnirjih. Do nastopa v delavski ligi se bomo srečevali vsak petek ob 18.00 v Mestni hiši KS Višnja Gora. Vabljeni vsi, ki si želite igranja šaha.

Sašo Pirnat

OBČINSKA LIGA IN MEDOBČINSKO PRVENSTVO V KOŠARKI OBČINSKI PRVAKI KREMENČKOVI, MEDOBČINSKI PA EKIPA TORNADO

Letos smo imeli zelo zanimivo in izenačeno občinsko ligo, ki je postregla z zanimivim razpletom. V končnico najboljših štirih ekip so se uvrstile zelo izenačene ekipe. Razplet je bil takšen, da je ekipa Kremenčkovi ponovila lanski naslov občinskega prvaka (skupno je bil v 12-letni zgodovini lige to že njihov šesti naslov prvaka), a kljub temu se ta ekipa ni uvrstila na medobčinsko prvenstvo, saj je bila po rednem delu lige šele na 4. mestu (na medobčinsko prvenstvo se uvrstila najboljši dve ekipi po rednem delu lige).

Rezultati končnice:

Za 7. mesto: Gostilna Klanček : Bar na postaji	35:17
Za 5. mesto: Čebelarstvo Perko : Mesarstvo in trgovina Maver	35:25
Polfinalni tekmi najboljših štirih ekip:	
Kremenčkovi : Prince pub	35:30
Tornado : SDS Ivančna Gorica	36:25
Za 3. mesto: Prince pub : SDS Iv. Gorica	36:29
Za 1. mesto: Kremenčkovi : Tornado	36:28

KONČNI VRSTNI RED OBČINSKE LIGE ZA 2007:

1. KREMENČKOVI
2. TORNADO
3. PRINCE PUB
4. SDS IVANČNA GORICA
5. ČEBELARSTVO PERKO
6. MESARSTVO IN TRGOVINA MAVER
7. GOSTILNA KLANČEK
8. BAR NA POSTAJI

Za občinske prvake so igrali: Janez Erčulj, Matic Erčulj, Žiga Erčulj, Tomaž Smole, Mladen Bralič Novak in Aljaž Pogačar.

Na medobčinsko prvenstvo občin Grosuplje, Videm Dobropolje, Škofljica in Ivančna Gorica pa sta se uvrstili najboljši ekipi po rednem delu lige, to pa sta bili ekipi Prince pub in Tornado, ki je bil prijetno presenečenje letošnje sezone. V dvorani Brinje v Grosuplju so v predtekmovalju igrali tekme na izpadanje prvaki posameznih občin proti drugouvrščenim. Žreb je bil dirigiran tako, da par ni smel biti iz iste občine. Po tem delu sta se obe naši ekipi uvrstili v finalni del štirih ekip, ki so igrale vsaka z vsako.

Rezultati:

PRINCE PUB	:	TORNADO	35	:	33
KOMA 750	:	TORNADO	29	:	35
PRINCE PUB	:	KOMA 750	32	:	36
KOMA 750	:	ŠD ZAGORICA	35	:	26
PRINCE PUB	:	ŠD ZAGORICA	21	:	35
ŠD ZAGORICA	:	TORNADO	29	:	36

Končni vrstni red:

1. TORNADO
2. Koma 750
3. ŠD Zagorica
4. Prince pub

Za ekipo Tornado, ki ima igralce iz Ivančne Gorice in Trebnjega, so igrali: Marjan in Franci Kralj ter Kristjan in Rok Ogrin.

S to zmago so ekipe iz Ivančne Gorice že petič zapored osvojile medobčinsko prvenstvo. Pred ekipo Tornado, ki je zmagala letos, je to v letih 2003–2006 po dvakrat uspelo Kremenčkovim in ekipi Prince pub.

Simon Bregar

IVANŠKI KARATEISTI USPEŠNI NA DRŽAVNI RAVNI

V nedeljo, 11. novembra 2007, je v Kamniku potekalo državno prvenstvo Sankukai karate za dečke v borbah in deklice v katah. Pionirji so pridno trenirali že od prejšnje pokalne tekme, dva izmed njih sta na tekmo prispela kot branilca lanskega naslova državnega prvaka. Prvenstvo se je začelo ob 15. uri s prikazom demonstracij, nato pa so se na borišča podali tekmovalci. Borili so se na vse ali nič in tudi z malo sreče smo dosegli kar nekaj odličnih uvrstitev.

Uvrstili pa so se takole:

St. dečki 40 kg:

4. mesto: Miha Kastelic (Šentvid)

St. dečki 40–45 kg:

1. mesto: Žan Dežman (Šentvid)

St. dečki 45–50 kg:

1. mesto: Boštjan Perko (Iv. Gorica)

St. dečki 50–55kg:

3.–4. mesto: Rok Švigelj (Iv. Gorica)

St. dečki nad 60 kg:

1. mesto: Matevž Erjavec (Iv. Gorica)

2. mesto: Klemen Živkovič (Šentvid)

Ml. deklice – kate:

4. mesto: Katja Kastelic (Iv. Gorica)

St. deklice – kate:

4. mesto: Barbara Oven (Iv. Gorica)

Katarina Puš

DEKLETA ŽNK IVANČNA GORICA ZAČELA TEKMOVANJA ZIMSKE LIGE

V nedeljo, 2. decembra 2007, so se dekleta ŽNK Ivančna Gorica pomerile z ekipo Iga. Gostovale so na Igu in igrale mali nogomet. Začele so borbeno in se borile skozi celo tekmo. Tekmo so končale z izidom 10:1 v prid našim dekletom. Ivančno Gorico so zastopale Viktorija Živkovič, Pamela Begič, Barbara Kralj, Lucija Nagode, Barbara Pajk, Anja Kuhar, Katja Trlep, Monika Hadžič in Katarina Puš. Dekleta so se izkazala, kajti gostiteljice so bile močne.

Katarina Puš

Čeprav nam je veliko vzeto, veliko ostaja; in

čeprav sedaj nimamo tiste moči, ki je nekoč premikala

nebo in zemljo, smo, kakršni smo; z enakim

junaškim srcem, ki sta ga oslabila čas in usoda,

vendar z močno voljo, da bi se borili, iskali, našli,

in ne popustili.

Alfred, Lord Tennyson (1809–1892)

Prijetne božične praznike in srečno novo leto 2008
vsem svojim članom in občanom občine Grosuplje,
občine Ivančna Gorica in občine Dobropolje želi

DRUŠTVO DELOVNIH INVALIDOV GROSUPLJE

OBRTNO PODJETJE UNIVERSAL IVANČNA GORICA d.d.

K sodelovanju v naš kolektiv vabimo:

1. STROJNIKA TEŽKE GRADBENE MEHANIZACIJE
2. VOZNIKA – AVTOMEHANIKA

Od kandidatov (m/ž) pričakujemo:

- pod točko 1 izobrazbo gradbene smeri, lahko tudi druge smeri, vendar z opravljenim strokovnim izpitom za strojnika TGM,
- pod točko 2 končano izobrazbo za avtomehanika ali druge ustrezne smeri ter izpit B-, C- in E-kategorije,
- eno leto delovnih izkušenj ter vestnost in zanesljivost.

Kandidatom ponujamo zanimivo delo, varno zaposlitev, dodatno izobraževanje, stimulativno plačilo in prijetno delovno okolje.

Z izbranimi kandidati bomo sklenili pogodbo za določen čas enega leta s poznejšo možnostjo zaposlitve za nedoločen čas.

Vaše pisne ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev ter kratkim življenjepisom in opisom izkušenj pričakujemo do 10. 01. 2008 na naš naslov:

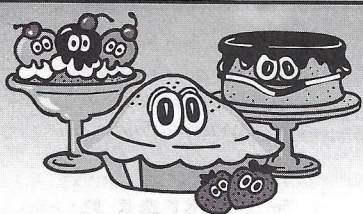
UNIVERSAL, d. d., Ivančna Gorica

Malo Hudo 4a

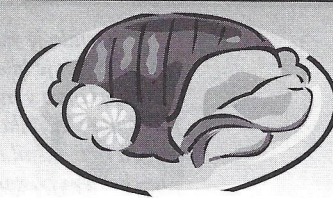
1295 Ivančna Gorica

Za informacije pa nas lahko pokličete na GSM: 041 644 545 ali nam pošljete SMS-sporočilo.

VABIMO VAS, DA SE NAM PRIDRUŽITE!

Gospodinjska stran

SKUPINA KRUH, ŽITA, RIŽ, TESTENINE, KROMPIR

Pšenica je kulturna rastlina, ki zraste do 1,5 metra. Je ena od najstarejših rastlin na svetu, saj so jo pridelovali že Egipčani, izvira pa iz Mezopotamije, od koder se je razširila po svetu. Danes je pšenica pomembnejša surovina v mlinarstvu. Botanično spada v vrsto trav, rod *Triticum*. Poznamo 27 različnih vrst pšenice, gospodarsko pa sta pomembni samo dve vrsti.

Edinstveno lastnost pšenici zagotavlja lepek ali gluten, elastična vlaknasta snov, ki krepki celično strukturo kruha ko testo ob prisotnosti kvasa vzhaja, zadrži pri peki v sebi sproščeni ogljikov dioksid, nastane trdna skorja, ki obdaja mehko sredico.

Prevladujeta dve glavni vrsti pšenice: krušna pšenica (*T. aestivum*) in trda pšenica (*T. durum*). Pšenica durum vsebuje izredno veliko beljakovin in se hitro veže z vodo. Uporabljajo jo predvsem za pšenični zdrob in testenine. Pšenični zdrob je trdni del pšenice in je vmesna stopnja med moko in kašo. Uporabljamo ga za testenine ali v pudingih.

Klasje dozori julija ali avgusta, iz njega pa se izluščijo zrna, ki so v svetovnem merilu eden od največjih prehrabnih virov. Pšenico prištevamo med žita, ki jih s postopki obdelave (mletje) spreminjamo v moko in posledično služi kot sestavina enemu od najpomembnejših prehrabnih proizvodov v Evropi, kruhu.

KRUH

Kruh ima od vseh živil najmočnejši **simbolni pomen** verski, kulturni, tradicionalni. Peka kruha nas že z dišečim vonjem spominja na toplo družinsko ozračje, slovesnost ob praznikih, na pridne roke mame ali babice, ki so ga skrbno zamesile in spekle. Stara, domača kuhinja v vseh predelih Slovenije ponuja pravo bogastvo različnih vrst kruha od vsakdanjih, grobozrnatih, rženih, koruznih, ajdovih, kruh iz različnih mešanic moke, belih pšeničnih pogač in potic. V kruh so zamesili tudi otrobe, kosmiče, suho sadje, orehe, zelišča, dodali pa so tudi mleko, maščobo, krompir in še kaj. Doma pripravljen kruh še danes bolj cenimo kakor kupljen v trgovini.

Kruh spada v skupino živil, ki jih je dobro veliko uživati. Kruh največkrat uporabljamo kot samostojno jed ali kot prilogo k jedem, kjer lahko nadomestimo riž, testenine, krompir...

Vendar pa se iz kruhovih rezin, tudi starimi več dni, lahko naredi zanimive jedi.

Gospodinjsko stran pripravlja: Nataša Erjavec

Jedi iz kruha

Kruhovci ocvrtki z mocarelo

Sestavine: 8 rezin belega kruha, 250 g mocarele, 2 jajci, 3 žlice mleka, sol, poper, drobtine, olje

Priprava: Rezinam kruha odrežemo skorjo. Štiri rezine kruha obložimo z narezano mocarelo. Solimo, popramo in pokrijemo z drugo rezino kruha. Sendviče po diagonalni prerežemo. Jajci stepemo z mlekom, dodamo sol in poper. Sendviče prelijemo z jajčno mešanico, po dveh minutah pa jih obrnemo, da popijejo celotno mešanico. Povaljamo jih v drobtinah. Sendviče na obeh straneh ocvremo v vročem olju. Ko so pečeni, jih polagamo na papirnate brisače, da se nekoliko razmastijo.

PREDJED

Juha iz črnega kruha

JUHA

Star kruh prelijemo z vodo, da je pokrit in pristavimo na ploščo, dodamo malo kumine in počasi kuhamo, da se kruh zmečka. Nato kruh zalijemo, zmečkamo in vrnemo na ploščo. Dodamo košček jušne kocke in dolijemo vodo, da je primerno gosta. Počakamo, da zavre. Med mešanjem prilivamo stepeno jajce, takoj odstavimo in posujemo s sesekljanim peteršiljem. Juha po okusu spominja na prežganko, je bolj zdrava, ker ni narejena iz prežganja.

Meso v kruhu

GLAVNA JED

Sestavine: 15 dag puste skute, 1,5 dl mleka, 1,5 dl olja, sol, poper, 30 dag moke, vrečka pecilnega praška, 2 koromača, 2,5 dl sladke smetane, 15 dag sira, 3 rumenjaki, 50 g svinjske ribice

Priprava: Skuto pomešamo z mlekom, oljem, soljo in poprom. V zmes nato vnetemo moko s pecilnim praškom. Testo oblikujemo v kepo, pokrijemo s folijo in pustimo počivati. Svinjsko ribico pečemo na vročem olju približno šest minut, nato jo vzamemo iz ponve in začnimo. Koromačeve rezine dušimo v maščobi od pečenja. Močno segrejemo sladko smetano, v njej raztopimo 10 dag sira in začnimo. Dodamo dva zmešana rumenjaka. Pečico segrejemo na 180 °C. Dve tretjini testa razvaljamo in ga položimo v plitev pomaščen model za narastke. Meso narežemo na rezine in jih položimo na testo. Okrog testa razdelimo koromač ter prelijemo z omako. Preostalo testo razvaljamo v tri dolge trakove in jih spletemo v kito ter položimo na rob testa ob obodu modela. Testo premažemo z rumenjakom, ki smo ga stopili z žlico vode. Pečemo približno 20 minut.

Rakovi hlebčki

PRILOGA

Sestavine: 15 dag belega kruha, 30 dag rakovega mesa, žlička gorčice v prahu, žlička majoneze, 2 drobni šalotki, jajce, sol, poper

Priprava: S kruhovih rezin odrežemo skorjo, nato kruh narežemo na večje kose, posušimo in grobo naribamo. Rakovo meso speremo z vodo in drobno sesekljamo. Šalotko drobno narežemo. Nato rakovo meso pomešamo z drobtinami, gorčico v prahu, majonezo in narezano šalotko. Primešamo jajce ter solimo in popramo. Iz mase oblikujemo 12 hlebčkov, pokrijemo s folijo in jih damo za eno uro v hladilnik. Hlebčke nato ocvremo na obeh straneh do zlatorjave barve. Preden hlebčke ponudimo, jih pokapamo z limoninim sokom. Zraven tekne opečen toast in sveža solata.

SOLATA

Sestavine: 2 jajci, 2 rdeči papriki, glava cvetače, 4 žlice belega vinskega kisa, čajna žlička gorčice, poper, sladkor, mleti muškatni orešek, 4 jedilne žlice olja, šopek drobnjaka, 3 rezine toasta, jedilna žlica masla, 8 rezin mortadele, manjša glava endivije

Priprava: Cvetačo nekaj časa kuhamo v slani vodi, kis pomešamo z gorčico, soljo, poprom, sladkorjem in muškatnim oreškom; na koncu vmešamo še olje. Trdo kuhana jajca narežemo na kocke, dodamo narezan drobnjak in vmešamo v marinado. Nato vmešamo še ohlajeno cvetačo in narezano papriko. Pustimo približno pol ure, da se sestavine prepoji. Toast narežemo na kocke in jih popražimo na maslu. Solatni krožnik obložimo z endivijo in mortadelo, dodamo solato in potresemo s krušnimi kockami.

Božični kruh

SLADICA

Sestavine: 30 g kvasa, 1,3 dl mleka, 60 g sladkorja, 330 g moke, sol, vaniljev sladkor, klinčki, limonina lupina, 140 g masla, 150 g kandiranega sadja, 20 g ruma, 100 g rozin, 100 g mandljev

Priprava: V posodi pripravimo kvasec iz kvasa, malo mleka in ščepec sladkorja. Po parih minutah kvasec dodamo v posodo k moki, prilijemo še preostalo mleko, dodamo sol, sladkor, vaniljev sladkor, mlete klinčke in limonino lupinico. Iz vseh stvari zgnetemo gladko testo in ga pustimo vzhajati približno eno uro. Nato v testo vnetemo še zmečano maslo. Kandirano sadje dve uri namakamo v rumu. Testu dodamo še rozine, kandirano sadje in nasekljane mandlje. Dobro pregnetemo in pustimo vzhajati še kakšno pol ure. Ozek pekač namastimo in vanj stresemo testo. Pustimo ga še nekaj časa, da vzhaja. Božični kruh nato pečemo 45 minut pri 200 °C. Ko je kruh pečen, ga premažemo s stopljenim maslom in posujemo s sladkorjem v prahu.

Sonce za goro zahaja,
dan nagiba se v noč.
Moja duša pa odhaja,
morda se srečamo nekoč.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mami, žene, tašče,
babice in prababice

ALOJZIJE BREGAR, roj. Trnovšek
(28.5.1927–30.10.2007)
z Brega pri Dobu 5

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, darove za cerkev in svete maše ter vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Posebna zahvala g. župniku Jožetu Grebencu in g. Jožetu Koželju za lepo opravljeno pogrebno mašo ter pogrebne- mu zavodu Perpar, pevskega zboru iz Šentvida in vsemu osebju Doma starejših občanov Tisje v Črnem Potoku.

Žalujemo vsi njeni

Glej, zemlja si je vzela, kar je njeno.
A kar ni njeno, nam ne more vzeti.
In to, kar je neskončno dragoceno,
je večno in nikdar ne more umreti.
Svetlana Makarovič

ZAHVALA

V 78. letu starosti je Bog poklical k sebi

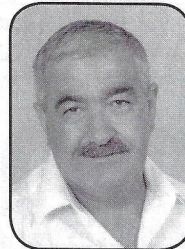
JOŽETA JAVORNIKA
iz Višnje Gore

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom in krajanom Baronovega naselja, prijateljem, znancem za podporo, izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, svete maše, molitve in darove za cerkev. Hvala vsem, ki ste ga spremili na zadnji poti.

Zahvaljujemo se gospodu župniku Boštjanu, gospodu Stanku, patru Avguštinu in cerkvenemu pevskega zboru za lep obred. Hvaležni smo gospodu Pavlu za poslovilne besede.

Hvala vsem in vsakemu posebej, ki ste ga spoštovali, imeli radi in ga boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njegovi

Lučko prižigam
sredi belega dne,
tebi Lojze v tvoje zlato srce,
saj pridne bile so tvoje roke.

Če bi koga solza obudila,
ne bi tebe črna zemlja krila.

Prehitro zapustil si ati svojo družino,
ki milo te kliče pred tvojo gomilo.

V SPOMIN

ALOJZ PATE
Šentvid pri Stični

Novembra je minilo eno leto, ko nas je nenadoma zapustil naš dobri mož, ati in dedi.

Zato se vsem sorodnikom, znancem, prijateljem zahvaljujemo, ker obiskujete njegov prerani grob in prižigate sveče.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujemo njegovi domači

ZAHVALA

Po svodu nebesnih cest in naših sanj je od nas nenadoma in brez zadnjega slovesa odšla naša draga hčerka, sestra, sestrična, nečakinja, sošolka, prijateljica in meščanka

ANKA PERKO
iz Višnje Gore.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, prijateljem, sosedom, vaščanom, lovcem LD Višnja Gora, Ankinim sošolkam in g. Pavlu Grozniku za čudovita govora, župniku g. Boštjanu Modicu za lepo opravljen cerkveni pogreb, pevce za zapete pesmi, pogrebne mu zavodu Perpar in nenazadnje vsem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani, nas tolažili, darovali cvetje, sveče in svete maše.

Hvala vsem, ki ste naš dragulj v tako velikem številu tako veličastno pospremili v njen novi dom.

Njeni najdražji

V spomin moji sestrici Anki

V življenju zdaj svojem
ne najdem nič več,
ne tolažbe ne sreče,

mi kruta usoda je dala le srca je ječe.

Ostal sem zdaj sam, tako tih in neznan, žalost postala je
moj najboljši prijatelj.

Nikoli ne bom več videl, vzleteti več ptice nobene, zakaj
sestrica draga, odšla si tako tiho od mene?

Niso zbudile te solze, ne moji spomini, zdaj puščam te samo
v tej temni globini!

Sam zdaj stopam,
po tvojih zasneženih vrtovih,

kako lep je ta kraj,

kot da je svet,

zakaj sem, usoda, ostal

vse življenje od tebe preklet?

Sam zdaj zrem

onkraj vseh naših brezen

in strašnih globeli,

njim zadnji krik duše svoje smo dali,

in tam onemeli.

(brat Boštjan Perko)

REMINISCENCA MINLJIVOSTI

Ob beli in prašni državni cesti, ki pelje od Novega mesta proti Ljubljani, je svoj čas stala domačija Andrejkatovih. Hiša z vsem gospodarskim poslopjem je ždela na prisojni strani tik ob cesti pod hribom in naseljem, ki so ga naši predniki pred nevelikoliki časa že poimenovali z lepim in optimističnim imenom Dobrava. Hiša je bila stara, s prijaznimi šopi na opečnati strehi, ki so dajali videz, kot da je hiša pokrita s toplo kapo. In res je bila človeško topla. Najbolj mi je ostala v spominu prostrana veža s kamnitimi tlemi, iz katere so proti severni strani vodila velika vrata v shrambo, imenovano kevder. Tudi ta prostor je bil obsežen in tla so bila tu ilovnata, kar je dajalo prostoru skupaj z dišečimi jabolki na polkah in velikim sodom dišečega rdečega vina prav poseben vonj, ki ga nosim v sebi še danes po več kot šestdesetih letih. Prostor je bil poln še drugih dobrot in shranjene zimske hrane in vedno je bil skrbno pospravljen in urejen. Na ilovnatih tleh ni bilo niti prahu niti najmanjše smeti, čeprav takrat niti približno še niso poznali električnih sesalcev.

Okrog tudi sicer prostorne hiše je bilo lepo dvorišče z mogočno lipo tik ob prašni cesti, sadovnjak s številnimi lepo urejenimi drevesi jabolk, hrušk, češpelj in češenj. Na zgornji strani sadovnjaka je bil velik čebelnjak, okrog katerega je poleti vrvelo brez števila čebel, katerih smo se otroci, ki smo radi nabirali sadje, prav posebno bali. Na južni strani hiše tik ob cesti in ob steni velikega govejega hleva nekoliko odmaknjeno od ceste so rasle mogočne trte, ki so bile speljane po vsej površini zgradbe. Ob cesti so bili veliki listi trte popolnoma beli od prahu s ceste, v jeseni pa so se pod mogočnimi listi skrivale velike temnomodre grozde sladkih in dišečih jagod. Še posebno otroško veselje je bilo, ko se je točil med. Takrat sta prostrana veža in sosednji kevder dišala po medu in otroci smo imeli vse lepljive roke in usta od žvečenja koščkov satovja s sladko vsebino.

Nad celotno domačijo je spomladi in poleti sijalo sonce. Na njivah okrog domačije je valovilo žito v toplem vetru ali so se zelenile druge prtilehne kulture okopavin, kot so krompir, korenje, pesa, repa, zelje in podobni pridelki. Spominjam pa se, da so v še tako sončnem vremenu nad domačijo miselno legli temni zimski oblaki vselej, kadar so se pojavili geometri, ki so trasirali in merili okolico za novo cesto. Prihodnost je neusmiljeno temno visela nad to domačijo, polno veselja in življenjske radosti.

Prišel je čas, ko so napovedi in namere začele postajati resničnost. Danes na tem mestu ni ničesar več, ni lepo urejenega kevdra, ni prostrane veže s kamnitimi tlemi, ni sadovnjaka, ni čebelnjaka; ob cesti stoji le še mogočna lipa, ki označuje, kje je nekdanja stala ta topla domačija.

Še pred nedavnim sem pisal o trdoživosti domačin in vztrajanju skozi stoletja, danes pa moram priznati, da tudi domačije umirajo. Po široki avtocesti, ki je speljana čez nekdanji čebelnjak, sadovnjak in samo hišo, se dan in noč podi brezdušna pločevina. Brezdušna je tudi zato, ker s prinašanjem napredka širši družbi prinaša tudi veliko in vse preveč gorja. Vse prepo-gosto ob naših cestah gorijo sveče, vse bolj nadležen je hrup, ki ne preneha niti za trenutek, noč in dan, in vse bolj smrdeč je zrak, v katerem je včasih dišalo po zemlji, jabolkih, grozdu in medu. Ob avtocestah se vse bolj uveljavlja vizija, ki jo je imel pesnik, ko je zložil pesem: »Šel je popotnik skozi atomski vek ...«

Valentin Skubic

Zavod za prostorsko, komunalno
in stanovanjsko urejanje
Grosuplje d.o.o.

⇒ PRI GRADNJI VAŠEGA NOVEGA
ALI REKONSTRUKCIJI OBSTOJEČEGA
OBJEKTA VAM NUDIMO:

- izdelavo »urbanističnega dela« posebnega dela projekta (lokacijska dokumentacija po starih predpisih)
- izdelavo projektne dokumentacije za vse vrste objektov
- pridobitev gradbenega dovoljenja
- izdelavo geodetskega posnetka in parcelacijo zemljišča

⇒ ČE PA STE ETAŽNI LASTNIK V
VEČSTANOVANJSKI HIŠI NAS
LAHKO NAJAMETE:

- za upravnika vaše hiše
- za vpis etažne lastnine

Najdete nas
na Taborski cesti 3 v Grosuplju
in po telefonu
01 7810-320 ali 01 7810-329 ali 7810-333

Imate od sonca in vetra utrujeno kožo?
Obiščite nas, zmanjšali bomo negativne
posledice poletja in poskrbeli za sijočo
in zdravo kožo v prihajajočih prazničnih
dneh.

Srečno 2008!

Uporabljamo vrhunsko kozmetiko
MATIS in DERMALOGICA.

Uspešno zmanjšujemo in odpravljamo
celulit in odvečne kilograme.

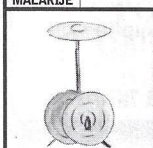
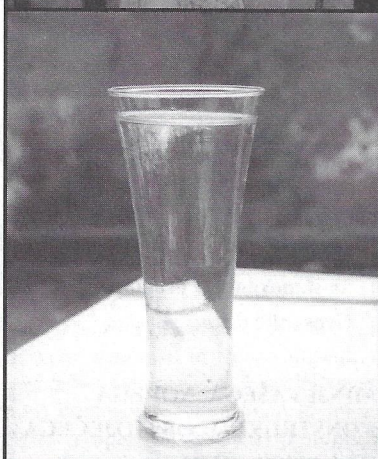
Izvajamo še pedikuro, manikuro
in depilacije.

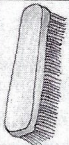
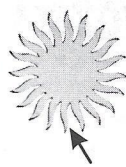
Fizioterapija na koncesijo
ali samoplačniško.

FizioFit center Mediko

Fizioterapija, kozmetika in pedikura
Dedni dol 33, 1294 Višnja Gora
tel. 01 78 84631, 78 03 069
www.mediko.si, www.tico.si/mediko,
mediko@siol.net

KLASJEV KRATKOČASNIK

	RUDNINA KROMOV ŽELE-ZOVEC	UPORAB-LJANJE	PO NJEM VOZITA VLAK IN TRAMVAJ	PEVKA HORVAT	GOZDNA ZDRAVILNA RASTLINA Z VNJEM PO ČESNU	1. VELIKI DUHOVNIK IZRAELA, MOJZEŠOV BRAT	
SL. MLADIN, PESNICA (META) DISHAR-MONLIJA							VANJ SE SPREMENI VODA, KO SE OHLADI POD NIČLO
			UMETNA VODNA POT ZDRAVNIK ZA DUŠEV. BOLEZNI				
ZIVALI, KI GA LAJAJO, KO GRE KARAVANA NAPREJ		PLEMIŠKI DEČEK V DVORNI SLUŽBI ČRKA S				DO, 7, MI PREDPONA ZA DESETINO ENOTE	
AMERIŠKI IGRALEC (WARREN)			NAŠ RADIJSKI NAPOVE-DOVALEC (IGOR)	STARI OČE TERORIST. SKUPINA, KI JE UBIJALA CLANE OF			GRAFIČNO OBLIKO-VANJE MATEVŽ BOKALIČ
LADKO KOROŠEC		SORTA FIZOLA MILO, LJUBKO (V GLASBI)					MINERAL OPEKASTO RDEČE BARVE, CINABARIT
ORGAN, KI GA RADI VTIKAMO V TUJE ZADEVE		ENOTA ZA FREKVENCO EL. TOKA AVTOMOB. GUMA					PUSČAVA NA SEVERU ČILA (NAŠA PISAVA)
POSODA ZA BLAGOSL. VODO SL. PISAT. (SAŠA)							
						IVAN TAVČAR PRIPADNIK IBOJSKIH LJUDSTEV	
	ŽIVINO-ZDRAVSTVO TEŽA OVJNINE BLAGA						
TELEVI-ZIJA (IZ KRATICE) POTREBA, SILA				USLOČEN STROP NAJVEČJI DEL VELIKE BRITANIJE			
		MRAČNOST PEVKA CIGANSKE GLASBE REDŽEPOVA					
SESTAVINA URINA, SECNINA (ORIG.)			ZAKUP KONICA NA PLEČNICI PRI PSIH IN GOVEDU				
VELIK MORSKI RAK					DOBA, EPOHA ZAGNA-NOST ZA DELO		
JUNAK IZ ENEIDE							
	MODREC ZA NJIM VEDNO POSIJE SONCE						SLABŠALNI IZRAZ ZA DUHOVNIKA
TRIZLOŽNA STOPICA						ITAL DRAMATIK (DARIO) VRŠILEC DOLŽNOSTI	ŽUZELKA, V KATERE GNEZDO NE GRE DREZATI
ZGOLJ							
							
	ŽALEC ? PETROVČE Savinja	VLAČUGA, ČAPAJDRA					

LAHKA KRIŽANKA

T				O
		N		
	L			R
E				
			N	
		N		
	K	I	L	

Iz nje bomo izvedeli, kateri moške bodo v prihajajočem času imeli oblast v deželi. Reševalcem se bo odgovor izpisal v osečenem navpičnem stolpcu. V pomoč pri reševanju bo tudi pesniški dodatek.

PESNIŠKI DODATEK

(za lažje iskanje gesla)

Ko sonce se niža,
ko krajša se dan,
se belo pregrne
hrib in ravan.

Otroci hitijo ven na poljé,
kepe valijo, jih skupaj zložé.
Iz tega nastane postavni junak,
ki imenuje se belik.

Vodoravno: 1. tesarski pripomoček, 2. del hiše, 3. obrtnik, ki dela s pločvino, 4. posledica mase, 5. vrsta sladkovodne ribe, 6. podlaga, izhodišče, 7. slaboten, šibak

Smešnice

V velikem bloku sta živela dva Simona in oba sta se pisala Novak. Imenska enakost je kajpak večkrat povzročila težave s pošto.

Pa se je primerilo, da je eden od Novakov odšel na delo v Kuvajt, drugi pa je kmalu za tem umrl. Čez nekaj časa je žalujoča Novakova vdova dobila pismo. Ko ga je prebrala, je bila zaprepadena. V njem je namreč pisalo: »Draga žena, prišel sem na cilj. Tu je peklenško vroče.«

Nečak: »Teta Cvetka, kako da nimaš otrok?«
Teta: »Štorklja mi ni nobenega prinesla!«
Nečak: »Zakaj pa nisi poskusila s kako drugo štorkljo?«

Dva fakirja se srečata na ulici. Prvi pravi: »Jutri imam zobozdravnika; izdr! mi bo zob.«

»Joj, to bo užitek,« meni drugi, »kar zavidam ti.«

Na ločitveni razpravi vpraša sodnik ženo, ki je zahtevala ločitev: »Kdaj pa se je pravzaprav vse skupaj začelo razdirati?« »Že takoj po poroki. Mož je hotel biti na vsak način na poročni fotografiji!«

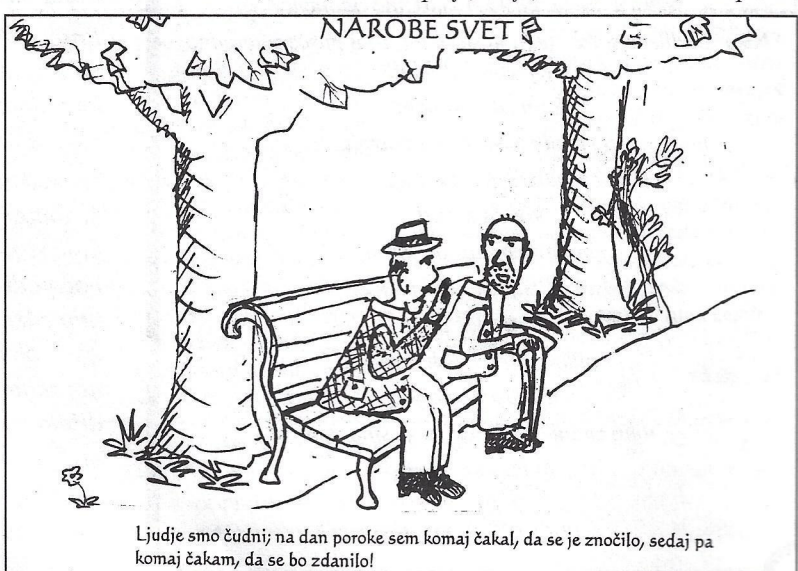
Mož pride k slikarju in mu naroči: »Prosim, naslikajte mi Adama in Evo v raju. »Kdaj? Pred grehom ali po njem,« hoče vedeti slikar. »Ne eno, ne drugo; naslikajte mi ju med grehom,« odvrne naročnik.

Mož: »Draga, vsak dan te bolj ljubim!«
Žena: »Kaj mi pomaga, ko pa se dnevi
kraišajo!«

UGANKE – MISELNE ZANKE

1. Katera vrata nikoli ne škripljejo?
 2. Kdo lastno hišo razkriva?
 3. Morje rumeno valovi, valovi,
a ribice notri nobene ni?
 4. Grize in grize, čeprav nima zob?
- Katera vdova žaluje do konca življenja?
6. Peče, pa ni vroče?

ODGOVORI: 1. nebeška, 2. krt, 3. žitno polje, 4. rja, 5. črna vdova, 6. kopriva

LITERARNI DROBEC

(kako dobro poznamo domača dela)

Drobtinica je bila izluščena iz Levstikove pripovedi o Martinu Krpanu. Glasila se je takole: »**Bilo je ravno na svetega Erazma dan**«. Opredeljuje čas Krpanovega dvo-boja z Brdavsom na cesarskem Dunaju.

Kaj pa za naprej?

»Široko ôri se naš glas
v poslednjo tja slovensko vas!«

Zdaj nemara že vemo, kaj nam je storiti: spomnili se bomo ime avtorja, naslov dela in dogodka, ki ga delo opisuje. Ne bo težko, kajne, da ne.

FOTOREBUS

V novembrski številki našega časnika nam je s podobe sijala »bleda luna, luna mila in okrogla luna sploh«. To romantično, nekdamj tudi poduhovljeno, nebesno telo je že od davnine izzivalo človeka, da je utrinjal iskrive misli: Ta je pa za luno, Luna ga nosi, Luna sanjava, Mesec se vrti brez kolesce, Luna sijje, kladvo bije (saj veste čigavo je to!), Po nebu ščip plava, Ima obraz ko luna, Luna velika se obzorja dotika, Glejte dekleta, luna je velika kot reta, Skriva se kot mesec za oblaki, Sveti Miklavž hodi v luninem svitu, Mesec sveti pozimi in poleti. Je zijalasta kot luna. Ta bi še mesec zapil, če bi ga mogel ... No, vi dodajte še kaj svojega, pa bo zapis popoln.

Kaj pa bi lahko rekli o tem, kar kaže današnja podoba? Marsikaj bi se dalo. kajne!

Siva stran

»NAŠI« VLADARJI

CESAR FRANC JOŽEF I. HABSBUŠKI (DRUGIČ)

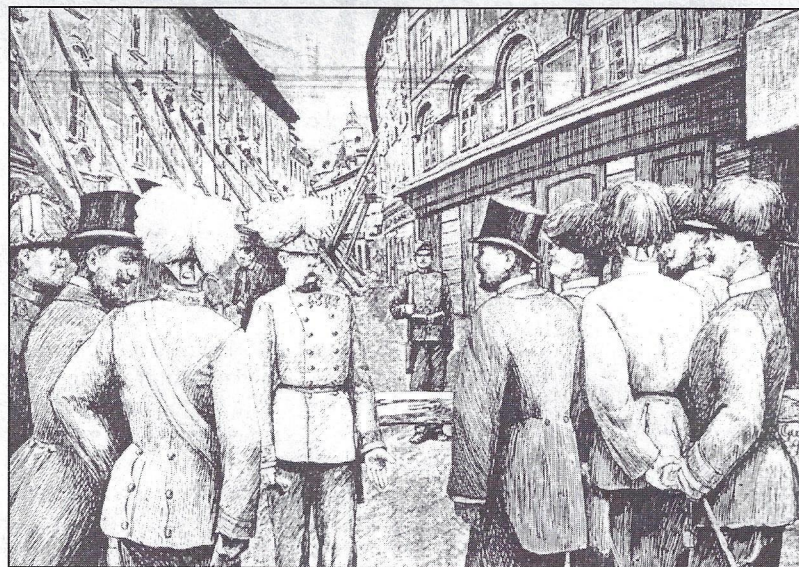
Cesar Franc Jožef na lovu v alpskem sredogorju

O vladarju, ki je med vsemi monarhi najdlje vladal našim krajem, smo zadnjič zvedeli nekaj osnovnih podatkov iz njegovega življenja in življenja njegove družine. Tokrat bi se na kratko ustavili pri njegovih vladarskih in osebnih preizkušnjah.

Njegovo vladarsko ero lahko v grobem razdelimo v tri obdobja: nemirna leta od pomladi narodov, 1848, do leta 1870, ko so se končale vojne na Laškem in v Nemčiji; obdobje relativnega miru in blagostanja, ki je trajalo nekako do prehoda iz 19. v 20. stoletje; in čas propadanja starodavne Habsburške monarhije pred 1. svetovno vojno in med njo.

Prvo obdobje njegove vladavine je čas številnih vojn na Ogrskem in Laškem ter na meji s Prusijo. Vsi ti spopadi so se končali bolj ali manj neugodno za avstrijsko cesarstvo. Italijani so pri zaokroževanju svojega nacionalnega ozemlja Avstriji iztrgali Lombardijo in Benečijo, Prusi so z zmagami nad Avstrijo postopoma prevzeli vodilno vlogo med nemškimi deželami, Madžari (tedaj so jim rekli Ogrji) pa so z upori izsilili avtonomijo v okviru Habsburške monarhije. Po uvedbi tako imenovanega dualizma, leta 1868, se je država imenovala Avstro-Ogrska. Obe sestavini države je povezoval Franc Jožef, ki je bil poslej

avstrijski cesar in ogrski kralj. Kot nadomestilo za izgubljeno ozemlje je Avstro-Ogrska leta 1878 zasedla nemirno Bosno, ki so jo Turki zapustili pod pritiskom velesil, zlasti Nemčije. To pa je bila usodna napaka, ki je skupaj z drugimi okoliščinami pripeljala do 1. svetovne vojne in

Ni znano, da bi cesar Franc Jožef kdaj obiskal ozemlje naše občine, se je pa večkrat mudil na Slovenskem, na primer ob začetku gradnje pomembnih objektov. Tedaj sta s cesarico s srebrnim kladivcem trikrat udarila po temeljnem kamnu. Podoba prikazuje cesarja na starem trgu v Ljubljani leta 1895, ko je našo prestolnico prizadejal hud potres.

do razpada starodavne Habsburške monarhije. Sredi vojne vihere, leta 1916, je cesar Franc Jožef I. umrl.

Ne samo v državniškem, tudi v družinskem življenju je »naš presvitli« prestajal hude preizkušnje: leta 1857 mu je umrla prorojenka, princesa Zofija, leta 1867 so v Mehiki ustrelili njegovega brata, mehiškega cesarja Maksimilijana I., leta 1889 je naredil samomor edini sin in prestolonaslednik Rudolf, leta 1898 pa so mu anarhisti umorili ženo, cesarico Elizabeto. Ko je izvedel za njeno smrt, je popolnoma strtl dejal: »Ljubi bog, nič mi ni prizaneseno.« Potem je odšel v dvorno kapelo in se za dolgo časa zatopil v molitev in premišljevanje. Bil je namreč globoko veren človek. Ko so na Slovenskem gradili nov božji hram, je pogosto ustregel prošnji in poslal primeren prispevek. Tako je za novo cerkev v Škocjanu pri Turjaku, ki je ravno to leto obhajala stoletnico, prispeval 200 srebrnih kron. Nad vse radodaren je bil tudi pri elementarnih nesrečah, ob katerih je vedno prispeval iz svojega žepa in se hkrati zavzel za primerno državno pomoč. Zato je bil pri preprostih ljudeh na splošno zelo priljubljen vladar. To ne povzemam samo iz tedanjih letopisov, temveč tudi iz pripovedi sodobnikov, s katerimi sem se pogovarjal v mladih letih. Dandanes v naši občini živi le še peščica ljudi, ki so bili rojeni pod cesarjem Francem Jožefom I.

Beseda o besedi

»NA TO SE POŽVIŽGAM«

Zagotovo ga ni med nami, ki še ni izrekel tega stavka. Marsikdo pa ob tem ni pomislil, kje ima besedna kompozicija, zapisana v naslovu, svoje izhodišče. Skušajmo ga odkriti.

Izhodišči sta dve, če jih ni še več. Poglejmo prvo.

Najbrž se je sleherni izmed nas kdaj zalotil pri pritajenem požvižgavanju ali pa je to opazil pri drugih. To se je največkrat zgodilo, ko smo doživeli kakšno težavo, zadrego in sploh neprijetnost, ki jo sami sebi in pred drugimi nismo hoteli priznati. Žvižganje je potemtakem nekakšen obrambni mehanizem, ki nas vsaj delno obvaruje pred neprijetnim razpoloženjem. Z njim hočemo pokazati, kako malo nam je mar to, kar se nam je zgodilo ali kar nam očitajo. To počenjamo kajpak nezavedno. Kdor pa hoče omenjeno omalovaževanje in nestrinjanje posebej poudariti, bo na glas povedal, da se na vse to »požvižga«.

Drugo izhodišče je krepkejšo, rekli bi radikalnejše.

Še pred pol stoletja so imele naše družine veliko otrok. Ker so bili starši na delu, so na otroke pazili stari starši, babice in dedki. Kadar je kateri od otrok pomočil posteljo ali hlače, so mu stari očitajoče dejali: »Ha, danes si se pa kar v posteljo (ali v hlače) požvižgal!« Iz tega in podobnih primerov lahko povzamemo, da so nekdanji ljudje z izrazom »žvižganje« v prispodobni označevali tudi uriniranje; seveda poznamo za to početje tudi manj spodobne izraze, saj jih poznate. Če bi se hoteli izraziti brez prispodob, to je brez olepševanja, bi rekli: »Jaz se na vse to poš....m.« ali celo podelam, to se pravi poš....m. Mnogi starejši se bodo prav gotovo spomnili uporabe teh izrazov v opisanem pomenu.

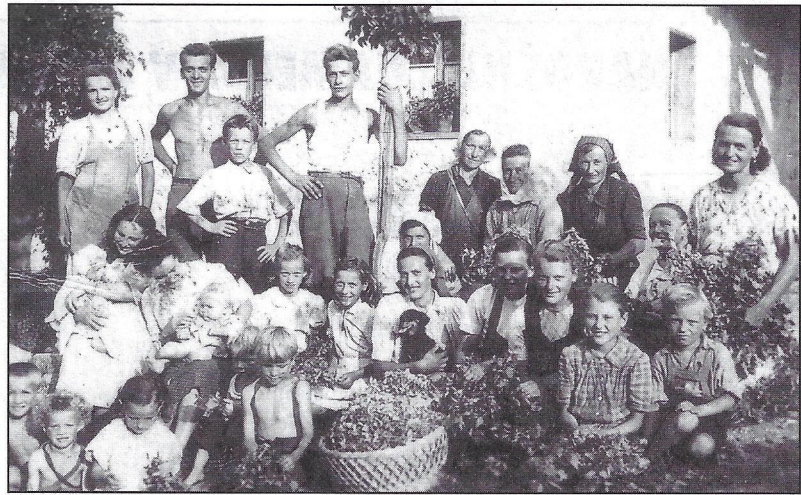
Zdaj moram končati, da mi ne bi kdo očital dolgovčnosti in dejal, da se na moje pisanje požvižga tako ali drugače. V tem primeru predlagam naslednji melodiji: »Lisička je pa huda zver« in »Izidor ovčice pase«, ali pa kakšno drugo, samo da je lepa.

L S

»Še prej, v starih časih«

MALO GLOBOKO PRI ZAGRADCU

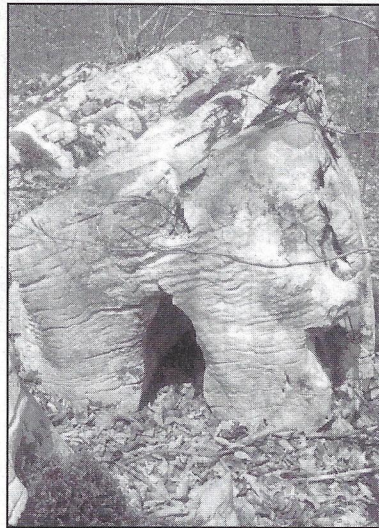
Pred kakega pol stoletja je začel neustavljivo izginjati stari svet vasi z vsem, kar ga je gradilo. Med značilne sestavine tega časa je bilo tudi prijateljsko druženje vaščanov ob žetvi, mlačvi, metvi prosa, trenju lanu, ličkanju koruze, trgatvi, rezanju zobotrebcev in številnih drugih priložnostih. Na Malem Globokem pri Zagradcu so se zbirali celo pri skupinskem trganju lipovega cvetja. Dogodek je ovekovečen na pričujoči fotografiji, nastali ravno pred pol stoletja. Iz obrazov na podobi vije zadovoljstvo vseh generacij vaščanov. Čeprav je tiste čase — v primerjavi z današnjim blagostanjem, temelječim na nebrzdanem uničevanju narave — vsega primanjkovalo, so ljudje imeli nekaj neprecenljivga: prijateljstvo, medsebojno pomoč in skupno doživljanje veselih in neveselih trenutkov, ki jih je prinašal vsakdan.

Dandanes je vse drugače. Sodobna civilizacija je temeljito opravila z vsem, kar je življenju iz polpreteklega časa dalo smisel in lepoto. Nadomestila jih je s težnjami, ki so naši tradiciji tuje, lahko bi rekli celo sovražne in uničujoče. Morda bi se vendarle dalo nekaj od stare vaške romantike in prijateljskega sožitja spet vpeljati v naš vsakdan. Ponekod se trudijo in so uspešni. Dajmo še mi; vsak nekaj in s skupnimi močmi. Ni vrag, da se ne bi kaj premaknilo na bolje.

L S

NARAVA USTVARJA TUDI V KAMNU

Na podobi predstavljeno kamnito stvaritev narave sem fotografiral v gozdu, nekaj kilometrov jugozahodno od Ambrusa. Skala ima razsežnost dobrega metra v vseh smereh in me spominja na sveetišče, nekakšno kapelico. Vsi, ki ste hodili ondi in ki vas zanimajo skrivnosti narave, ste jo zagotovo opazili, če ne, pa ob prvi priložnosti izostrite pogled in potežite radovednost. Meni se tvorba zdi sila zanimiva.

L S

IZ ZAKLADNICE NAŠIH DOMOV

No, pa smo tam; pred božičem namreč, ko se urednik narodopisnega kotička odpravi k najzvestejšim sodelavcem in jim prinese simbolične nagrade za vzorno sodelovanje pri prepoznavanju in poimenovanju naše etnološke dediščine. Če bog dá, se vidimo v nedeljo pred praznikom, ali pa en teden pred tem, odvisno od vremenskih razmer. Dotlej pa le še pišite, če imate še kaj ostankov iz prejšnjih mesecev. Tudi današnja podoba je še za obdelavo. Predmet nam je predstavil Jože Virant, Martinekov iz Kriške vasi. Hvala Jože!

L S

"SEVERNA" STRAN

* ZA DOBRO VOLJO *

KAKO SI JE FRONC DANKO PRISLUŽIL

Bajtar Fronc je bil žejen, pa je stopil v gostilno na polič vina. Oštir je prav ta dan zaklal svinjo in napravil štiri škafe krvavic in mesenic.

»Daj, kupi kakšno klobaso za tvojo Katro, da te bo rada imela; saj veš, kako se ženskam dobro zdi, če se jih kdaj spomniš,« je dejal gospodar. Fronc je nekaj časa mencial, nato pa stopil k škafu in si izbral lepo mesenico. Oštir mu je klobaso zavil in jo položil na mizo. Medtem so sejmarji prignali pred gostilno nekaj konj in Fronc jih je šel gledat.

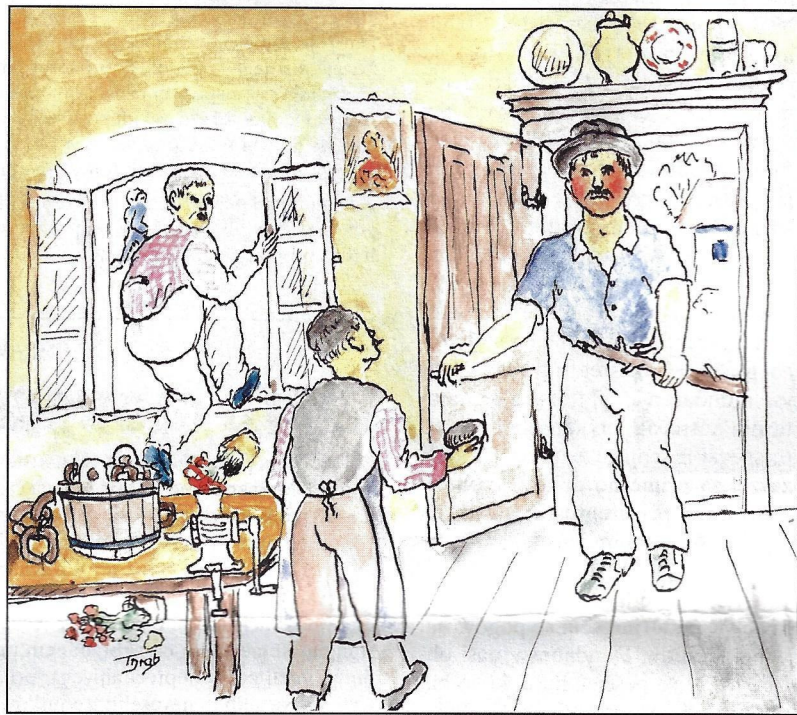
V gostilni je bilo tedaj nekaj vaških burkežev, ki so radi ponagajali. Eden je skril zavitek s klobaso, drugi pa je s kavlja snel svinjsko materico, jo zavil v papir in položil na mizo.

Ko si je Fronc napasel oči, se je vrnil v izbo, pograbil zavitek in navdušen odšel domov k ženi. Toda namesto pohvale je v kuhinji nastal vrišč, da bi se ga še zlodej ustrašil. »Se boš iz mene norca delal, kaj! Kar sam požri to kurbarijo,« je vpila Katra in mu zagnala svinjsko rodilo v brk. Fronc je najprej osuplo gledal, nato pa poiskal grčavo poleno in hajd v gostilno. Burkeži so urno vrnili zavitek na mizo in jo popihali skozi okno, oštir pa je ostal sam pred razjarjenim gostom: »Fronc, sam si

kriv. V naglici si pograbil napačen zavitek,« se je nebogljeno branil in se tresel ko šiba na vodi, kajti Fronc je bil nagle jeze in močan ko medved. Tedaj se je gostilničarju utrnila odrešilna misel: pograbil je največjo krvavico danko, jo zavil in dodal še steklenico vina: »Na, k mesenici dodam še tole, pa se s Katro dobro

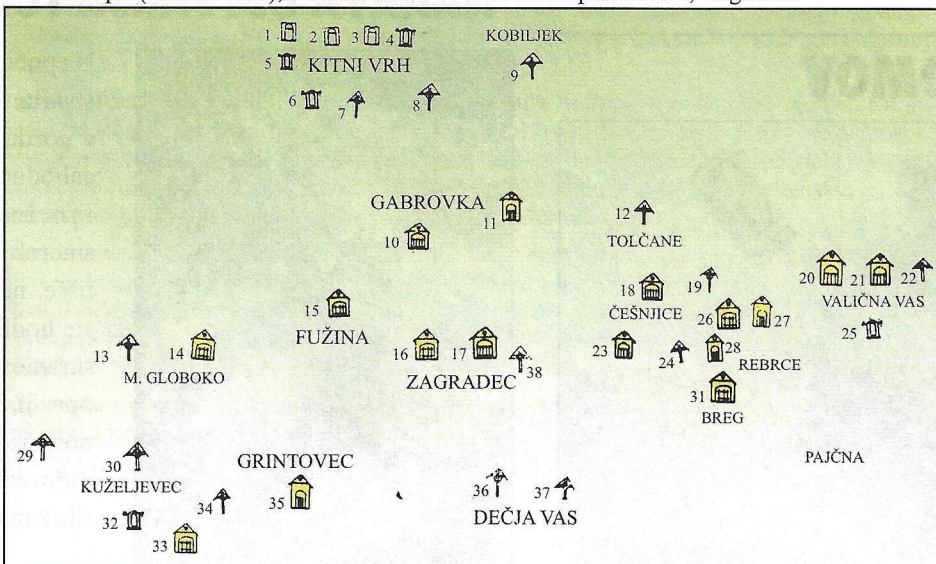
imejta!« Froncu so se pocedile sline, zato je počasi spustil dvignjeno poleno, vzel robo in odkorakal domov. Ko je ženi razložil »pomoto«, sta se spravila in pri priči se je začela péka. Tisti dan sta se mastila kot že dolgo ne.

L S

NABOŽNA ZNAMENJA V ŽUPNIJI ZAGRADEC (STANJE NA PREHODU IZ 20. V 21. STOLETJE)

1. Jugova freska, Kitni Vrh	22. Škacetov križ, Valična vas
2. Jugova freska, Kitni Vrh	23. Kotnikova kapelica, Češnjice
3. Jugova freska, Kitni Vrh	24. Mustarjev križ, Češnjice
4. Več zidnih kapelic (trončkov) Kitni Vrh	25. Kovačev tronček, Valična vas
7. Vaški križ, Kitni Vrh	26. Mihatova kapelica, Češnjice
8. Križ na polju, Kitni Vrh	27. Metelkova kapelica, Češnjice
9. Vaški križ, Kobiljek, K. Vrh	28. Mavrova (Veronikina) kapelica, Češnjice
10. Antončeva kapelica, Gabrovka	29. Henrikov križ, Kuželjevec
11. Cuzljeva kapelica, Gabrovka	30. Pil pri cerkvi, Kuželjevec
12. Grmov pil, Tolčane	31. Rebrska kapelica, Vel. Rebrce
13. Zaletelov pil, Malo Globoko	32. Henrikov tronček, Kuželjevec
14. Skupkova kapelica, Malo Globoko	33. Kapelica v Kling. kancu, Kuželjevec
15. Vaška kapelica, Fužine, Zagradec	34. Joškov pil, Kuželjevec
16. Malnarjeva kapelica, Zagradec	35. Martinkova kapelica, Grintovec
17. Martinova kapelica, Zagradec	36. Pajkov pilček, Dečja vas
18. Peckotova kapelica, Češnjice	37. Brnadov pilček, Dečja vas
19. Mekarjev pil, Češnjice	38. Pokopališki križ, Zagradec
20. Vaška kapelica, Valična vas	
21. Vaški pil (»kužno zn.«), Valična vas	

CXIII: REKORD: KURJAVE ZA VSO EVROPSKO UNIJO

Naši slavni rekordi so segli že v veliko vasi, v Velike Pece pa še ne. Tokrat se bo med naselbinske imetnike rekordov vpisalo tudi to selišče. Tam namreč živi nadvse marljiva gospodinja Francka Jamnik. Francka dela marsikaj okoli svojega doma, najuspešnejša pa je pri izdelovanju butar. Za njeno veliko kurilno zalogo sem zvedel po prijateljskih zvezah (brez teh tudi pri Klasju ne gre) in smo šli s komisijo na teren. Tam smo kar ostrmeli od presenečenja, toliko butar je bilo zloženih pod kozolcem in okoli njega. Z inventurno natančnostjo smo dognali, da je v njeni »kolekciji« najmanj 600 butar. Francka jih dela na okoliških posekah, kamor jo povabijo prijazni sosedje. V butare poveže predvsem leskov, gabrov in hrastov les. Kadar ni preveč hladno, dá v peč eno butaro, ob hujši ohladitvi pa zbaše vanjo dve ali tri. Našo najnovejšo rekorderko pozimi potemtakem ne zebe. Če se bo kdo v zimskih dneh mudil v Velikih Pecah in ga bo zeblo, se lahko mirne duše pride pogret k njeni topli peči. Gostoljubna Francka ga zagotovo ne bi nagnala. Trikrat hura za tako imeniten rekord.

L S

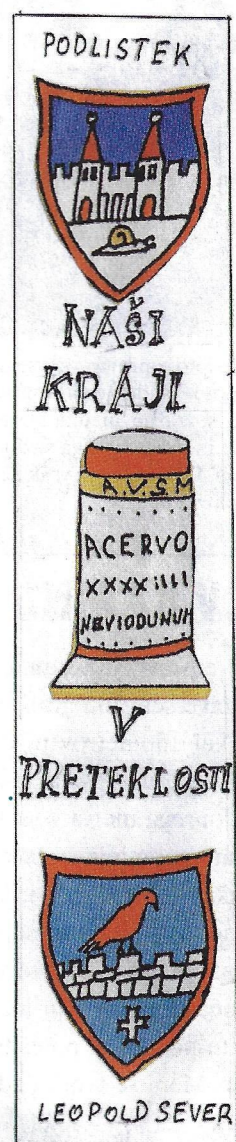
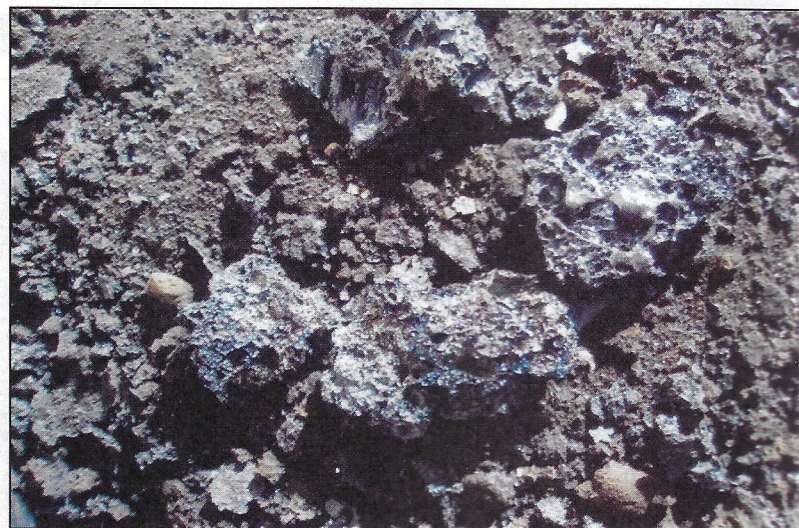
Rekorderka Francka se zadovoljno smeji. Kdo se pa ne bi ob tolikšni zalogi kurjave.

ČUDEŽNI OGLJIK

Ves snovni del narave sestavljajo atomi in njihovi skupki, molekule in kristali. Atomi pripadajo stotim kemijskim prvinam, med katerimi je ogljik v pestrosti pojavljanja najbolj nenavaden. Če se ogljikovi atomi s pomočjo elektronov med seboj povežejo z zelo močnimi vezmi, nastane najtrša in najdragocenejša snov na svetu – **diamant**. Če pa se ogljikovi atomi med seboj družijo s šibkejšimi vezmi, nastanejo manj ugledne snovne strukture, na primer saje. Vendar saje ne morejo povsem skriti vsečnega sorodstva z diamanti, ker ob ugodnih svetlobnih razmerah tudi same lepo sijajo, včasih tudi v več barvah, kot diamanti. Ondam sem nekaj drobcev sijočih saj povečal in fotografiral. **Ovekovече-ne »diamante« spoštljivo poklanjam vsem bralkam in bralcem Severne strani kot božično in novoletno darilo.**

Moja želja je, da bi v novem letu 2008 vsi diamantno sijali od zdravja in zadovoljstva.

Leopold Sever

JANUAR	FEBRUAR	MAREC
1 T Novo leto	1 P Ignac	1 S Albin
2 S Makarij	2 S Marija	2 N Janja
3 Č Genovefa	3 N Blaž	3 P Marín
4 P Angela	4 P Andrej	4 T Kazimir
5 S Simon	5 T Agata/Pust	5 S Janez
6 N Gašper	6 S Dora/Pepehnica	6 Č Nika
7 P Zdravko	7 Č Egidij	7 P Tomaž
8 T Severin	8 P Janez Kulturni praznik	8 S Janez
9 S Julijan	9 S Polona	9 N Frančiška
10 Č Gregor	10 N Viljem	10 P 40 mučencev
11 P Pavlin	11 P Marija	11 T Krištof
12 S Tatjana	12 T Damijan	12 S Gregor
13 N Veronika	13 S Katarina	13 Č Kristina
14 P Srečko	14 Č Valentin	14 P Matilda
15 T Pavel	15 P Jurka	15 S Klemen
16 S Marcel	16 S Julijana	16 N Hilarij
17 Č Anton	17 N Silvin	17 P Jerica
18 P Marjetka	18 P Simeon	18 T Edvard
19 S Marij	19 T Julijan	19 S Jožef
20 N Boštjan	20 S Leon	20 Č Srečko
21 P Neža	21 Č Irena	21 P Benedikt
22 T Cene	22 P Marjeta	22 S Vasilij
23 S Rajko	23 S Marta	23 N Velika noč
24 Č Felician	24 N Modest	24 P Veliko. pon.
25 P Darko	25 P Matija	25 T Minka
26 S Pavla	26 T Sergej	26 S Maksima
27 N Janez	27 S Andrej	27 Č Rupert
28 P Peter	28 Č Gabrijel	28 P Janez
29 T Franc	29 P Roman	29 S Ciril
30 S Martina		30 N Bogdan
31 Č Janez		31 P Benjamin

JULIJ	AVGUST	SEPTEMBER
1 T Bogoslav	1 P Peter	1 P Tilen
2 S Marija	2 S Alfonz	2 T Štefan
3 Č Irena	3 N Lidija	3 S Dora
4 P Urh	4 P Dominik	4 Č Rozalija
5 S Anton	5 T Marija	5 P Lovrenc
6 N Bogomila	6 S Ljubo	6 S Zaharija
7 P Ciril, Metod	7 Č Kajetan	7 N Marko
8 T Špela	8 P Miran	8 P Marija
9 S Veronika	9 S Janez	9 T Peter
10 Č Ljubica	10 N Lovrenc	10 S Nikolaj
11 P Olga	11 P Suzana	11 Č Milan
12 S Mohor	12 T Klara	12 P Gvido
13 N Evgen	13 S Lilijana	13 S Filip
14 P Franc	14 Č Demetrij	14 N Rastko
15 T Vladimir	15 P Marjino vnabo-vzstaje	15 P Nikodem
16 S Marija	16 S Rok	16 T Ljudmila
17 Č Aleš	17 N Pavel	17 S Frančiška
18 P Miroslav	18 P Helena	18 Č Irena
19 S Vincenc	19 T Ludvik	19 P Suzana
20 N Marjeta	20 S Bernard	20 S Svetlana
21 P Danilo	21 Č Ivana	21 N Matej
22 T Majda	22 P Timotej	22 P Mavricij
23 S Brislav	23 S Filip	23 T Slavojko
24 Č Kristina	24 N Jernej	24 S Nada
25 P Jakob	25 P Ludvik	25 Č Gojmir
26 S Ana	26 T Viktor	26 P Justina
27 N Sergij	27 S Jože	27 S Damjan
28 P Zmago	28 Č Avguštin	28 N Venčeslav
29 T Marta	29 P Janez	29 P Mihael
30 S Julita	30 S Roza	30 T Sonja
31 Č Ignac	31 N Rajko	

Klasje

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica

Z NAJLEPŠIMI ŽELJAMI
ZA NOVO LETO

OBČINSKI SVET
ŽUPANSTVO IN
UREDNIŠTVO KLASJA

2008

Državno tekmovanje v oranju na Črnelsem polju, september 2007

APRIL	MAJ	JUNIJ
1 T Hugo	1 Č Praznik dela	1 N Fortunat
2 S Franc	2 P Boris	2 P Erazem
3 Č Ljuba	3 S Aleksander	3 T Pavla
4 P Izidor	4 N Sv. Florijan	4 S Franc
5 S Vincenc	5 P Angel	5 Č Valerija
6 N Viljem	6 T Janez	6 P Norbert
7 P Darko	7 S Stanko	7 S Robert
8 T Albert	8 Č Viktor	8 N Medard
9 S Tomaž	9 P Gregor	9 P Primož
10 Č Mehtilda	10 S Izidor	10 T Marjeta
11 P Leon	11 N Žiga/Binkošti	11 S Srečko
12 S Lazar	12 P Pankracij	12 Č Janez
13 N Ida	13 T Servacij	13 P Anton
14 P Valerij	14 S Bonifacij	14 S Vasilij
15 T Helena	15 Č Zofka	15 N Vid
16 S Bernarda	16 P Janez	16 P Beno
17 Č Rudi	17 S Jost	17 T Dolfe
18 P Konrad	18 N Erik	18 S Marko
19 S Leon	19 P Ivo	19 Č Julijana
20 N Neža	20 T Bernard	20 P Silva
21 P Simeon	21 S Feliks	21 S Alojz
22 T Leonida	22 Č Milan	22 N Ahac
23 S Vojko	23 P Željko	23 P Kresnica
24 Č Jurij	24 S Suzana	24 T Janez
25 P Marko	25 N Gregor	25 S Dan držav.
26 S Marcelin	26 P Zdenko	26 Č Stojan
27 N Dan upora	27 T Janez	27 P Erna
28 P Pavel	28 S Avguštin	28 S Hotimir
29 T Robert	29 Č Magdalena	29 N Peter, Pavel
30 S Katarina	30 P Ivana	30 P Emilija
	31 S Angela	

OKTOBER	NOVEMBER	DECEMBER
1 S Julija	1 S Dan mrtvih	1 P Marijan
2 Č Bogumil	2 N Dušanka	2 T Blanka
3 P Terezija	3 P Silva	3 S Frančišek
4 S Franc	4 T Drago	4 Č Barbara
5 N Marcel	5 S Zahar	5 P Savo
6 P Vera	6 Č Lenart	6 S Miklavž
7 T Marko	7 P Engelbert	7 N Ambrož
8 S Brigita	8 S Bogomir	8 P Marija
9 Č Abraham	9 N Teodor	9 T Valerija
10 P Danijel	10 P Andrej	10 S Smiljan
11 S Milan	11 T Martin	11 Č Danijel
12 N Maks	12 S Emil	12 P Aljoša
13 P Edvard	13 Č Stanislav	13 S Lucija
14 T Veselko	14 P Nikolaj	14 N Dušan
15 S Terezija	15 S Leopold	15 P Kristina
16 Č Jadviga	16 N Jerica	16 T Albina
17 P Marjeta	17 P Gregor	17 S Lazar
18 S Luka	18 T Roman	18 Č Teo
19 N Etbin	19 S Elizabeta	19 P Urban
20 P Irena	20 Č Srečko	20 S Julij
21 T Urška	21 P Marija	21 N Tomaž
22 S Vendelin	22 P Cecilija	22 P Mitja
23 Č Severin	23 N Klemen	23 T Viktorija
24 P Rafael	24 P Janez	24 S Eva
25 S Darija	25 T Katarina	25 Č Božič
26 N Lucijan	26 S Konrad	26 P Štefan Dan samost.
27 P Sabina	27 Č Virgil	27 S Janez
28 T Simon	28 P Jakob	28 N Živko
29 S Ida	29 S Radivoj	29 P David
30 Č Marcel	30 N Andrej	30 T Evgen
31 P Bolfenk Dan reform.		31 S Silvester